METAL FIRTINA-2

KAYIP NAAŞ

ORKUN UÇAR

POLİTİK-KURGU
ROMAN

1. BASKI
100.000 ADET
5 YTL.

ALTIN KİTAPLAR

METAL FİRTİNA 2 KAYİP NAAŞ

ORKUN UÇAR

I. KİSİM NEBBAŞ OPERASYONU

Kayıp Naaş

BÖLÜM BIR

HAIN

27 MAYIS 2007 - SAAT: 14.00

ANKARA - ANITKAşIR (şombardımanın 'bitişinden iki saat sonra...) Yağmaya başlayan ılık bahar yağmuru, bombardıman bölgesindeki sıcaklığı azaltmaya başlamıştı. Ilk saldırıdan hemen sonra Atatürk'ün naaşım kurtarmaya gelen sivil kalabalığı da tümüyle yok etmişlerdi ve ortalık şimdi bir mezbahayı andırıyordu. Ambulanslar saatlerdir bölgeden ceset taşıyordu. Daha doğrusu ceset parçalarını... Yeryüzünün en tahrip edici silah gücüne sahip olan devleti, on binlerce ton bombayı taş üzerinde taş kalmayıncaya kadar Anıttepe'ye boşaltmıştı.

Sağ kulağındaki beyaz leke dışında her tarafı kapkara olan bir sokak köpeği, enkazda çalışan itfaiye erlerinin arasından ilerledi. Herkes sanki hüzünlü bir ritme uymuş gibi, gözyaşları

arasında bir işe yaramaya çalışıyordu. şir adam kendinden geçmiş halde kınk bir aslan heykelinin başını yerine oturtmaya çalışıyor, baş yere düşünce aynı şeyi tekrar yapıyordu.

Köpek arada sırada yeri koklayarak ilerlemeye devam etti. Kesif bir yanık et kokusu onu buraya çekmişti. Taşların arasından kanlı bir ele ulaştı, tam

yalıyordu ki yediği sert bir tekmeyle havlayarak uzaklaştı. "Hoşt hayvan!" diye bağırdı bıyıklı bir itfaiyeci. "şurada yemek yok sana, def ol!"

Karabaş, sesteki kızgınlığı hemen anlamıştı. Çimenlerin üzerinden yola inmeye başlarken iki taş blok arasından gelen ilginç bir ses dikkatini çekti. şir insan nefes alıyordu, ama araya küçük bir 'çıt' sesi katılıyordu. Taşların arasındaki boşluğa bakınca orada yatmakta olan yaralı

insanı gördü. Her tarafı kan içindeydi. Yüz hatları seçilemiyordu. Köpek, adamın baş tarafına doğru yaklaşınca açık olan sağ gözü fark etti. Adamın suratında bir gariplik vardı; burnu parçalanmış, sol gözyuvası dağılmıştı.

Yaralı adam, büyük bir gayretle elini kaldırıp işaret parmağını köpeğe uzattı. Karabaş nedense ürkmüştü. Huzursuz bir şekilde havlamaya başladı. Insana ne yaklaşıyor ne uzaklaşıyor; saldırmaya hazırlanır gibi geriliyor, sonra da hırlayıp havlıyordu. Hayvanın yarattığı gürültü

kısa sürede dikkati çekti. Yaralı, zeminde ayak seslerini hissetti. Heyecandan bir an ağzından hızlı hızlı nefes alıp vermeyi unuttu ve burnundan yayılan bir acı tüm bedenini sarstı. Kırık kemikler sinirlere baskı yapıyordu.

Görevliler gelirken yaşadığı acıya rağmen fekrar ağzından nefes alıp vermeye yoğunlaştı.

Intikamını mutlaka almalıydı.

Sağlam gözünü gökyüzüne çevirerek üzerine yağan iri yağmur damlalarına baktı ve gülümsedi.

8

Kayıp Naaş

şurada saatlerce sadece nefretiyle hayata asılmış, ölüme teslim olmamıştı Cengiz!

şiri bağırdı. "Hey burada sağ biri var. Sanırım şarapnel er yüzünden yaralanmış. Şu ambulansa söyleyin ölülerin acelesi yok, önce bu adamı

hastaneye yetiştirsin!"

26 MAYIS 2007 SAAT: 23.ğ5

ANKARA

(Anıtkabir bombardımanından beş saat önce...)

Ankara'nın dışında, Arifin Yeri adlı lokantada Sayeret Matkal ekibini bekliyordu Cengiz.

MOSSAD'ın yurtdışı operasyonları yapan elit komando timinin adıydı bu.

Lokantada yalnız değildi; Gökhan'ı havaalanından aldığı sırada yanında olan Okan ve Yusuf karşısında oturuyor, patronları bilgi vermediği için görevlerinin ne olduğunu merak ediyorlardı. Cengiz sadece, "Kıçımızı kurtarmak için bir fırsat galiba," demişti.

Anlaşma, Cengiz'in ufak tefek işlerde yardım ettiği bir işadamı aracılığıyla gelmişti. Israil iler bir operasyon için yardım istiyorlar, karşılığında para ve Türkiye dışında bir yaşam vaat ediyorlardı. Zaten gizlenen rapor nedeniyle MIT tarafından arandığı için böyle bir teklifin üzerine hemen atlamıştı.

Son olarak Amerikalılara Gökhan'ın resmini satmıştı, ama savaş çıktığından beri o kanal da kapanmıştı. Aracısı sadece, "şekle," demişti.

Arada sırada, Kurt'un elinden kurtardığı o Gri Takım ajanını düşünüyordu tabi. şir saniye daha gecikseydi, kurşun

beynim dağıtmış olacaktı. Herif Amerikalıların saldıracağını söylemiş ve haklı çıkmıştı işte.

Sonra aniden ortadan kaybolmuştu. Cengiz, Kurt'un ona ne görev verdiğini merak ediyordu.

Yakında kokusu çıkardı. Fakat şimdi derdi kendi geleceğiydi.

Savaşın bu en sıcak günlerinde, Israil komandolarının Ankara'da nasıl bir operasyon yapacağını bilmiyordu. şüyük ihtimal e kendileri için önemli bir adamı veya Türkiye'deki Yahudileri kaçırıyorlardır, diye düşünüyordu.

şurada saatlerdir beklemek, adamlarının ve kendisinin sinirlerini bozmuştu. Lokantanın camlarına siyah perde çekilmiş, mümkün olduğu kadar az ışık yakılmıştı. Karartma gecelerine dönülmüştü ama faydası yoktu... Amerikan uçakları sık sık aydınlatma bombaları atıyordu.

Uzaklardan patlama sesleri geliyor, bazı bölgelerden gökyüzünü aydınlatan alevlerin kızıl ığı

yükseliyordu.

Vakit gece yarısına yaklaşırken lokantada onlardan başka müşteri kalmamıştı. Mekân sahibi, masalarına gelip gülümseyerek, "şaşka bir emriniz var mı abi?" dedi. Aslında, "şir an önce gitseniz iyi olur," demek istediği çok bel iydi.

Cengiz azarlarcasına, "şize çay getir, başka da rahatsız etme. şazı arkadaşları bekliyoruz,"

diyerek sinek kovar gibi

elini sal adı. şu mekânı böyle görüşmeler için kul anırdı.

Çünkü herkesin Arif diye tanıdığı adamın gerçek ismi Recep'ti ve bir PKK itirafçı siydi.

Devlete verdiği bilgiler sayesinde birçok kişinin canını yakmıştı ve Cengiz onun hakkında her şeyi biliyordu.

Yusuf tuvalete gittiğinde Okan dayanamayıp sordu.

"Patron, geleceklerine emin misin? Malum, savaş ortamı, belki kafalarına bir bomba düşmüştür."

"Sen merak etme, bu adamlar işlerini bilirler."

Recep tam çayları getirmişti ki, motor gürültüsü duyuldu. Cengiz perdeyi aralayıp baktı. Iki Land Rover... Gülümsedi; bu adamlar alışkanlıklarından vazgeçmiyorlardı, Israil askerlerinin devriye araçları da bu arazi jipindendi. Recep'e mutfağa gidip dışarı çıkmamasını söyledi. Iki araç lokanta önünde park edince sadece öndekinin şoför tarafından biri indi. şu, liderleri olmalıydı. Kısa bir an jipin içi aydınlandığında altı kişi saydı Cengiz. On iki kişilik bir operasyon timi, diye düşündü otomatik olarak.

Lokantanın kapısı açıldı ve adam yaptığı uzun yolculuk yüzünden yorulmuş ayaklarını

esnettikten sonra masalarına doğru yürüdü. Kızıla çalan kıvırcık kısa saçları, açık mavi gözleriyle oldukça yakışıklı görünüyordu. Cengiz'in resmini görmüş olmalıydı, doğrudan ona hitap etti. "Sorun var mı? şize yardım için hazır mısınız?" Ingilizce konuşmuştu.

"Elbette," dedi Cengiz. "Ama fazla bilgi verilmedi. şenden tam olarak ne istediğinizi ve ne yapabileceğimi bilmiyorum."

Adamm kısık gözleri, gülümseyince iyice kapandı. Cen-giz'i kolundan tutup birkaç adım uzağa çekti. "Yalnız olmanız gerektiği söylenmedi mi? Kim bu arkadaşlar?"

"Hayır." Şaşırmıştı. Gergin bir şekilde fısıldaşan Okan'la Yusuf'a baktı. "şenim adamlarım onlar, kefil olabilirim. Sorun çıkmaz, yardımcı da olabilirler."

Adamın kesinlikle sıcaklık taşımayan gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Ne yazık ki görevimizin gizlilik derecesi en üstte," dedi sıkılı dişlerinin

arasından. "şaşka kim var burada?"

Cengiz, adamları için endişe etmeye başlamıştı. Üç yıldır birçok zor görevi yerine getirirken, emirlerine harfiyen uymuştu bu ikisi. "şir de lokantanın sahibi var içeride... Durun ben yol ayayım arkadaşları," dedi bir umut. Ama adam harekete geçmişti bile.

Mutfağa açılan kapıdan girer girmez tıpa açılmasını andıran bir ses, ardından da yere düşen vücudun gürültüsü duyuldu.

Okan'la Yusuf soru dolu gözlerle patronlarına bakmışlardı. Mutfaktan çıkan Israil i, hiç

tereddüt etmeden susturuculu silahıyla onlara ateş etti. Alnından vurulan Yusuf anında ölmüştü, ama onun bedeninin siperindeki Okan silahını çıkarıp tetiğe basma fırsatı buldu.

Mermisi adamın şakağını sıyırıp kapı pervazına saplandı, ama Yahudi ikinci bir şans verecek değildi. Art arda vücuduna saplanan mermiler yüzünden Okan, siyah perdeyle kapatılmış

pencereden camı parçalayarak dışarı fırladı. Daha yere çarpmadan ölmüştü.

Cengiz bu çarpışmayı izlerken parmağını dahi kımılda-tamamıştı, neden sonra silahını hızla çekti ama Israil i kolunu indirmişti. "Hadi ama..." dedi gülümseyerek. "Anlaşma hâlâ geçerli.

Yapılacak acil bir işimiz var."

Cengiz'in parmağı yardımcılarını katleden bu Yahudi'nin vücudunu kalbura çevirmek için kaşınıyordu. Şu tetiğe biraz daha basınç, diye düşündü. Dışarıdaki adamlar aklına geldi.

şuradan sağ çıkamazdı, ayrıca MIT'in öldürülecekler

listesinde olduğunu biliyordu. Hayatının geri kalanının garantisi bu işti.

Silahını indirdi.

Adam elini uzattı. "Artık tanışalım, Cengiz. şen Herod. Ekibin lideriyim."

Herif hâlâ gülüyordu.

Eli görmezden geldi. Arkasını dönüp kapıya ilerlerken Yahudi omuz silkti.

Dışarı çıktıklarında Ankara'nın göğünü aydınlatan bir patlama daha oldu. şomba epey uzağa düşmüştü, ama yine de altlarındaki zemin sarsıldığından diz çöktüler.

Herod'un bir işaretiyle arkadaki jipten fırlayanlar, Okan'ın cesedini de içeriye taşıyıp iki yangın bombası attılar. şu adamlar geride iz bırakmama emri almışlar, diye düşündü Cengiz.

şu emir, belki kendisini de kapsıyordu. Eğer öyleyse, Herod'u da yanında götüreceğine yemin etti.

Herod, "Arabanın anahtarım ver," dedi. "şizimkilerden biri onunla gidecek. Sen benimle geleceksin."

Cengiz ön tarafa, arabasını alan Israil i komandonun yerine oturdu. Arka koltuktakilerden biri gülerek Herod'a Ibranca seslendi. Herod'un cevabı da aynı şekilde oldu, ama duydukları

Cengiz'in kanını dondurmuştu...

şazen saklanan bir silah hayat kurtarırdı; Cengiz'in de gizli silahı Ibranca bilmesiydü...

Adamı, Herod'a Türkleri öldürmenin zevkli olup olmadığını sormuştu. Herod da, "Git bunu Conilere sor... şaksana köklerini kazımaya kararlılar. Eğer vaktimiz olsaydı adamlarını bu haine öldürtürdüm ve bundan daha çok keyif alırdım," demişti.

Cengiz artık iyiden iyiye endişelenmeye başlamıştı, üstelik daha görevinin ne olduğunu dahi bilmiyordu.

Yahudilerden bir diğeri, "şunları av hayvanı olarak kul anmak lazım," diyerek kahkaha attı.

Konuşan David Vins-kov'du. şirkaç yıl önce iki ateş arasında kalan Filistinli bir baba ve çocuğun vurulmasından sorumluydu. Görüntü, bütün dünya televizyonlarında yayınlanmış ve dehşet yaratmıştı. Zaval ı adam, iki ateş arasında çaresizce oğlunu korumaya çalışmış, ama acımasız Israil askerinin kurşunlarına engel olamamıştı. Çocuk ölmüş, babası da yaralı olarak kurtulmuştu. Ordu, bu yaptığı için David'i özel harekât timi Sayeret Matkal'a transfer etmişti.

şu bir terfi sayılırdı.

"Siz çıldırmışsınız!" diye bağırdı Cengiz. "Atatürk'ün naaşını niçin istiyorsunuz?!"

Ankara'ya girerken Cengiz'den onları Anıttepe'ye götürmelerini istemişti Herod ve yolda görevlerini açıklamıştı.

Herod sakindi. "şeni iyi dinle," dedi. "şize CENT-COM'dan Anıtkabir'i yerle bir edeceklerine dair bir istihbarat geldi. Hemen yola çıktık. Havayolu ile doğrudan Türkiye'ye girmemize imkân yoktu. O yüzden şulgaristan üzerinden geldik ama epey gecikmiştik."

şulgaristan, 2000 yılında yapılan gizli bir anlaşmayla Israil'in şalkanlar'daki üssü olmuştu.

Aslında MOSSAD'ın Türkiye'yi üç taraftan çeviren uzun vadeli bir planı vardı, an-1ğ

cak, Amerikalılar her zamanki gibi inceliksiz hareket etmişlerdi. Israil iler Metal Fırtına Operasyonu'ndan beş aydır haberdardılar, ama engel emenin

imkânsız olduğunu anlayınca, en azından bundan nasıl yararlanabileceklerini hesaplamaya başlamışlardı.

Ele geçirdikleri savaş planını inceleyen Israil ordusunun analistleri, AşD'nin askeri stratejisinin hatalı olduğunu söylüyordu. Türkiye'nin sadece güç merkezlerini işgal etmekle, sistemin geri kalanının çökeceğini hesap etmek hatalıydı. Kurtuluş Savaşı bunu kanıtlamıştı.

Israil de Türk ordusunun mücadeleden galip çıkmasını istiyordu. Uzun vadeli planlar açısından AşD'nin Türkiye'yi işgal etmesi hatalıydı. Aslında Yahudiler, AşD'nin zannettiği kadar sadık bir müttefik değildi.

Savaşın sonucu ne olursa olsun Israil kazançlı çıkmalıydı. Tabi Türkiye'nin esaslı bir darbe yemesi bölgedeki herkesin işine gelirdi. Atatürk'ün naaşmın çalınması da yürütülen çok gizli bir operasyonla birleştirilmişti. şarış zamanı bu imkânsız olsa da savaşın karışıklığı gerekli fırsatı sağlıyordu.

Herod devam etti. "şugün, daha doğrusu dün yapılacak bir saldırıyla Anıtkabir dümdüz edilecekti. şiz Istanbul'dan geri dönmeyi düşünüyorduk ki, garip bir şey oldu. Görevi alan pilot, Anıtkabir yerine bombalarıyla kendi uçak gemisine daldı."

Cengiz'in böylesi önemli bir olaydan haberi yoktu.

"Uçak gemisine ne olduğunu bilmiyorum, ama patlamanın sesi Tel Aviv'den bile duyulmuş.

şizimkiler böylece

ikinci bir fırsatın doğduğunu söylediler. Şimdi o naaşı alacağız oradan. şiz almazsak zaten birkaç saat içinde ortalıkta bir şey kalmayacak. Senin düşünmen gereken kendi geleceğin olmalı değil mi?"

Cengiz, sorusuna cevap verilmediğini elbette fark ediyordu. şu Yahudiler, Atatürk'ün naaşıyla ne yapacaktı? Lanet olası planları neydi? Içindeki

kızgınlık balonu gitgide büyüyordu.

Masumları öldürmüş, şantaj yapmış, ülkesini satmıştı, ama belki de şu anda ortaklık edeceği suç, onun için bile düşünülemez bir günahtı. Içinde bulunduğu şartlarda, tüm ülke bombardıman altında inlerken şeytana teslim olmak kolaydı. Herod zaten bombaların burayı

yok edeceğini söylemiyor muydu? Amerikalılar bunu yapacaksa sonsuz bir kini de ateşleyeceklerdi. Hedefleri sadece bir cezalandırma olamazdı, anlaşılan bu tam bir işgaldi.

şaşı iyi ile kötü arasındaki son savaşını da yitirmenin acısıyla öne düştü. Fısıltıyla, "Peki, sizinleyim," dedi. "Plan ne?"

Herod gülerek arkadaki adamlarına göz kırptı ve planı anlattı... Cengiz onlara MIT ajanı

kimliğiyle yardımcı olacaktı. Acil bir istihbarat sonucu Atatürk'ün naaşım Ankara Etnografya Müzesi'ne nakledeceklerini söyleyecekti. Mazeret hazırdı: Amerikan uçakları Anıtkabir'i vuracaktı ve bu yalan da sayılmazdı.

Cengiz, "Kesin bunu yutmaz görevli komutan," dedi. "Atatürk'ün naaşım bizzat genelkurmay başkanından telefon gelmezse teslim etmez. şunu göze alamaz. şiliyorum, çünkü ben de öyle yapardım."

16

Kayıp Naaş

Herod'un işaretiyle bir çanta çıktı ortaya. "şu EMP-ZO-NE. şize ait gizli bir teknoloji. şel i bir bölgedeki elektronik aletleri durduruyor. Alarm, telefon, elektrikli tel gibi engel erimiz olmayacak. Yani emirleri sorgulama imkânı bulamayacaklar. Aynca yanımızda en usta hırsızları bile kıskandıracak şifre kırıcılar var. Hiçbir kilit, kodlu geçiş bizi durduramaz."

Cengiz, Anıtkabir'deki askerlerin bu eğitimli MOSSAD timine karşı desteksiz kalacağını

anladı. Üstelik, kim böyle bir plana hazırlıklı olabilirdi? Ülke, tarihinin en acımasız saldırısıyla karşı karşıyayken Israil'in Atatürk'ün naaşım çalmak isteyeceğini kim düşünebilirdi? Türkler bu mil ete iyilik yaparak çok büyük hata etmişlerdi; yüzyıl ardır güvenli bir yaşam sağlamanın karşılığı Kuzey Irak'ta, Ermeni tasansının Amerikan Kongresi'nden geçirilmesinde ve nihayet bu savaşta ihanet olarak geri dönüyordu.

"Ya direnirlerse, hayır derlerse."

Herod, "O zaman silahlarınız konuşur," dedi. "Yine de senin kazandıracağın o vakit çok önemli."

Cengiz bir anda gerçeği fark etti. şöyle bir olayla Israil'in bağlantısını ortaya serecek hiç

kimse sağ bırakılamazdı. Yani, askerler zaten öldürülmeliydi. Naaşı teslim etseler de etmeseler de... şu ölümler kendi güvenliği için de gerekliydi, zira bu olayda ismi öğrenilirse cehennemin dibine gitse de mutlaka onu bulup öldürecek biri çıkardı. Türkiye yenilse bile bunun böyle olacağından emindi.

O düşünürken sessiz saniyelerin geçtiğini fark etti. "Ne bekliyoruz?" diye sordu.

Yine Herod konuştu, diğerleri onunla muhatap olmuyordu. "Soğuk hava depolu bir kamyonet gelecek. Yolculuk için."

Cengiz kamyonetin kimden geleceğini tahmin edebiliyordu. şu iş için onu arayan işadamı

Rıfat Pamuk bir kabzımaldı. Yurtdışına sebze meyve satarken o kamyonetleri kul anıyordu.

Herod'a onunla ilişkilerini sordu. Cevap beklemiyordu ama geldi. "Yahudi kökenlidir.

şilirsin, bizim her Yahudi ile bağlantımız vardır."

Kamyonet gelir gelmez harekete geçtiler. Dış kapıya geldiklerinde bir yüzbaşı ve dört er onları karşıladı. Sadece Cengiz konuşacaktı. şüyük ihtimal e Israil ilerin birkaçı Türkçe biliyor ama riske girmiyorlardı. Kimliğini gösterip aşina olduğu güvenlik sorgulamasından sonra, kendisini Salih diye tanıtan yüzbaşıya, alınan istihbaratı, yani Amerikalıların Anıtkabir'i bombalayacaklarını söyledi. Salih yüzbaşı şaşırmamıştı, gökyüzüne bakıp mırıldandı.

"şunlardan her şey beklenir."

Cengiz, yüzbaşının naaşın daha güvenli bir yere nakle-dilmesini-mantıklı bulduğunu görüyordu, hemen kendi uçak gemisine dalan pilotu anlattı. şu durum yüzbaşıyı daha da etkilemişti, çünkü olay, henüz haber kanal arında yeni yayınlanıyordu, ama pilotun Anıtkabir'i bombalamakla görevli olduğu bildirilmemişti.

18

Kayıp Naaş

Yüzbaşı Salih, beklemelerim, komutanını çağıracağını söyledi. Eğer böyle bir karar verilecekse bu, ancak onun emriyle mümkündü.

Cengiz, el erinde yazılı bir emir olmadan veya genelkurmaydan doğrudan bir emir gelmeden bu kararı alabilecek bir komutan tanımıyordu. Ama şimdi, EMP-ZONE yüzünden iletişim olanakları ortadan kalkınca ne yapacaklardı? Nitekim Herod'un bir işaretiyle elektrikler kesildi. Kontrol noktasındaki hiçbir aletin çalışmadığını gören yüzbaşının Amerikalılara lanet okuduğu duyuldu. "şir şeyler yapıyorlar galiba, şu araçları filan durduran bombalardan birini mi attılar nedir? Yine iş, tabana kuvvete kaldı."

Hemen askerlerden birine seslenip nöbetçi komutanı çağırmasını söyledi.

Cengiz, adamlarıyla birkaç metre geride duran Herod'un yanına gidip, komutanı beklemek zorunda olduklarını söyledi. "Telefon çalışmadığı için

koşacak."

Herod güldü. "şiz hazırız."

Cengiz, nöbetçi kulübesine yürümeye başlamıştı ki, adamlarından biri Herod'a, "şunu ne zaman öldüreceğiz?" diye sordu. şir anda Cengiz'in sırtı kasıldı. şu kadar büyük bir hatayı

aptal ar bile yapmazdı, anlaşılan Sayeret Matkal, Türkleri çok hafife alıyordu. Cengiz'in Ibranca bilmediğini düşünseler bile bu sorunun zamanlaması ölümcül bir yanlıştı. Planını

hemen yaptı. Yüzbaşıya durumu anlatıp Israil ilere birden mermi yağdırmaya başlayacaklardı.

Ama Herod erken davrandı ve ateş emri verdi.

Israil i komutan belki de Cengiz'in vücut dilinden durumu fark etmiş veya riske girmek istememişti.

Sayeret Matkal timinin beklenmedik ateşi, yüzbaşı ve erleri yere yıkmıştı. Susturucu kul andıkları için sadece yılan tıslamasını andıran bir ses çıkmıştı. Cengiz sırtından iki kurşun yemişti. Yere düşerken yine de silahını çekip ateş etmeyi başardı. Silah seslerinin diğerlerini uyarabileceğini umuyordu ki, ortalık, yakınlara düşen bir bombayla sarsıldı. Amerikalılar saldırıya başlamıştı!

Cengiz, başına bir gölgenin dikildiğini hissetti. "Cehennemde görüşürüz!" şu, Herod'du, Türkçe konuşmuştu. Silahını Cengiz'in yüzüne tutup iki el ateş etti. Iki kurşun da yüzünün tam ortasını bulmuş ve mucizevi bir şekilde kurşunlardan biri sol gözyuvasmı dağıtarak şakaktan çıkmış, diğeri burnunu parçalayıp içeri girmiş ama beyne ulaşamadan bir yere takılmıştı. Herod birkaç kurşun daha sıkmak üzereydi ki biri diğer askerlerin geldiğini bağırdı.

Silahlı çatışmanın sesi Cengiz'e çok uzaklardan geliyordu şimdi. Içten içe Türk askerlerinin bu lanet Yahudileri haklamasını diledi. Çatışmayı sessizlik takip etti. Ardından her yer cehenneme döndü. şombalama başlamıştı; toprak sarsılıyor, taş bloklar havaya fırlıyordu.

Cengiz nefreti sayesinde hayata tüm gücüyle asıldı. Intikam almalıydı.

Kayıp Naaş

23 HAZIRAN 2007 ANKARA - şAŞşAKANLIK

Kurt, şaşbakanlık merdivenlerinden çıkarken bir an durup bastonuna dayanarak etrafına baktı. şaşbakan bir ay önce, AşD ile Türkiye'nin savaşa girdiğini ülkeye burada açıklamıştı.

O zamandan beri çok şey değişmişti. Önce kendine bile itiraf etmekten korktuğu bir kâbusla karşılaşan Türk halkı, artık büyük bir güvenle dünyanın en güzel ülkesini inşa ediyordu.

Çünkü en korkunç olanı yaşamış, bir varoluş mücadelesinden galip çıkmıştı.

Korumalardan biri Kurt'un duraklamasını yanlış yorumlayıp yardım etmek için atıldı ama çelik gibi bir kol tarafından itildi. "Geri dur yiğit, daha ölmedik."

Kurt, bir refakatçi eşliğinde gizli toplantının yapıldığı odaya götürüldü. Savaş sonrası, başbakanın, Kurt ve Gökhan'ın yaptıklarından haberi olmuştu. Türkiye'nin kurtuluşunda bu adamın büyük katkısı vardı. Kurt'a bütün istihbarat organizasyonunun başına geçmesi teklif edilmiş, ama o bunu reddetmişti. Çünkü AşD ve dünya, Washington'un bir atom bombasıyla yok edilmesini yeni yeni tartışmaya başlamıştı. şazı gizli anlaşmalar Türkiye'yi bu konuda sorumsuz kılıyordu. Ortada bireysel bir hareket vardı. Gökhan kurban edilen taraf, Kurt'sa kayıp halkaydı; yani Gökhan'ı Türk devletine bağlayan zincir. şu açıdan projektörlerin üzerine döneceği bir konuma gelmemeliydi. Görevi bu nedenle reddetmiş, ama gayri resmi olarak sorumlulukları üstlenmişti. şir gölge danışmandı.

Odaya girdiğinde şaşbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Genelkurmay şaşkanı Hikmet Pars bir makete bakıyorlardı. Ikisi de gülümseyerek Kurt'u selamladı. şaşbakan hemen konuya girdi.

"şu inşa edilecek yeni Anıtkabir'in planı. Onun yükselişi halkımızın morali ve gururu için bir zafer takı olacak. Ve Atatürk'e bu ülke insanının, ülkesini nasıl koruduğunu gösterecek."

Kurt ulu bir dağ gibi yükselen makete baktı. Oldukça güzel görünüyordu, ama Hikmet Pars sorunu hemen ortaya koydu.

"Evet, Anıtkabir tekrar inşa edilecek, orası Ata'mızın yeni ebedi evi olacak ama..."

Kurt tamamladı. "Ama o nerede?"

Naaş hâlâ kayıptı. Genelkurmay şaşkanı Hikmet Pars, yıkıntılar arasında onu bulamayınca, görevli komutanın sorumluluk alarak naaşı naklettiğini düşünmüştü. Ne var ki savaş bitip araştırmalar yapılırken durum bilinmezliğini hâlâ sürdürüyordu. Üstelik hiç hoşa gitmeyen gerçekler vardı; enkazdan çıkarılan bazı asker cesetlerinde kurşun yaralarına rastlanmıştı. şir çatışma yaşandığı, birilerinin naaşı kaçırdığı en mantıklı açıklamaydı. Ama kim?

şöyle nazik bir zamanda elde somut delil er olmadan bunu soruşturmak bile sorun yaratırdı.

Üstelik olay savaşın en sıcak günlerinde meydana geldiği ve kimi bilgi Kaynaklarının öldüğü

düşünülürse gizemi çözmek imkânsızdı.

Kurt, "En güçlü zanlı Amerikalılar," dedi. "Sonuçta bombardımanı biliyorlardı. şilmediğimiz bir hesapları olabilir."

şaşbakan merakla ona baktı. "Ne gibi bir hesap?"

Kurt omuz silkti. "şelki de yenilgi sonrası halkı direniş olmaması için ikna edeceklerdi.

Atatürk'ün bedenini rehin almak onların karakterine uyar. Tam bilemiyorum, böyle bir şey işte."

Hikmet Pars itiraz etti. "Ne kadar alçak olduklarım düşünürsek söylediklerinde haklı

olabilirsin Kurt, ama böyle ince hesaplar onlara uymuyor. Üstelik en iyi siz biliyorsunuz, Türkleri bu topraklardan atacaklardı. Öyleyse duygularımızla niye uğraşsınlar?"

Odaya gerilimli bir sessizlik hâkim oldu. şirileri yakında, yüksek sesle Atatürk'ün naaşınm nerede olduğunu soracaktı. Güvende olduğunu, bombalama öncesi nakledildiğini söylemek oldukça riskliydi; ya o zaman birileri çıkıp naaşın el erinde olduğunu açıklar ve bunu kanıtlarsa ne olacaktı? Kendine güvenleri zirvede olan halkın gururunu ayaklar altına almak demekti bu. şir savaş kaybetmek kadar büyük sorunlar yaratabilirdi.

Kurt, "şence bu işi bir kişi çözebilir," dedi.

şaşbakan da, genelkurmay başkanı da gözlerini ona diktiler. şir an derin nefes alıp devam etti.

"şu işi Gökhan başarır."

Tayyip şey ve Hikmet Pars sanki hayalet görmüş gibi dehşetle birbirlerine baktılar. Gökhan çoktan ölmüş olmalıydı. Ülkesi için yaptıkları ancak küçük bir çevre tarafından biliniyordu.

Kimsenin binlerce masum insanın ölümüne neden olan birinin arkasında duracak cesareti yoktu. Üstelik o kişi bunu, kendi halkına karşı insafsızca

saldırılmasını engel emek için yapsa bile... O zaten böyle bir durumda kendini feda etmeyi isterdi.

Kurt'a göre bu, Gökhan'ı kurtarmak için son kozdu.

şaşbakan, "Onun hâlâ sağ olduğuna emin misin?" diye sordu.

Kurt güldü. "Evet, ölseydi emin olun bunu duyardık. şir istihbarat geldi. Haziranın 13'ünde Adrian Lynam, malikânesinden kaçırılmış. şunu Gökhan'ın yaptığını tahmin ediyorlar ama açıklanmıyor tabi. Yoksa neden savaş açtıkları ortaya çıkar. Sadece AşD hükümeti peşinde değil, Lynam'm oğlu Aleksander da yirmi milyon dolar ödül koymuş ortaya."

Hikmet Pars, "Onunla irtibatta mısınız?" diye sordu. şu, ülkeyi tehlikeye atardı.

Kurt, "Elbette hayır, ama bir yol olabilir," dedi.

Hâlâ ikna olmamışlardı. "şu gereksiz risk almak olmaz mı?" dedi Tayyip şey. "Şu anda onu görevlendirirsek uluslararası kamuoyundaki bize karşı oluşmuş olumlu hava tersine dönebilir."

Kurt bastonuyla maketi işaret etti. "şaşkalarının fikirlerini önemsediğimiz için bir imparatorluk kaybettik, cumhuriyeti de az daha yıkıyorlardı. Neler kaybettik bir düşünün. Aş

'ye alacağız diye her türlü şartı dayatıp ikiyüzlülük yaptılar. Kendi soykırımlarını hasır altı

edip bizde olmayanı yarattılar. Hainimizi bile asamadık! Gökhan bir simge bence. şu ülke artık her kahramanının hakkını korumalı."

Hikmet Pars'in tüyleri diken diken olmuştu.'şir an Kuzey Irak'ta Slayer bombalarıyla ölen oğlu Erkan aklına geldiği için sendeledi, ama kendini insanüstü bir gayretle toparladı. "Kurt, haklısın," dedi. "şiliyorsun, artık

önemli kararlar aldık. Türkiye yolunu çizdi, ama biraz zamana ihtiyacımız var."

2ğ

Kayıp Naaş

Savaşın bitişinden altı gün sonra Mil i Güvenlik Kuru-lu'na çarpıcı bir brifing sunulmuş, Türkiye uzun vadeli kararlar almıştı.

şaşbakan susuyordu.

Kurt, bu adamların büyük sorumluluklar üstlendiklerini biliyordu, ama yine de pes etmedi.

"şana güvenin, bir yolunu bulur onu buraya getiririm. Yeni bir kimlik veririz. Ayrıca biliyorsunuz, AşD ile bitmeyen başka bir hesap daha var. Dışişleri bakanımız ve onunla beraber tutuklanan altı diplomatımızın Washington'da öldüğünü söylüyorlar, ama ben inanmıyorum."

Abdul ah Gül'ün anılması başbakanın AşD'ye kızgınlığını daha da artırdı. Amerikalıların bu alçaklığı unutulmayacak, hesaplar bir gün sorulacaktı.

"Tamam," dedi kararlı bir şekilde. "Size güveniyoruz. Önemli ve öncelikli göreviniz bel i.

Size tek emrimiz bu: Atatürk'ün naaşım bulun."

Ve Nebbaş Operasyonu o an başladı.

Kurt toplantıdan mutlu ayrılmıştı ve şimdi çok daha önemli bir haber gelmek üzereydi.

Aslı, dedesinin kahvaltı masasında bıraktığı gazeteyi okuyordu. Daha dört yaşındaydı. O çok zeki bir çocuktu ve fo-toğrafık bir hafızası vardı. Harflerin bir anlam oluşturacak şekilde birleşmesi ona bir oyun gibi geliyordu. Sonunda haberleri okumaktan sıkıldı -okuyabilse bile henüz çoğu haberin an-25

lamını kavrayamayacak kadar küçüktü- ve hâlâ dedesinin odasını düzeltmekte olan annesinin yanına gitmeye karar verdi.

Kapıyı araladığında annesini yatağa oturmuş hıçkıra hıçkıra ağlarken buldu. Kucağında bir fotoğraf albümü vardı. Annesi, o kötü adamlar saldırırken çok endişelenmiş, sık sık ağlamıştı.

Küçük kız hemen gidip annesinin gözyaşlarını silmeye çalıştı.

Annesi küçük parmakları tutup öptü. "Sorun yok bebeğim, mutluluktan ağlıyorum. şak, ninenle benim resimlerimiz."

Seda mutluydu, çünkü ilk kez babasının kendisini sevdiğini anlamıştı. şu albümde onun ve annesi Leyla Hanımın haberleri olmadan çekilmiş onlarca fotoğraf vardı. Oysa Seda yıl arca kendisini aramayan babasının sevgisinin açlığını hissetmişti. şu resimler, Kurt'un karısı ve kızını uzaktan dahi olsa sürekli gözettiğinin kanıtıydı.

Annesi ölünce Kurt kızını yanına almış, ama mesafeli tavrını korumuştu. Seda belki de ona yük olduğunu düşünerek hemen evlenmiş, ancak kocasının dayakları evliliğini işkence haline getirmişti. Genç kadın yine de buna katlanmış, tekrar Kurt'un zoraki misafiri olmak istememişti.

Aslı'ya hamileyken dayaklar azalmışsa da doğumun ardından en ağırlarından biri gelmişti.

Hastanede başucunda babasını gördüğünü hayal meyal hatırlıyordu. Çok kızgındı.

Yüzündeki.ifade şeytanı bile korkuturdu. Genç kâchn, o haldeyken bile suç kendisindeymiş

gibi özür dilemeye çalışmıştı.

Kurt ise hiç konuşmadan çıkıp gitmişti. Seda o günden sonra kocasıyla görüşmemiş, vekâlet verdiği avukat boşanma işlemlerini tamamlamıştı. Savaşa kadar dört huzurlu yıl Es-26

kişehir'de babasının bulduğu bir işte çalışmış, sevgisini kızına vermiş, hayatını ona adamıştı.

Kâbus başlayınca babasının bir adamı tarafından Safranbolu'ya götürülmüş ve yaşlı bir karıkocanın yanında misafir edilmişti.

Amerikan silahlarının bütün güçleriyle yüklendiği yerlerden biri Ankara'ydı ama başkent teslim olmamıştı. şu direnişte Kuıt'un büyük payı vardı. Sadece günün sorunlarıyla uğraşmamış, işgalin gerçekleşmesi halinde, uzun yıl ar hizmet verecek bir yeraltı

organizasyonu kurmuştu.

Seda, başbakanın zafer ilanıyla babasının yanına koşmuştu. şirkaç gündür uyumayan Kurt, kapıyı açıp da onu görünce şaşırmış, bir şey demeye vakit kalmadan kızının kol arına yığılmıştı. Seda o zaman Kurt için çok endişe etmiş, bir süreliğine babasının yanına yerleşmişti.

Kuıt'un gücü hâlâ yerinde olsa da eskisi gibi de sayılmazdı. Kızının karşısında yorgunluktan yıkılıverdiğinde Seda ilk kez babasının kendisine ihtiyaç duymasından, itiraf etmek istemese bile, mutlu olmuştu. O, her zaman öyle tastamam ve dokunulmazdı ki, hayatına girebilmek neredeyse imkânsızdı. Ama onun, tüm kalelerinin yıkılıp zayıf düştüğü an, Seda'nm da bir insana, yani babasına kavuştuğu andı. Şimdi de bu albüm... Anlıyordu ki babası onu seviyordu, hep sevmişti. Korumuş, kol amış, merak etmişti. Sadece yanında olamamıştı.

Aslı, annesinin neden mutluluktan ağladığını merak ederken Seda anılarıyla boğuşuyordu.

Kapı çalınca hemen kendini toparladı. Tüpçüyü bekliyordu iki gündür. şazı hizmetlerin düzelmesi vakit alıyordu. şu yüzden kapıyı gözetleme deliğine bakmadan açtı ve o an içeri bir ucube daldı!

Aslı ve Seda çığlığı bastılar ama ucube iki eliyle ağızlarını kapattı. Gıcırtılı bir sesle, "Susun!

Zarar vermeyeceğim, seninle işim yok Seda," dedi.

Seda bir an şaşırdı, ne sesi ne de görüntüsü aynı olmadığı halde eski kocasını tanıdı.

"Cengiz!"

Cengiz o ucube suratıyla güldü. şu onu daha da korkunç hale getirmişti. "Nasıl tanıdın, hayret! şu kızım mı?" Tam Aslı 'nın yanağını okşayacaktı ki, Seda küçük kızı arkasına sakladı. "Ona dokunma!"

Cengiz salona geçip kendini yavaşça bir koltuğa bıraktı. "Neyse," dedi. "Zaten dediğim gibi sizinle işim yok. şana Kurt lazım. Onu bulmak için geldim buraya. Hemen ara, gelsin."

Seda, Cengiz'in yıl ar öncesinin intikamını alacağından korkuyordu. O gün hastaneden çıktıktan sonra Kurt, zalim kocasına ne yapmışsa adam onları tamamen rahat bırakmıştı.

Şimdi böyle delirmiş gibi bir halde neden gelmişti? Onun bu hale gelmesinden babası mı

sorumluydu?

"Merak etme," dedi Cengiz. "Kurt ona söyleyeceklerime çok sevinecek. O yüzden hemen ara.

şen biraz yorgunum. Uzun zamandan beri hastanedeydim. O gelene kadar uyuyayım."

şir yatak bulmak için ayağa kalkarken, "Çorba," dedi. "Uyandığımda bir çorba yapmış

olursan sevinirim. şu sıralar ancak sıvı gıda alabiliyorum."

Seda, Kurt'a telefon edip her şeyi anlattı ve ancak ondan sonra uyuyan adamın yüzüne ne olduğunu inceleyebildi. Sol

gözü bir paçavrayla sarılmıştı ve burun bölgesinde de bir delik vardı. şuradan, nefes aldıkça ıslık benzeri bir ses çıkıyordu. .:.

Kurt toplantıya girerken kapattığı telefonunu açtığı anda Seda aradı.

"Ne var, Seda?"

"şaba dakikalardır arıyorum... Ulaşamadım bir türlü..."

Kurt gülümsedi. Ah bu kadınlar, diye düşündü. Kim bilir hangi nedenle telaşlanmıştı. Yine de akşam eve gidince kapıyı anahtarla açmadığına seviniyordu. Zile basmak, onu güler yüzle karşılayan kızı ve torununun çığlıklarım duymak ayrı bir keyifti. Yıl ar önce karısı Leyla ve kızı Seda'dan onların iyiliğini düşünerek ayrılmıştı. Kurt'un düşmanı çoktu. şunların içinde kendisine zarar vermek için ailesini yok etmek isteyenler de çıkabilirdi. Ama artık kızı ve torununu yanından ayırmayacaktı.

Seda'nm o sıra anlatmaya çalıştıklarını, hâlâ şampiyonluk kutlamaları yapan Galatasaraylı

taraftarların klakson sesleri yüzünden duyamadı. Savaş nedeniyle yapılamayan son hafta maçları dün oynanmıştı. Iki futbolcusu şehit olan Galatasaray, Fenerbahçe'yi yenerek yüzüncü

yıl rövanşını almıştı. Ezeli rakibinin yüzüncü kuruluş yılında şampiyon olan Fener, kendi yüzüncü yılında ikinciliğe razı olmuştu.

Kurt, klakson çalanlara şaka yol u söylendi. "Seda duyamadım güzelim, ne dedin tekrar et!

Ülke neredeyse elden gidiyordu, ama bu heriflerin derdi futbol!"

29

Orkun Uçar

Yardımcısı Emre, bıyık altından güldü. Aslında halk yaşadığı kâbus dolu günleri bir an önce unutmaya çalışıyordu. Seda yüksek sesle tekrarladı. "Cengiz burada!"

Kurt'un şu anda en son duymak istediği haberlerden biriydi bu. şaşının döndüğünü hissetti, bastonuna dayandı. şir anda çevresindeki her şey önemini yitirdi. Cengiz vatana ihanetten arananlar listesindeydi.

Sakinleşmeye çalışarak sordu. "Tehlikede misiniz? Size zarar verdi mi?"

"Hayır baba. Yatağında uyuyor, sadece seni çağırmamı söyledi."

"Tamam geliyorum, ama evde durmasanız iyi olur, eğer çıkabiliyorsanız beni aşağıda bekleyin."

"Ineriz şimdi... şaba, çok garip görünüyor."

"Nasıl yani?"

"Yaralanmış. Yüzü mahvolmuş... Sol gözü ve burnu yok. Ayrıca uzun süredir hastanede olduğunu söyledi. Kıyafetleri dediklerini doğruluyor. Kaçmış galiba."

Kurt dikkatli olmalarını söyleyip telefonu kapadı. Şoförüne, kendisini son sürat eve götürmesini söyledi. şir yandan, bu çıyan da nereden çıktı şimdi? Niye benimle görüşmek istiyor, diye düşünüyordu. Eğer derdi sadece kendi değersiz yaşamını kurtarmak olsaydı Seda ile torununu rehin^lırdı. şaşka bir şey vardı. Neden hastanedeydi? O hale kim tarafından getirilmişti?...

şelki de Amerikalılar hizmetlerinin karşılığını kurşunla ödemişti.

30

Kayıp Naaş

Anılar beynine doluştukça bastonu daha sıkı kavrıyordu.

Gökhan'ı kurtardığı gün Cengiz'e, "Sen benim en büyük hayal kınklığımsın. Seni o gün öldürmeli, vücudunu parçalayıp domuzlara yedirmeliydim," demişti. O gün; Cengiz'in kızını

döverek hastanelik ettiği gündü!

Kurt, Leyla ölünce Seda'yi yanına almak zorunda kalmıştı. Ama PKK terörünün tırmandığı en tehlikeli günlerdi. Üstelik devlet içinde bu mücadeleden palazlanan çeteler oluşmuştu. şu yüzden kızına soğuk davranmış, bir an önce onu yanma verebileceği birilerini aramaya başlamıştı.

Cengiz o sıralar Kurt'un en güvendiği adamıydı. Evine gidip gelirken Seda'nın gönlünü

çalmayı başarmıştı. Evlenmeye karar verdiklerini açıkladıklarında birçok gizli olaydan haberdar olan Kurt, yanı başında gelişen bir aşkı göremediği için dehşete kapılmıştı. Tam düşündüğü gibi ailesi onun zayıf, kör tarafıydı. Evinin içinden haberdar olmayan biri, ülkesini nasıl kol ayabilirdi?

şelki de böylesi hayırlıdır, diye düşünerek bu evliliğe izin vermişti.

Ilk başlarda Seda'nın mutlu olduğunu, evliliklerinin iyi gittiğini sanmıştı, ama eski adamıyla araları başka nedenlerle açılmıştı. şazı duyumlar geliyordu. Şantaj, haraç alma, bazı gruplarla gizli temas gibi konular kulağına fısıldanıyordu. Kurt ne yapacağını kestiremiyordu; ortada kesin kanıtlar olmadığı gibi, adam kızının kocasıydı. Her şeye rağmen soruşturma istese de Cengiz beklenmedik bir şekilde terfi etti. şirilerini arkasına almış, iyice palazlanmıştı. Artık mümkün olduğu ka-31

dar uzak duruyorlardı birbirlerine. Kurt evlerine gitmiyor, damadı kızının kendisini aramasını

istemiyordu. Torunu doğunca görmeye bile çağrılmamıştı.

Ve bir gün gelen telefon Seda'nın hastanede olduğunu söylüyordu. Arayan emniyetten bir dosttu. Cengiz, olayın kaza olarak örtbas edilmesi için polisleri ve acildeki doktoru korkutmuştu.

Kurt canından çok sevdiği kızını o halde görünce kendini kızıl bir nehre düşmüş gibi hissetti.

Ülkesine olan sevgisi yüzünden kendi yaşamını ve ailesini feda etmişti, ama kızı burada, bu halde yatarken kendini alabildiğine suçlu hissediyordu. Seda'yı yanma almak zorunda kalınca, bu kınlgan can, acımasızlığın hüküm sürdüğü kendi dünyasına dahil olmuştu. Cengiz'i yetiştiren, kızının hayatına girmesine neden olan oydu.

Yardımcısını kapıya dikmiş, "O çıyan ben onu bulmadan buraya gelir ve kızımın yanına girerse seni öldürürüm," demişti.

Yoldayken Cengiz'i bulmak için bütün adamlarını seferber etmiş, sonunda Kulis Lokantası

'nda bazı kodamanlarla içtiğini öğrenmişti.

Cengiz'in masasında her hükümete yakın bazı işadamları, ihale alan ağalar, birkaç bürokrat ve Doğulu bir mil etvekili yardı, ama Kurt bunların hiçbirini öneifrsemedi. Zaten önemseyecek durumda da değil.

Kapıdan girdiğinde Cengiz'e yönelen bir kasırga gibiydi. Kızı yediği dayaktan mahvolmuş

halde yatarken, adamın burada gülerek içki içiyor olması öfkesini daha da artırmıştı.

Yakasından tuttuğu gibi onu ayağa kaldırdı. "Diren pislik herif!" diye bağırdı. "Senin aksine, savunmasız biri üzerinde kendimi tatmin etmeyeceğim!"

Cengiz alaylı bir ifadeyle gülümsedi. Içki cesaretini artırmıştı. "O benim karım, istediğimi yaparım," dedi. "Sana ne ihtiyar? Senin devrin bitti artık. Hadi, canını yakmadan def ol!"

Kurt, iyiydi ama yaşlanıyordu. Oysa damadı, teşkilatın en formdaki yakın dövüşçülerinden biriydi. Üstelik, ne biliyorsa ona öğretmişti.

Eski komutanı üzerine atıldığında Cengiz sıkı bir karşı tekme attı. şu hamle, rakibini geriye savurmalıydı ama çatışmalarda pişmiş eski toprak, tekmeyi yediği halde etkilenmeden ilerledi. Kurt'un öfkesi karşısında bütün dövüş teknikleri etkisiz kalıyordu. Yumrukları

Cengiz'in çiçek bozuğu suratında ardı ardına patlıyordu. Kesme hareketi boynuna inince rakibinin dayanacak gücü kalmamıştı.

Şimdi, kızına işkence yapan adamın başında dikiliyordu. "şu elinle mi kızıma vurdun?" diye bağırıp ayağını Cengiz'in sağ eline indirdi. şir çığlık duyuldu. Lokantanın bazı müşterileri çoktan kaçmıştı, diğerleri de dehşet içinde seyirci olmuştu dövüşe. Neden sonra birkaçı Kurt'a müdahale etmek istediler ama onlar da derslerini aldılar. Kurt, sadece tokatlayarak bile üzerine gelen kabadayıları yere yıkıyordu. Silahını çıkaran birinin de burnunu kırdı.

Seyirciler halkayı genişletince kıvranmakta olan Cengiz'in yanına gitti. şu kez hedefi sol eliydi. "Yoksa bu elinle mi dağıttın suratını?" diyerek ayağını indirdi.

Kurt'un Cengiz'i arama çabası Ankara'nın istihbarat dünyasında dalga dalga yayılmış, dost ve düşman gruplar harekete geçmişti. şir anda Kulis Lokantası'na onlarca kişi daldı. Kurt için sırada kırılacak ayaklar vardı. "şununla mı tekmeledin bebeğimi?" diyerek vuracağı sırada onu seven birkaç kişi üzerine atıldı. Tüm darbelerine, küfürlerine rağmen onu uzaklaştırdılar.

Kurt sonunda, "Sakın bir daha kızıma yaklaşma! Yoksa sadece seni öldürmekle kalmam, tüm soyunu kuruturum!" diye bağırmıştı.

şu olayın üzeri hemen kapatılmış, lokantada bulunan müşteriler olayı unutmaları yolunda tembihlenmişlerdi. Cengiz birkaç hafta hastanede kalmış, iki tarafın avukatları vekâletle boşanma işlemlerini hal etmişlerdi. Aslı, annesinin yanında kalacaktı. Mahkeme kararında belirtilmese de babasının onu görmesine izin yoktu.

Işte Cengiz tüm bunlara rağmen Kurt'un evine gelmişti.

Araba köşeyi dönüp, evin bulunduğu mahal eye girdiğinde Seda ve Aslı sokakta bekliyorlardı.

Kurt, kızını ve torununu görüp rahatladı. Kızı, tüp sırtlamış genç bir adamla sohbet edip gülüyordu. şabası arabadan inince hemen koşup onu öptü. Torunu da bacağına sarılmış,

"Dede, senin masal a-rındaki öcü geldi bize, ama ben hiç korkmadım," diyordu.

şurada sorun yok gibiydi. Neler olduğunu dinledi bir kez daha.

3ğ

Kayıp Naaş

Seda'ya, "şurada kalın," dedikten sonra yardımcısı Emre ile apartmana yöneldiler. Tüp taşıyan genç, "şey amca, ben şunu bırakıp gitsem. şekleyen çok," deyince Kurt gülerek, "Gel bakalım," dedi. Apartmana girene kadar silahlarını çekmemişlerdi, tüpçü onları görünce acele ettiğine pişman oldu, ama yaşlı adam pek de konuşulacak biri gibi görünmüyordu.

Cengiz her an bir tuzak kurabilir düşüncesiyle dikkatle ilerlediler, ama adam tıpkı Seda'nın dediği gibi delik burnu ıslık çalarak uyuyordu. Silahsızdı, doğru dürüst giysisi bile yoktu.

Kızı ve torunu için bir tehlike yaratamayacağı ortadaydı. Kurt, Emre'yi yatak odasının kapısına dikip Cengiz'i uyandırmak için sarstı. O kendine

gelirken silahını güvenli bir mesafeden ona doğrultmuştu.

"şen sana kızımla torunuma yanaşmayacaksın demedim mi?" oldu ilk sözü.

Ucube, gülmeye benzer bir ses çıkardı. "şen seni görmeye geldim, onların burada olduğundan haberim yoktu. Hem diyeceklerimin yanında bu konunun hiçbir önemi yok."

Kurt, Cengiz'i bir an süzdü. şu herif gerçekten de önemli bir sır taşıyordu.

"Söyle bakalım."

Ucube üzerindeki paçavrayı toparlamaya çalışıyordu.

"Dur bir dakika. Öncelikle bazı isteklerim var."

Kurt bağırdı. "şir şart öne sürecek durumda değilsin. Herkesin tek istediği vurulup bir lağıma atılman."

Cengiz'in o kâbuslara yaraşır yüzü karıştı. Sağlam gözü açıldı.

"Yo yanılıyorsun. Ne istersem verirsin, ama inan bana çok lüksüm yok."

Neydi bu adamın sırrı?

Ucube fısıldadı. "Kayıp naaşı buldunuz mu?" . Kurt konuşmadı ama renk vermemesi imkânsızdı. Cengiz devam etti. "Görüyorum ki bamteline dokundum. Şimdi isteklerimi duymak ister misin?" Kurt, "Sende mi?" diye sordu.

Eski adamı acıyla inledi. "Hayır, beni bu hale getirenler çaldı." Fısıldıyordu. Sesindeki nefret Kurt'u irkiltti. En güçlü zamanında bile bu adamdan korkmamıştı, ama bu ucube halinde insanın tüylerini diken bir yabancılık vardı.

"Ne istiyorsun?"

"şir intikam," dedi Cengiz. "şeni bu hale getirenden, naaşı çalandan. Onun dışında bir şey yok. Zaten artık bu hayata ait bir yaratık sayılmam. Öbür dünyadan intikamım için süre aldım.

Ondan sonra ne yaparsanız yapın!"

"Tamam," dedi Kurt. "Söyle kim onlar?"

Yürüyen ölü, sanki sözlü anlaşmalarının birileri tarafından onaylanmasını bekler gibi durdu.

Sonra iki kelime söyledi:

"SAYERET MATKAL."

Kurt dehşet içinde ayağa fırladı. "MOSSAD ha! Yahudiler ha-!"

Onun öfke dolu tepkisi Seda ve Aslı'yi, hatta korumasını bile korkutmuştu! Sesinin şiddetinden ev sal anmıştı!

Kurt hâlâ kızgındı, sanki içinde vahşi bir yaratık uluyordu! .

Cengiz, aracıdan gelen tekliften başlayarak her geyi ayrıntısıyla anlattı... anlattı...

Seda bu iki adama çorba götürürken hararetli konuşmalarına ve nasıl bu kadar iyi geçindiklerine hayret etti.

A.S.I.* DÜŞÜNCE KURULUŞU şRIFINGI (1) Gizli bir toplantı salonu Nükleer Derebeylik

Yerin yedi kat altındaki salona girenler, garip bir sessizlikle koltuklara yöneldiler. Ne ikili sohbetlerin mırıltısı, ne de bir gülme sesi duyuluyordu.

Herkes ciddi, herkes gergindi.

Cumhurbaşkanı, meclis başkanı, başbakan, genelkurmay başkanı, kuvvet komutanları, istihbarat yetkilileri, yüksek yargı üyeleri... Kısacası devletin görünen veya görünmeyen en önemli isimleri oradaydı. AS.I. Düşünce Kuruluşu nun düzenlediği brifing, Türkiye'nin savaş

sonrası stratejisi ve dünyadaki yeni dengeler üzerine yapılıyordu. Orada bulunan herkes, bir anlamda gelecek on yıl arda nasıl bir Türkiye şe-kil enecekse bu toplantıda belirleneceğini biliyordu. Kısacası yeni yol haritası çizilecekti.

Kurt, MIT Müsteşarı Çetin Kutlu ile şaşbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın arasında oturuyordu.

A.S.I.'yi daha önce duymuştu; birkaç gencin oluşturduğu bu kuruluş, daha 200ğ yılı sonunda hükümete olası AşD saldırısı üzerine bir rapor

(*) Analiz, Strateji, Ilerleme.

Orkun Uçar

vermişti. Saldırının stratejisi ve nedeni konusunda tam isabet kaydetmişlerdi. Ama o dönemde ciddiye alınmadıkları gibi, birçok kişi tarafından Amerikan ajanı olmakla bile suçlanmışlardı.

Nihayet şimdi, bedeli ağır olan bir güven tespitinden sonra tüm devlet erkânının ciddiye aldığı

bir ses olmuşlardı.

Salonun ışıkları kapanıp sahne aydınlandığında, elinde işaret çubuğu tutan bir adam belirdi.

şu, krem rengi keten takım elbise giymiş, sakal ı, şahin bakışlı biriydi. Kendini tanıtmadan konuşmaya başladı.

"Konuşmam, sizlere dağıtılan seksen sayfalık raporun bir özeti şeklinde olacaktır. şu nedenle mümkün olduğunca ayrıntılara, örneklemelere,

kaynaklara ve rakamlara girmeyeceğim. şu konuşma veya raporun gizliliği en üst seviyededir."

Kurt raporu açtığında, ilk bölümün adının "Nükleer Derebeylik" olduğunu gördü. Kafasını

kaldırdığında sahnedeki beyaz perdenin üzerine de bu başlık yansıtılmıştı.

Genç adam, perdeye işaret çubuğuyla vurup konuşmaya başladı.

"Washington un nükleer bir patlamayla yok edilmesi Pandora nın kutusunu açtı. Artık dünyanın eskisi gibi olması imkânsız. Öncelikle AşD gibi bir süper gücün en zayıf yönü

ortaya çıktı. Yıl ık dört yüz milyar dolarlık bir savunma bütçesi, birinin ülkelerine girip nükleer bir bombayı patlatmasına engel olamadı. Üstelik şartlar yüzünden buna caydırıcı bir cevap bile veremediler. Türkiye'ye açtıkları savaşta gerçek nedenin enerji olduğu, böyle bir saldırının çok önceden planlanıp hazırlanması gerektiğini bütün dünya biliyor. şundan sonra küçük devletler kendilerini koruma yönteminin bir ordu değil, her yönüyle asimetrik savaş

olduğunu anladı."

"şizim bundan sonraki tahminimiz; her ülke güvenlik duvarlarını azami ölçüde kaldıracaktır.

Küresel eşme ve serbest ticaret dönemi bitmiştir.

"şilimin geliştiği günümüzde, tek bir insanın, büyük kitlelere zarar verebileceği, hatta devletleri yok edebileceği görüldü. şu gerçeğin teoride söylenmesi veya filmlerde seyredilmesi ile yaşanması arasında büyük bir fark var. Artık 'devlet' dediğimiz yaşayan organizma -şaşırmayın, evet devleti insanlardan oluşan canlı bir organizma olarak ele alıyoruz-varlığına karşı tehdit olgusunu diğer devletlerden, ordulardan, örgütlerden 'bireylere'

indirgeyecektir. şu da basitçe, güvenlik nedeniyle insan haklarının ve özgürlüklerinin kısıtlanması demektir.

"Her ülke nükleer bir derebeylik halini alacak, bu konuda çok uç örnekler görülebilecektir.

Şimdiden, bazı hükümetler ülkelerine giriş çıkışı çok zor hale getirecek kanunları hazırlamaya başladı. Ucuz işçi kaynağı olarak göz yumulan insan kaçakçılığı ilk darbeyi yiyen taraf olacaktır.

"şatı, Soğuk Savaş sonrası, terörü bahane ettikleri Haçlı saldırısı sırasında insan hakları ve demokrasi argümanlarını isim olarak kul ansa da pratikte terk etmeye başlamıştı. Yeni dönemde baskıcı rejimlere kayılacak, her ülke güvenlik duvarları ardında kendisi için tehlike oluşturacak unsurları yok etmeye başlayacaktır. şazı ülkeler dışa kapanmayı öyle sert uygulayabilir ki, doğabilecek sonuçlar insan ırkının sonu olabilir. şu bahsi, konuşmanın ilerleyen safhasında açacağım.

"Yeni düzen, Nükleer Derebeylikler dönemidir!

"şilmemiz gereken gerçek suydu: Gökhan olmasa da nükleer kaçakçılığın ve nükleer sırların böylesine yayıldığı günümüzde, milyonlarca insanın yaşadığı bir kentte atom bombası

patlaması an meselesiydi!"

Dinleyicilerden bazıları raporu okuma fırsatı bulmuşlardı, insanlığın ve Türkiye'nin bir kavşakta olduğunu görüyor ve belki de seçilen çıkmaz yolun Türkiye'nin sonu olacağını

biliyorlardı. şu odadakilerin geçmişe, şimdiye ve geleceğe karşı sorumluluğu büyüktü.

Konuşmacı işaret verdi ve perdedeki başlık değişti...

Kayıp Naaş

şOLÜM IKI

Gökhan'ın ölümü!

2ğ HAZIRAH 2007 - SAAT: 17.00, şANGOR, MAIKE - AşD...

Sarısın adam, aldığı boya malzemelerinin parasını vermek için kasaya yürürken, dışarı

çıkmakta olan uzun boylu müşteriyi görünce bir çığlık attı. Kasiyer kıza, adamı işaret edip,

"Hey bu... bu!" diye kekeledi.

Kumral, kıvırcık saçlı kızın sevimli gülümsemesiyle adeta içeride bir güneş doğdu.

şembeyaz, inci gibi dişleri vardı. "Evet o," dedi. "Ünlü yazar Stephen King."

Sarışın adam, flört eder gibi kıza eğildi. "şiliyor musunuz, ben onun bir numaralı

hayranıyım!"

şu, ancak yazarın kitaplarını okumuş olanların anlayacağı bir şakaydı. Ikisi birden, "Misery!"

diye bağırdılar. King'in filme de çekilen bu romanında, sevdiği yazarı bir odaya tıkıp istediği gibi bir kitap yazması için işkence eden deli bir kadın anlatılıyordu. Kadın bir sahnede domuz gibi sesler çıkarıp, "şen senin bir numaralı hayranınım!" diyordu.

Kasiyer, adamı sevmişti. "Siz hiç, birini kaçırıp işkence edebilecek birine benzemiyorsunuz,"

dedi gülümseyerek.

Sansın adam da, "şel i olmaz," diyerek göz kırpıp karşılık verdi. Ormanın içindeki kulübede, acılı kütük işkencesinin son günlerini yaşayan Adrian III. Lynam aklına gelince bir kahkaha attı. "Insanoğlu doğadaki en vahşi hayvandır."

Kasiyer aldıklarının ücretini hesaplarken, "şiz şay King'i sık sık görürüz. Çok tatlı bir adamdır. şelki duymuşsunuzdur, birkaç yıl önce ona bir kamyonet çarpmıştı, işte şu sokakta olmuştu. Hatta 911 'i bizim patron aramıştı," dedi.

"Evet, çok üzücü bir olay. Daha sonra o aracı alıp, bahçesinde beysbol sopasıyla parçalamış, değil mi?"

"Siz gerçekten onun sıkı hayranısınız. Dediğiniz doğru. Arabayı birkaç hafta boyunca dövdü."

Adam, kızdan gitgide daha çok hoşlanıyordu. "şöyle özel bir ortak noktamız varken artık tanışalım isterseniz," diyerek elini uzattı. "şen Frank. Frank Debussy."

Kız, "Ah, sizin buralı olmadığınızı anlamıştım. Fransız'sınız değil mi? Aksanınız çok hoş.

şen Cathy. Catherine'in kısaltması," diyerek flörtü sürdürdü. Yine bir Fransız kimliği kul anan Gökhan, tanınmamak için saçını sarıya boyayıp favori bırakmıştı. Yaşını en fazla yirmi dört tahmin ettiği kıza en sıcak gülüşlerinden birini daha sundu.

"Haklısınız, yabancıyım."

"şorcunuz yüz el i dolar. Ev mi aldınız, boya, tamirat?..."

:.....¦

ğ2

Kayıp Naaş

Gökhan parayı öderken, "Evet," dedi. "Gölün kıyısındaki ormanda. Av için iyi. Siz de çıkar mısınız?"

Kız omuz silkti. "Ava mı?... şuranın yerlileri meraklıdır, ama ben sevmiyorum."

Gökhan malzemeleri torbalarına yerleştirdiğinde, "şu yakınlarda bir internet kafe var mı?"

diye sordu. Sonra kızın ismini ekledi. "Cathy."

"Evet, köşeyi dönünce, yeni açtılar ama yakında kapatırlar, burada herkesin evinde bilgisayarı

vardır."

Gökhan tam çıkacakken tek ayağı üzerinde yaylanıp, bir yarım dönüş yaptı. "şu gece otelde kalacaktım, iş çıkışı sana bir şeyler ısmarlayabilir miyim, Cathy? Hem kitaplardan... en korkunçlarından konuşuruz."

Cathy bir an tereddüt eder gibi gözlerini devirdi. Camekânlı bölmenin ardındaki patronuna kısa bir bakış attıktan sonra sanki bir sır verir gibi fısıldayarak, "Kabul," dedi. "Yedi gibi gelin, ama çok geçe kalamam. Ancak bir iki saat."

Gökhan zafer işareti yaparak dışarı çıktı. Iki adım atmıştı ki, yüzündeki gülümseme anında silindi, bunun yerini donuk bir ifade aldı. Kızla, bazı silahlar ve patlayıcılar almak için dostluk kurmuştu. Avı bahane edecek, yabancı olduğu için bunları kızdan almasını rica edecekti.

şoya, sabun ve portakal suyu kuracağı tuzağa yardımcı olacaktı. Adrian III. Lynam ve FşI için erken bir ğ Temmuz kutlaması planlıyordu!

Malzemeleri, kiraladığı minibüse yükleyip internet kafeye gitti.

ğ3

Orkun Uçar

şir Alman sitesinin adresini yazdı. Siyah bir zemin üzerinde iki çocuklu şerlinli bir ailenin tatilde çekilmiş fotoğrafları vardı. Farenin sağ tuşuna basıp "View Source"* seçeneğini tıkladı. Sitenin html kodları olan sayfa açıldı. Aradığı oradaydı; kodların bitiş satırının altında Almanya'dan bir telefon numarası. Sadece sayfaya bakan biri, siyah zemin üzerinde bu rakamları göremezdi.

Kurt, eğer yaşıyorsa bunca zamandır onunla temasa geçmediği için kendisine kızgın olmalıydı.

Hemen numarayı not edip bir telefon kulübesine gitti.

Karşısına Almanca konuşan bir adam çıktı. Parolayı verdiğinde yarım saat sonra Singapur'dan bir telefon numarasını aramasını istedi.

Onu, Singapur üzerinden Türkiye'yle görüştüreceklerdi.

Yarım saat sonra aradığında karşısında Kurt vardı. Sıcak bir özlem gidermeden, hal hatır sormadan sonra, "Helal olsun sana oğlum. şaşardık," diyordu Gri Takım'ı yaratan adam.

Gökhan, "Aslında Türkiye'nin aleyhine kul anılacak diye korktum," dedi. "Hatta Amerikan medyasında böyle yorumlar yapılmaya başlamıştı bile."

"şazı gizli anlaşmalar yapıldı. şor için bir konsorsiyum kuruldu. Yeni Amerikan hükümeti, suçu eski başkanın ve senin üzerine atmayı kabul etti. Yani seni kurban seçtiler. şu işi bireysel bir terör eylemi olarak sunuyorlar."

(*) Kaynağı görüntüle.

ğğ

Kayıp Naaş

Gökhan bir süredir olan biteni takip edemiyordu.

"Elimde Adrian III Lynam'ın itiraflarını da içeren kasetler var. Anladığım kadarıyla kul anamayacağız. Medyaya göndermeyi, internetten yayınlamayı düşünüyordum."

Kurt, "Evet, şu anda anlaşmalar buna müsait değil," dedi. "Ama sakla, lazım olabilir. O ne durumda?"

"Kütük işkencesiyle kendi dışkısı içinde çürüyor."

"Vay canına, acıdım adama, ama hak etmişti."

Gökhan, "Peki ben şimdi ne yapmalıyım? şelki ölmem herkes için daha iyi olur, değil mi?"

diye sordu. Emredilirse, teslim olur veya tereddüt etmeden kendini havaya uçururdu.

Kurt ciddi bir sesle, "Evet, ölmen gerekiyor," dedi. Kısa bir sessizlikten sonra da kahkahayı

patlattı. "Ama ondan sonra beni arayacaksın. Sana vereceğim bir görev var."

Gökhan komutanının ne kastettiğini anlamıştı. şu kimliğinin yok olması lazımdı. şöylece dosya kapanacaktı.

"Tamam, anlaşılmıştır komutanım."

"Yardım istiyor musun?" diye sordu Kurt. AşD'de iki Gri Takım elemanı vardı.

"Hayır, ben hal ederim," dedi. "Hem param var, hem de temizinden sahte kimlik, pasaport."

Hapsedildiği çiftlikten kaçarken öldürdüğü Ramirez'den hatıraydı bunlar.

"Görev ne komutanım?"

Kurt, "Şimdi anlatamam," dedi. "Sen öl ve bu numaradan beni ara. Seni oradan çıkarmak için bir yol bulacağım. Şu sıralar bazı araştırmalar var. Görev ya Türkiye'de ya da Israil'de olacak."

Gökhan şaşırmıştı. "Israil mi?"

"Evet oğlum, bu herifler çizmeyi aştı. Hem de çok aştı... Neyse sen ne zamana beni arayabilirsin?" ; "şir haftaya kadar."

"Iyi, o zaman biz de bu arada araştırmamızı bitiririz."

Gökhan, Kurt'la konuşmasını sürdürmek istiyordu. Türkiye'nin, mil etinin, ailesinin durumuyla ilgili bilgi almaya çalıştı. Kurt, New York'taki otelden kaçarken aldığı yarayı

sorunca, kurşunun sadece eti sıyırdığını, fazla sorun yaratmadığını söyledi.

şirden kartın süresi bitti. Gökhan, başını ankesöre dayayıp bir süre boş boş baktı, neredeyse ağlamak üzereydi. Kendine geldiğinde saatin yediye yaklaştığını fark etti. Cathy'yle buluşacaktı. Planı basitti; önce onu silah ve patlayıcı alması için kandıracak, ardından Washington'u yok eden terörist olduğunu anlamasını sağlayacaktı. Hiç olmazsa üzerine konulan ödül bu sevimli kasiyer kızın olsundu. Ondan sonra kulübeye baskına gelenlere bir sürprizi olacaktı.

FşI ajanları ve özel timlerle başa çıkmak işin kolay kısmıydı. Cathy ile buluşmak ve onunla vakit geçirmek onu daha fazla korkutuyor, geriyordu. şir bayanla güzel vakit geçirmeyeli, eğlenmeyeli, onunla sohbet etmeyeli öyle uzun zaman olmuştu ki! Gökhan'ın kızın karşısında suspus olacağı kesindi, belki kızla tanışırken kul andığı maskeye bürünmesi daha iyi olurdu.

Yürürken o sihirli dönüşümü gerçekleştirdi; artık çapkın, Fransız aksanlı, zengin, avcı, edebiyat ve müzikle ilgilenen Frank Debussy'ydi.

ğ6

Kayıp Naaş

29 HAZIRAN 2007 - SAAT: 10:30 CHICAGO HEAVEEGATE - LYNAM

MALIKÂNESI

Aleksander II. Lynam, aynaya bakarken bir kez daha babasına hiç benzemediğini düşündü.

şuz mavisi gözleri ve düz burnu ile Lynam erkeklerinin kartal bakışlarını ve kemerli burunlarını taşımıyordu. Resimlerinden tanıyabildiği kadarıyla annesinin özel iklerini almıştı.

West Point Akademisi'nde edindiği disiplinle ipek pijamasını düzgün bir şekilde katlayıp, takım elbisesini giydi.

En azından fiziksel özel iklerini kıyaslayabiliyordu, ama zevkleri, alışkanlıkları veya kişiliği ile ilgili benzerlikleri öğrenmesi imkânsızdı. Onu doğururken öldüğü için annesini hiç

tanıyamamıştı. şabası da onun için bir yabancıydı. Çok sevdiği kansmın ölümünden sorumlu tuttuğu için kendisinden nefret ettiğini düşünüyordu. Zaten doğumu yaptıran, ama annenin ölümüne engel olamayan doktorun hayatını da mahvetmişti.

Adrian Lynam, çocuğunu en iyi bakıcıların, eğitmenlerin eline teslim etmiş ve ondan hep uzak durmuştu.

Yatılı okul ar, yaz kampları, seyahatler... Aleks'in, babasıyla geçirdiği tüm zaman bir ayı

doldurmazdı.

şabası kaçırıldığında Aleks, Lynam ailesinin Karayip-ler'deki özel adasında, akademiden birincilikle mezun oluşunun kutlandığı yaz partilerinden birindeydi. Arkadaşlarıyla gerçekten farklı bir eğlencenin tam

ortasındayken bir helikopter onu almaya gelmiş ve sonunda ailenin işlerini devralmıştı.

Al Amca olarak tanıdığı Albert Mannstein, gözlerini bağlayarak götürdüğü bir toplantıda delikanlıyı gizli bir top-

luluğa takdim etmiş, oradakilerin dünyanın gerçek yöneticileri olduklarını söylemişti. şabası, Aleks'i ilk AşD başkanı olacak Lynam gibi hazırlıyordu. Annesi Yvona, şolşevikler tarafından katledilen Romanov hanedanının soyundan geliyordu. Ve bu soyda, Avrupa'nın birçok kraliyet ailesinin kanı vardı.

şabasının planladığı savaş başarıyla sona ererse, Aleksander II. Lynam, önce AşD başkanı, ardından da yükselecek olan Yeni Roma Dünya Imparatorluğu'nun lideri olacaktı.

Şimdi onun görevi, sağsa babasını bulmak, Lynam ailesine ve artık mensubu olduğu topluluğun ideal erine hizmet etmekti.

Aleksander toplantıyı düşündükçe dudakları zalim ve sadist bir ruhu işaret edercesine inceliyordu. Gücü kana kana içeceği bir kaynak sunmuşlardı ona...

şüyük zenginlik, onun kanlı zevklerini tatmin etmesini sağlamıştı. Akademideki bazı

öğrencilere, lideri olduğu grupla birlikte yaptığı işkenceler ve birkaç tecavüz olayı hep örtbas edilmişti. Ama asıl dehşet, yazlan gittiği Lynam Adası'nda yaşanıyordu... Aleksander orada vahşi dövüş müsabakaları ve insanların öldürüldüğü av partileri düzenliyordu.

şu yaz düzenlenen eğlence, bir savaştı. Arkadaşlarıyla iki grubu komuta ediyorlardı. Savaşı

kazanan, bir milyon dolarlık iddiayı da kazanmış olacaktı. El işer kişilik savaş takımlarındaki serseriler, bir tatil köyünde çalışacakla vaadiyle adaya getirilmişlerdi. Hepsi yersiz yurtsuzdu, babasının evsizlere yardım etmek için açtığı vakıf aracılığıyla toplanmışlardı. Aleksander adadan ayrılırken arkadaşlarına dürbünlü tüfek dağıtmış ve geride tanık bırakmamalarını

söylemişti.

ğ8

Kayıp Naaş

O artık Lynam servetinin ve imparatorluğunun tek sahibi olarak dünyayı kana ve acıya boğacak savaşların hayaliyle coşuyordu.

Hayal eri, kâhyanın odaya girmesiyle bölündü. James Stil son acil olarak onu görmek istiyordu. şu adam, babasını arayan özel güvenlik şirketinin sahibiydi. şir CIA artığıydı.

Albert Mannstein onu pek de yasal olmayan çalışma yöntemleri nedeniyle seçmişti.

Aleksander, boy aynasındaki görüntüsüne son bir kez baktı. Kendini sapkın Roma Imparatoru Caligula'ya benzetiyordu. "Kahvaltımı terasta yapacağım, Ned," dedi kâhyaya. "şay James'i on dakika sonra oraya getir."

Iriyarı görünümüyle bir ölüm makinesini andıran adam terasa geldiğinde, oturacak bir sandalye görmek için boş yere bakındı. Adam, uygar bir iş görüşmesinden çok, bir savaş

meydanına yakışırdı. Aleks ayakta kalan adama saygı duymadığını belirten bir tavırda kahvaltısıyla ilgiliydi.

Küçük piç, diye düşündü adam, o ince boynunu kınver-mek öyle kolaydı ki. şoğazını

temizleyerek, "Efendim, babanızla ilgili bir iz bulundu," dedi. "FşI'daki adamımızın bildirdiğine göre bir ihbar gelmiş. şir kasiyer Gökhan'ı şangor Maine'de görmüş."

Aleks böyle birçok asılsız ihbarın geldiğini biliyordu, çünkü ortada yirmi milyon dolarlık bir ödül vardı. "Sence sağlam bir iz mi bu?"

Işin garip yanı hiç kimsede bu en tehlikeli teröristin parmak izi yoktu. Gökhan'ın parmak izi bırakmamak için krem benzeri özel bir madde kul andığını biliyorlardı. şu krem par-

maklarının üzerinde ince bir tabaka oluşturarak bel i bir süre izi saklıyordu.

"Kesinlikle, kız, adamdan kuşkulanınca onu izlemiş. Terörist ormanda bir kulübe tutmuş. Kız, pencereden bakmaya cesaret etmiş ve bağlı bir adam görmüş."

Aleksander, tamam, diye düşündü. şu o!

Kamuoyu henüz Gökhan'ın, Adrian III. Lynam'ın kaçırılmasıyla bağlantılı olduğunu bilmiyordu.

James, "FşI'dan hızlı hareket edebiliriz," dedi. "Emriniz."

Aleksander, "Iyi o zaman. Gidin ve aldığınız paranın hakkını verin. Adamı doğduğuna pişman edin," dedi. "Mümkün olursa herifi sağ yakalayın, hak ettiği şekilde cezalandırılmalı."

James hâlâ duruyordu. "Peki babanız..." diye başlayıp kısa bir süre durdu. "Onu nasıl istiyorsunuz? Nasıl tercih edersiniz, efendim?"

Aleksander önce şaşkınlıktan konuşamadı. şu daha önce hiç aklına gelmemişti. Gerçekten onun geri gelip sahip olduklarını almasını ister miydi?

Hayır, yapılacak çok şey vardı ve gizli bir grubun ağır ağır ilerleyen planları için sabredemeyecekti. James'e, "O acımasız herifin babamı sağ bıraktığını sanmıyorum," dedi.

şakışları her şeyi anlatıyordu.

Adam, "Emredersiniz efendim," diyerek eğildi. şir yandan da dudakları alayla kıvrılmıştı.

Zenginlerin ruhları herkesten daha alçaktı.

30 HAZIRAN 2007 - SAAT: 15:ğ0 şANGOR, MAINE YAKINLARI - AşD

Gökhan, önünde sıralanmış altı ekrandan kulübenin etrafındaki baskın hazırlıklarını izliyordu.

O anda, kulübeden beş yüz metre uzaktaki küçük bir mağaradaydı ve burayı hazırladığı tuzak için operasyon merkezi yapmıştı.

Kısa sürede, gelenlerin hükümete bağlı olmadığını anlamıştı. şunlar özel bir ekipti. Ama malzemelerine bakılırsa güçlü bir patronları vardı.

Saldın ekibinin elindeki termal saptayıcılar, kulübenin içindekilerin konumlarını belirtiyordu.

Tahminlere göre, ekranda beliren bedenlerden biri Gökhan, diğeriyse Adrian III. Lynam'dı.

Oysa Gökhan olması gereken kişi, birkaç bar gezisinden sonra Gökhan'ın kendi beden ölçülerine göre bulduğu bir serseriydi. Yani, kulübenin içinde bağlı olan ikinci kişiydi.

Adrian Lynam ise zaten kendi dışkısıyla dolu tankın içinde son anlarını yaşıyordu.

Saldırı timinin bilinen yöntemlerin aksine, gün ışığında saldırıya geçmesi de şaşırtıcıydı

Gökhan'a göre. Eğer kurbanı canlı kurtarmak isteselerdi böyle bir yöntemi tercih etmezlerdi.

Neler dönüyordu burada?

"Öyle olsun bakalım," diye mırıldandı Gökhan. "FşI için hazırlamıştım bu partiyi, ama size kısmetmiş."

Gökhan, tüm bu planlardan önce beklenmedik bir sorunla karşılaşmıştı. Sevgilisi Cathy, onu ihbar etmek istemiyordu. Âşık olmuştu. Gökhan zaten gitmek zorunda olduğu-51

Orkun Uçar

nu defalarca anlatmıştı. Ihbar etse de etmese de kız onu kaybedecekti. En azından ödül parasını almalıydı.

En sonunda bu ihbarın kendisini kurtaracak bir planın parçası olduğunu anlayınca razı

olmuştu Cathy. Gözyaşları içinde ayrılmışlardı. "şir gün seni arayacağım," demişti Gökhan kızı tesel i etmek için, ama bu hem kendisini, hem kızı tehlikeye atmak demekti. Ve bu yüzden yalandı.

Şimdi, kendisini yakalamaya gelenler hazırlıklarını tamamlamıştı.

Gökhan, "Şenlik zamanı geldi," diye mırıldanarak, kulübenin etrafına üç çember boyunca kurduğu bubi tuzağının en dıştaki halkasını harekete geçirecek düğmeye bastı.

Art arda patlamalar meydana gelmeye başladı. Kurşun geçirmez yelek giyen iki beden aniden havaya uçtu.

Adamların panikleri görülmeye değerdi.

Şimdi sıra orta çemberi oluşturan bubi tuzağındaydı. "Zebanilere selam söyleyin benden!"

diyerek ikinci düğmeye de bastı. şu onların kulübeye koşmalarını sağladı. Zaten Gökhan da bunu istiyordu.

En içteki patlayıcılarla kulübedekilerin düğmesine aynı anda bastı ve ortalık cehenneme döndü. Patlamalar ve ardından başlayan yangın geride çok az iz bırakacaktı.

Içinde para ve pasaport olan sırt çantasını alıp dışarı çıkmaya hazırlandı. Artık buradaki işi bitmişti.

Son bir kez geriye bakıp, mağarayı yok edecek bombanın zaman ayarını iki dakikaya kurdu.

Kendisini gölün karşı kıyısına götürecek bir motorlu kayık bekliyordu. Oradan da peşin parayla kul anılmış ikinci el bir araba alıp izini kaybettirecekti. Artık, tek beklentisi öldüğünü

kabul etmeleriydi.

Ne var ki, her zaman planlar dört dörtlük yürümeyebilirdi, Gökhan mağaradan neredeyse çıkmak üzereydi ki kafasına sert bir darbe yedi. Ardı ardına tekmeler vücudunun her yerine iniyordu. Nihayet darbeler bittiğinde burnunun ucunda uyuşturucu ok atan bir silahı fark etti.

Onu vahşi bir hayvan gibi uyutacaklardı. Ama adam ateş etmek yerine konuşuyordu. "Piç

herif!" diye bağırdı rakibi. "Adamlarımı öldürdün, ama bütün yaptıklarının cezasını

çekeceksin. Yavaş yavaş ve acı çekerek."

James Stil son onu yakalamıştı.

Gökhan, tek şansının mağaradaki bomba olduğunu düşündü. Adam bundan habersizdi. Oku saplayacak tetik çekilmeden vakit kazanmalıydı. Eğer kendini kaybederse, rakibinin patlamayla ölmesi bile onu kurtaramazdı. şüyük acıya rağmen insanüstü bir güçle, "Kim?"

diyebildi. Daha uzun bir cümle kuramazdı, çünkü çenesine ağır bir darbe yemişti.

Iriyarı adam cevap vermeden önce bir tekme daha vurdu. "Aleksander Lynam'dan mesaj var sana. Tanışmaya can atıyor."

Gökhan, Dday'in verdiği dosyadan bu ismi hatırlıyordu; Adrian'ın hasta ruhlu oğlu. Kötülerin kökü kurumuyordu.

"şu arada sevgilinin de icabına baktım. şiraz zorlayınca hemen itiraf etti. Pek de iyi bir yalancı değil."

Gökhan sözcükleri duydu, ama anlamını kavraması biraz zamanını aldı. "Sevgilim?" şu adam, Cathy'den söz ediyordu. El erindeydi. Acıyla inledi. Kurt'un dediği gibi, bir Gri hiç

kimseye bağlanmamalı, hiç kimseyi sevmemeliydi. Çünkü her şey kaybedilir, yitirilir, geride bırakılırdı.

Stil son bu kez tetiğe basma niyetiyle nişan aldı, ama patlama tam bu sırada oldu. Uyuşturucu ok Gökhan'ın beş santim ötesine saplandı.

Sarsıntı ve şok dalgası yerde yattığı için Gökhan'a zarar vermemiş ama düşmanı yaralanmıştı.

Patlamanın yarattığı alevler yüzünden adamın hem birçok yeri yanmış, hem de fırlayan bazı

metal parçaları şarapnel gibi vücuduna saplanmıştı.

Gökhan zorlukla kalkabildiğinde, adamın durumunun kötü olduğunu gördü; boynuna ve yüzüne birkaç parça saplanmıştı.

Yere düşmüş uyuşturucu silahını alıp kendine gelmeye çalışan adama nişan aldı. Stil son, son anda elini kaldırıp, "Dur," diye bağırdı. "şeni öldürürsen sevgilinin de sonunu getirirsin."

Gökhan bir an Cathy'yi düşündü. Herkes bir gün ölecekti. Aslında Aleksander Lynam'a bu adamla bir mesaj göndermek isterdi, ama bu 'patlamada ölen Gökhan' planını bozardı.

Çocukken Kurt'un emriyle öldürdüğü Kaşar adlı kangal köpeğini hatırladı ve tetiği çekti.

Adam hâlâ konuşmaya çalışıyordu. "Anlaşabiliriz."

Gökhan'ın artık onu dinleyecek hali yoktu. Ardı ardına uyuşturucu okları sapladı. şu doz onu zaten öldürecekti, ama durumu garantilemek için etrafa dağılan keskin metal parçalarından biriyle düşmanının boğazım kesti.

En büyük zorluk, cesedi göle kadar sürüklemek oldu. Adamın ayağına ağırlık bağlayıp onu suya attı. Dibe inmesi birkaç saniye sürdü.

Gökhan birkaç saat sonra New York'a giden yolda bir şuick sürüyordu.

şir gün... şir gün mutlaka Aleksander Lynam'ı ziyaret edecek, Cathy'nin intikamını alacaktı!

5ğ

Kayıp Naaş

1 TEMMUZ 2007 * SAAT: 11:00

HEW YORK

şrooklyn Köprüsü'ne bakan ucuz, ama temiz bir oteldeydi Gökhan. Yerlilerinin "şüyük Elma" dediği bu kente yedinci gelişiydi ve burayı ilk kez bu kadar tenha görüyordu. Trafik çok rahat akıyordu ve birçok binanın

üzerine satılık veya kiralık tabelası asılmıştı. şu göçte kendi payı inkâr edilemezdi. Kent, 11 Eylül sonrası bir de nükleer terör tehdidini kaldıramamıştı.

Sokağa çıkıp çalışan bir telefon kulübesi bulana dek üç kere soyulma tehlikesi atlattı. Neyseki bu fırsatçılar korkaktı, Gökhan büyük bir hızla kendi silahını çektiğinde hemen kaçıyorlardı.

Artık ezberinde olan numarayı çevirdiğinde Kurt'un yorgun sesini duydu.

"Görev tamamdır, komutanım," dediğinde karşı taraftaki değişimi hemen hissetti. Ses canlanmıştı.

"Aslanım, duyduk olayı," dedi. "Şu anda ajanslar flaş haber olarak geçiyor. FşI, senin bir baskında yakalanmak yerine, saklandığın kulübeyle birlikte kendini havaya uçurduğunu açıkladı."

Açıklama için fazla acele edilmişti.

"şir gariplik var komutanım, gelenler FşI timi değildi; Lynam'ın oğlunun özel birliğiymiş.

Ayrıca iş, FşI'ın bu kadar çabuk açıklama yapabileceği kadar temiz olmadı." Planının tümünü

ve son anda başına bela olan paralı askeri anlattı.

Kurt, "Yeni bir düşman edinmişsin anlaşılan," dedi. "Ama bizim için önemli olan resmi açıklama. Sanınm bir an önce dosyanı kapatmak istediler. Unutma, senin varlığın AşD'nin kendi günahlarını sorgulamasına neden oluyor. Şu andaki hükümet eskisini kötülüyor, ama çoğu isim aynı. Senin ölmen ve eski başkanın da bir tımarhaneye kapatılması onları

rahatlatacak."

"Onların ikiyüzlülükleri bize yarayacak anlaşılan efendim."

"şaşlarında bir sürü sorun var. Teksas'ın birlikten ayrılacağı söyleniyor. Yani, senden kurtulmak istemelerine şaşmamak lazım. Neyse, fazla vaktimiz yok, biz işimize bakalım Gökhan. Şimdi beni iyi dinle..."

Gökhan söylenenleri hafızasına kaydetmek için zihnini boşalttı.

"Long Island'daki marinada Levanten adlı bir yat bağlı. Sahibi eski bir dostum Giovanni Santioni'dir. Seni bekliyor. Onunla denize açılacaksınız. Kısa bir süre uluslararası sulara çıkacak. şelirli bir koordinatta Gürcistan bandıralı bir gemiye aktarılacaksın. Rotası Fransa...

Dinliyor musun, buraya kadar anlaşıldı mı?"

"Evet efendim."

"Fransa'da tekrar Frank Consal kimliğine bürüneceksin. şiliyorum, Hol anda'da araban patlayınca ortadan kaybolmuştun. Arada birkaç aylık açık var, ama biz bunu hal ettik."

"Nasıl efendim?"

"Patlamayla şoka girdiğini, geçici bir hafıza kaybı yaşadığını söyleyeceksin. şir süre kendini bilmez halde dolaş-56

tın. Sonra bir grup serseri tarafından dövülüp soyulunca hastaneye kaldırıldın. Kimliğini çaldırdığın ve hafızanı da kaybettiğin için Frank Consal olduğun tespit ediemedi. Tedavi oldun ve kim olduğunu hatırladın. şütün bunlarla ilgili belgeler ayarlandı. Frank Consal'in evinin kapisini çalman ve polise bir ifade vermen yeterli olacak."

"Peki ama, ben ortadan kaybolunca ne oldu?" "Frank Consal silik bir tipti, bir anda kaybolması da pek etki yaratmadı. Karın, çalıştığın okul ve polis senin öldüğünü düşünüyor.

Kimsenin bu zaval ı adamın yokluğunu dert etmediği bel i."

şir an Frank Consal anıları canlandı Gökhan'ın ve sıkıntıyla içini çekti.

"Herkesin en büyük derdi, yasal olarak öldü kabul edilmen için cesedinin bulunması, yoksa sürenin dolmasını bekleyecekler. Tekrar ortaya çıkman epey eğlenceli olacak," dedi Kurt.

"Iyi ama, komutanım o yaşamın nasıl bir cehennem sıkıntısı olduğunu tahmin edemezsiniz, şu san birkaç aydır yaşadıklarımı tercih ederim."

Kurt gülerek, "Öyleyse hazır ol," deü- "Çünkü Amerika'daki görevinden daha zorlusu seni bekliyor. Evine döndükten sonra yaşamın değerini anladığını, seyahat ederek dünyayı görmek istediğini söyleyip işten ayrılacaksın. Ilk gideceğiniz ülke Israil."

"Gideceğiniz dediniz komutanım. Kiminle?" ; "Tabi ki o güzel karınla."

Gökhan en gevrek kahkahalarından birini attı. Kurt, Helen'in epey eski bir resmini görmüştü

anlaşılan. "Artık o güzel Isveçli, epey iri bir balina, komutanım."

Kurt sasırsa da hemen kendini toparladı. "Iyi işte," dedi. "Çirkin turistler olarak fazla dikkat çekmezsiniz."

"Haklısınız komutanım. Peki Israil'de ne yapacağım?"

Kurt'un sesindeki tını bir anda öfkeye dönüştü. "şunu telefonda anlatmayacağım, ama gerçekten çok ciddi durumlar var. Her şey yolunda giderse üç gün sonra Paris'te buluşacağız.

Hastane raporları ve randevu bilgilerini eski usul e alırsın."

Yani, Paris garındaki Jean-Paul şevay ismine kayıtlı posta kutusuna bakacaktı.

Kurt iyi şanslar dileyerek telefonu kapattı.

Gökhan bir an önce Long Island'a gidip şeytanın kutsadığı bu ülkeden kurtulmak için can atıyordu. Ancak, tekrar kimliğine bürünmek zorunda oluşu ona pek de keyif vermiyordu.

Kafasını kaldırdığında bir vitrindeki dev ekranda kendi suratını görünce bir an ne olduğunu anlayamadı. Ses açık değildi, ama bir haber bülteninde öldüğünü bildiriyorlardı. Ormandaki yanmış kulübenin helikopterden çekilen görüntüleri verilmeye başlandı. Yüzlerce FşI görevlisi mekânı araştırıyordu.

Gökhan, bir yakın çekimde, ölen baskıncılardan birinin üzerine FşI ceketi giydirilmiş

olduğunu fark etti. Anlaşılan Aleksander Lynam'la hükümet arasında bir anlaşma olmuştu.

Gökhan'ın ölümünün resmen kabul edilmesiyle AşD, üzerin-

deki sorumluluğu atıyor, ama intikamı için Lynam'ı serbest bırakıyordu. Av devam edecekti.

Genç adam birkaç dakika daha televizyonu seyretti. Yanına birçok kişi toplanmış onun ölümüyle ilgili yorum yapıyorlardı. Hakkında efsaneler oluşmuştu bile; birçok nükleer bombaya sahip olduğu, öldürücü mikropları içme sularına 'karıştırmak isterken engel endiği, yakalanmadan yüzlerce FşI ajanını öldürdüğü söyleniyordu.

Takım elbiseli kel bir adam, "Şimdi bu canavarın da hayatını film yapar Hol yvvood," dedi.

şir diğeri bunun yasaklanması gerektiğini, çünkü örnek olacağını söyledi. Tıpkı ilk cinayeti işleyen Kabil gibiydi bu adam. şir diğeri, "Adam hepimizi gebertecekti ya!" diye söylendi.

Ince yapılı bir kadın, "Gerçekten öldü mü acaba?" diye sordu. Sesinde endişe hissediliyordu.

Fısıltıyla yorumlar devam etti. Gökhan bazı yorumlarda bu teröristten nefret edilse bile saygı

ve hayranlık dolu ifadeler olduğunu duyup şaşırdı.

Insanların çoğu şiddete ve güce tapıyordu! Midesi bulandı ve tiksintiyle oradan uzaklaştı.

Gökhan birden Kurt'un planını düşünmeye başladı. Eğitiminin bir parçası gereği beyni, rahatsız olacağı konuları geri plana iterdi. şöyle yapmazsa iç hesaplaşmalar onu fazlasıyla yıpratırdı.

Ona öğretilen şuydu: Görevini yap ve geride bırak. Ülken için iyi olanı yaptın. Sorumluluk devletinin. Onun vicdanı olmaz. Sen sadece onu bir uzvusun.

Kurt'un planını tekrar etti içinden. Zekice bir düşünceydi. Sonuçta, Frank Consal temizdi.

Sanki o yaşantısı yıl ar öncesinde kalmış gibiydi ama aslında topu topu beş ay olmuştu, Rotterdam'a gitmiş, arabası patlayınca da o Fransız öğretmen kimliğini geride bırakmıştı...

On sekiz yıl ık bir yaşamı ne kolay unutmuş, ne kolay sıyrılmıştı o kimlikten... Karısı, evi, işi... Şimdi geri dönmek ne zordu.

Frank Consal, enerjisi yitik bir kimlikti. Sanki tüm heyecanları emen bir karadeliğin yanında yaşıyordu.

Ama patlama büyük değişiklikler yapmış olabilir," diye düşündü sevinçle. Zaten Kurt da bunu söylememiş miydi?

O kadar rahatlamıştı ki, yürürken çocukken duyduğu bir şartın türküsünü söylemeye başladığını bile fark etmedi.

"Atlı geliyor atlı. Altında kilim saklı... Dıv dıva dıv dıv..."

Yanından geçen Amerikalılar garip gözlerle bakıyorlardı. Hakkında tahmin yürüten çok oldu ama kimse onun Washington 'u yok ederek dünyanın kaderini değiştirdiğini bilemedi.

Sadece New York'taki insanlar değil, tüm dünya Maine'deki kulübenin yanmış görüntülerini seyrediyor, Gökhan'ın ölüm haberini dinliyor, o ise neşe içinde yoluna devam ediyordu.

A.SI. DÜŞÜNCE KURULUŞU şRIFINGI (2) Gizli bir toplantı salonu II. Ortaçağ

Konuşmacı dudaklarını ıslatmak için küçük bir yudum

su alıp brifinge devam etti.

"Devletlerin varlığı, dıştan onları güçlü kılmaya zorlayacak etmenlere bağlıdır. şu nedenle Avrupa ülkeleri sömürge döneminde bütün dünyaya egemen oldu. Evrimi zorluklar belirler; devletlerin evrimi rakipleriyle girdikleri güç yansıyla belirlenir.

"Devletlerin mücadele konuları bel i dönemlerde değişiklik gösteriyor. Örneğin, Haçlı

Seferleri zamanı din, Fransız Ihtilali' nden sonra mil iyetçilik ve II. Dünya Savaşı sonrasında ekonomik sistem ve ideolojik zemin gibi... Tabi bu mücadelelerin geri planında her zaman enerji, para, çıkar hesapları vardır.

"Soğuk Savaş bittiğinde, AşD ile Japonya arasında kısa dönemli bir ekonomi savaşı oldu.

Tüm dünyayı etkileyen Güneydoğu Asya ekonomik krizi bu savaşın bir parçasıydı ve Japonya yenildi. 0 dönem Hol ywood'daki şlack Rain, Ri-sing Sun gibi filmlerde AşD ekonomisini ele geçiren Japon tehlikesinin konu edildiğini hatırlayın,

"Ama bu zafer bile inişe geçen AşD ekonomik sistemini ayakta tutmak için yetersizdi. AşD

ekonomisi güçlenebilmek için savaşlara veya savaşa yakın durumlara muhtaçtır.

Zira dünya üzerinde dolaşan AşD dolarının karşılığı silahlı gücüdür. Tıpkı Osmanlı

imparatorluğu nun sürekli yeni toprak ele geçirmek zorunda oluşu ve bunu başaramadığı

zaman çöküşe geçişi gibi, AşD de savaşmak, düşmanla mücadele etmek zorundadır.

"Işte Sovyetler parçalandığı zaman, AşD güreş sahasında dayanacak rakip bulamayan pehlivan gibiydi. Oysa bu pehlivanın rakibi olmalıydı ki formunu korusun, yemeğini yesin, parasını kazansın. Din olgusu bu noktada öne geçti. Medeniyetler çatışması tezi altında terör bahane edilerek Islam hedef alındı. Tabi ki bu sadece Haçlı Seferi değildi; enerji kaynaklarının kontrolü, güçlenen Çin ve Rusya müttefikliğine karşı bir mevzi elde etme ve uyuşturucu pazarında yaşanan görünmeyen bir savaştı.

"Silahların arkasında, aslında düşünce sistemlerinde de bir savaş sürüyordu. şundan birkaç yıl önce Umberto Eco sanatta ortaçağın yaşandığını ilan etmişti. Şimdi sıra politik sistemlere geldi. II. ortaçağa yavaş yavaş girmiş bulunuyoruz."

Perdeye Papa Ratzinger'in suratı yansıdı.

"şakın, bu adam Türkiye'nin Aş üyeliğini engel edi, Metal Fırtına Operasyonu nun bir ayağı

Vatikan yönetiminde olacaktı, özel ikle işgal sonrası Anadolu'nun tekrar Hıristiyan yurdu yapılmasında.

"işin kötü yanı ilk ortaçağ, Hıristiyan öğretisi ile bilimin çatışması, yani Aydınlanma ile yıkılmıştı, ama artık dogma, hatasından ders aldı. şu konuda en büyük silahlarının adı: KUANTUM!

"Kuantum; bilimin, evreni açıklayan görüşlerinin altına inancı koymaktır. Son yıl arda, Vatikan tarafından destek-62

lenen bilim adamları, bu konuda çalışmalar yapıyordu. Kuantum, dogma ile bilimin arasını

buluyor.

"Tabi burada dini, inançlardan çok politika için kul anımdan söz ettiğimin altını çizeyim.

"Teokratik bir düşünce insanlığı yönetmeye başlarsa, bu ilk ortaçağdan çok daha uzun sürebilir. Zira artık insanları her açıdan ele geçirecek teknolojik aletlerin başında bir fanatik olabilecek. Papaz cüppeli bir fanatik, Vatikan'ın yönettiği bir dünyayı engizisyona çevirebilir.

"Türkiye, daha önceden üzerine yönelen tehlikeyi saptayıp yok etme yolunu bulmalıydı.

Şimdi de geç kalınmış sayılmaz. Evet, söylediğim açık şekilde şudur: Vatikan yok edilmelidir!

"Kastettiğim, Vatikan'in politikalarına engel olma veya bir kişiye yönelik tedbir değil Vatikan'ın tamamıdır. Çünkü, Protestanlık ile -gücü azalsa da- Vatikan, şatı medeniyetim bir arada tutan güç noktalarından biridir. Ayrıca, Vatikan bir banka gibi işler. O küçük ülke, milyarlarca dolarlık serveti duvarlarının arasında saklıyor. Saklanan kültür zenginliklerini saymıyorum

bile. Yani Vatikan küçük bir toprak parçasından öte; siyasi ve ekonomik bir güçtür. Onu yok etmek Türkiye'nin ilerleme kanal arını açacak. şatı birliğini parçalayacaktır."

Kurt, konuşmacının önerdiği fikri böylesine açık seçik ifade etmesi karşısında dehşet duysa da cesaretini takdir etti. Perdedeki Alman kökenli papanın pozu bilinçli seçilmiş olmalıydı; göz altlarındaki siyahlık, çarpılmış yüz hatları ve ha-63

fif açıkta sıkılmış dişleriyle hasta ruhlu bir sapığı andırıyordu. Kurt, şeytan Vatikan'ın başına mı geçti nedir, diye düşündü. şu brifingin gizlilik derecesinin neden en yüksek seçildiği bel iydi. Özel ikle bu öneri dışarıda duyulmamalıydı.

Kurt'un aklına Gökhan gelince elinde olmadan gülümsedi. Vatikan'ı yok et deseler, kerata neden diye sormadan hemen yöntemini arardı mutlaka.

Konuşmacı izleyicilerinden gelen uğultunun kesilmesini bekledi.

Perdede bu kez yeni bir başlık vardı.

6ğ

Kayıp Naaş

şOLUM

GOLEM PROJESI

2ğ,. HAZIRAN AITKARA

Kurt, Gökhan'la konuştuktan iki saat sonra beklediği önemli telefon geldi.

MiT'ten Eşref Kapılı, "Paket havaalanından alındı," diyordu. "7. Ev'e götürüldü."

Kurt, bu iyi işte, diye düşündü. "Neredeymiş?"

"şir anlaşma için Hindistan'a gittiğini söylüyor."

"Tamamdır, ben gelmeden sorguya başlamayın. Cengiz, yola çıkarıldı mı?"

"Evet."

"Yarım saat içinde oradayım."

Rıfat Pamuk, yani Israil adına Türkiye'ye ihanet eden dönek bulunmuştu sonunda. Kayıp bilgileri o tamamlayacaktı.

Cengiz, bildiklerini anlattıktan sonra acil bir toplantı yapılmıştı.

şaşbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Hikmet Pars, Israil'in ihanetini tıpkı Kurt gibi sert tepkilerle karşılamışlardı. Ama açık tepki verilmesi imkânsızdı. AşD, düşmanlığını ordusuyla saldırarak göstermiş, silah gücüne güvenmişti. Oysa Israil'in düşmanlığı daha gölgede ve bir örümceğin ağ örmesi gibi sinsice ilerliyordu. Hâlâ cevap bekleyen sorular vardı. Israil Atatürk'ün naaşım niçin çalmıştı?...

şaşbakan, "Ne biliyoruz Israil ile ilgili?" diye sordu. •

Kurt, özel ikle Soğuk Savaş döneminde MOSSAD ile iyi ilişkiler kurmuştu, ama Kuzey Irak'ta Kürt kartını oynadığından beri ilişkiler gerilimli bir döneme girmişti.

"Izninizle kısa bir özet geçmek isterim," diye başladı konuşmasına.

"şiz Türkler, Yahudilere genel ikle iyi davranan bir mil et olduk. şirçok devlet onları

kovarken biz kucak açtık. Örneğin, Ingiltere'den Kral I. Edward tarafından 1290 yılında kovuldular ve 1656'da Oliver Cromwel tarafından tekrar kabul edildiler. Fransa, Ispanya, Portekiz, Polonya, Almanya ve Rusya'da defalarca katliama uğradılar. Oysa Osmanlı

Imparatorluğu'nda her zaman rahat yaşadılar, işlerini serbestçe sürdürdüler. Peki sonuç: I.

Dünya Savaşı'nda Filistin'e saldıran Ingiliz ordusunda gönül ü çalıştılar. Casusluk yaptılar.

Gelibolu'da Siyon Katır şirlikleri, Türklere karşı sataşanlar arasındaydı.

"Türkiye Cumhuriyeti bağımsızlık savaşını verirken Araplar bizi arkadan vurduğu için Ortadoğu'yla ilişkilerimiz soğuktu. Hatta Suriye ile Hatay, Irak'la Musul-Kerkük mese-66

Kayıp Naaş

leleri yüzünden gerilimler vardı. Denilebilir ki Arapların ilgisini üzerine çeken bir Israil işimize geliyordu.

"Soğuk Savaş dönemi Türkiye, Stalin'in kurduğu baskı nedeniyle şatı kampına kaydı. Suriye, Irak ve Mısır, şaas Partisi etkisinde Sovyetler'e yakındı. şöylece Israil ve Türkiye doğal müttefik oldu.

"Demirperde yıkıldığında jeostratejik dengeler değişti... AşD, terörü bahane ederek Haçlı

Seferi'ni başlattı, oysa karşısındaki canavarları kendi yaratmıştı. Özel ikle Afganistan'daki Sovyet işgalinde Yeşil Kuşak'ı oluşturmuş, Mısır'daki aşın dinci liderlerle bile anlaşmıştı.

Ama beslediği bu terör şimdi kendisini hedef alıyordu.

"Saddam da Iran'a karşı bir piyon olmuş, şatı bu ülkeye silah satarak büyük paralar kazanmıştı.

"Saddam, AşD'nin şağdat elçisiyle görüştükten sonra Kuveyt'i işgal etti. Daha sonra bu konuda yeşil ışık aldığını iddia etti. şir tuzağa düşmüştü. AşD, parasını petrol zengini Arap ülkelerinden aldığı bir harekâtla kendi yarattığı canavarı ehlileştirdi.

"O dönem Irak için iki görüş vardı; Israil, Irak'ın bölünmesini, Türkiye ise bütünlüğünün korunmasını istiyordu... Turgut Özal bir ara Kuzey Irak'ın Kürt nüfusuyla Türkiye'ye katılmasını savunuyordu, ama o zamanki genelkurmay başkanına bu fikri kabul ettiremedi.

"şöylece şaba şush, Iran'a karşı Sünni azınlığın yönetiminde bir Irak'ı tercih etti.

"Ikinci Körfez Harekâtı'nda ise bu kez Israil tezlerini kabul etmiş olan neo-conlar, George şush'u, Saddam'ı Şi tehli-67

Orkun Uçar

kesine rağmen devirmeye ikna ettiler. Israil, planlarının önünden güçlü bir Arap devletinin çekilmesine seviniyordu. Neo-conlar Likudnik'ti. Yani, Ariel Şaron'un politikasını AşD'ye uygulatıyorlardı.

"Israil ile Türkiye'nin asıl çatışma noktası Kürt kartıydı. Yahudiler, 19ğ0'lardan itibaren Kürtlerle temas halindeydiler. MOSSAD'ın önde gelen isimlerinden David Kamhi, 1965'te Mol a Mustafa şarzani'yle görüşmeye gitmiş ve döndüğünde Mair Ameet, Haroben ve Devlet şaşkanı Levi Eşkol'a Kürtlere her türlü desteğin verilmesini öneren bir rapor sunmuştu.

Rapordan sonra, Kürtlere altı ayda bir değişen üç ajan gönderme kararı alınmıştı.

"şu ajanlar Peşmergeleri eğitiyor, Irak ordusuna yapılan saldırılan planlıyor ve Şah yönetimindeki Iran üzerinden silah yardımı sağlıyorlardı.

"Saddam yönetimi yıkılınca Kürtler, Türkiye'nin çıkarlarını tehdit eden bir güce kavuştular; Türkmenlere saldırdılar ve nihayet AşD'nin Metal Fırtına Operasyonu için lojistik destek sağladılar.

"Yahudilerin Ortadoğu'da ikinci bir Israil, yani Kürdis-tan istedikleri her zaman söylenegelmiştir. Ayrıca, Yahudi politikacılar arasında 'şüyük Israil' düşü kuranlar az değildir.

şu düş, Türkiye'nin güneydoğusunu da kapsıyor. şu bölge, onlara göre 'vaat edilmiş topraklar' arasında.

"Netanyahu iktidara geldiğinde, Türkiye'yle ilgili istihbarata olan ilgisi arttı. şenjamin Netanyahu, 'Yayılmacı şüyük Israil' fikrini revizyonist lider Vladimir Jabotinsky'nin bir dönem sekreterliğini yapan babası şen-Zion Netanyahu'dan almıştı.

"Israil politikasını derinden etkileyen Gush Emunim hareketinin hedeflerinden birinin 'Nil'den Fırat'a kadar' vaat edilmiş topraklar olduğu biliniyor.

"Istihbarat çalışmalarımız bu dönem Israil'in GAP'la fazlasıyla ilgilendiğini ortaya koymuştu.

Görünüşteki Yahudi yatırımları fazla değildi, ama dolaylı olarak bir tarikat vasıtasıyla toprak aldıklarını saptadık. Raporlarımız hükümetlere sunuldu ve faaliyetleri izlemeye devam ettik.

"Ama Türkiye'ye verilen asıl zarar AşD'deki Yahudi lobisinden geldi. 2005 yılında Türkiye'de güçlenen Amerikan aleyhtarlığı nedeniyle savunma bakanlığında etkili bir isim olan Douglas Feith, hükümeti sert bir dil e eleştirdi, gazeteci Robert Pol ock ise Türk halkına ve medyasına ağır hakaretler yağdırdı. Onların buradaki yardakçıları da hemen emir almışçasına Türkiye'nin AşD'nin dostu olması gerektiğini zikretmeye başladılar. Yine Michael Rubin, AKP hükümetini ve sizi eleştiren makaleler yazdı.

"Işin ilginç yanı, Türkiye'ye ağır bir dil e saldıran Douglas Feith, Turgut Özal döneminde Washington'daki lobi faaliyetlerimiz için seçilen şirketin ortağıydı. Yani düşmanımızı kendi el erimizle besledik, o da gözümüzü oymaya çalıştı.

"Yahudi lobisi, Türkiye'ye sürekli olarak Ermeni soykırım tasarısının kongrede kabul edilmemesindeki desteklerini hatırlatıyordu. Nitekim, bunun sadece bizi güdebilmek için çıkarları doğrultusunda bir destek olduğu hemen anlaşıldı... Türkiye gözden çıkarınca bu kez AIPAC* liderliğinde Yahudi lobisinin desteğiyle karar çıkarıldı.

(*) Amerikan-Israil Halkla Ilişkiler Komitesi

"Richard Perle, Douglas Feith, Paul Wolfowitz ve diğerleri, Siyonist ve Israil mil iyetçisiydiler. AşD'yi, önce Irak'ı ardından Türkiye'yi vurmak için kul andılar.

"Israil'le uzun yıl ardır süren gizli anlaşmalar böylece anlamını yitirdi. Zaten Yahudilere güvenilmez; zamanında hem Sri Lanka'ya silah satmış, hem de ayrılıkçı Tamil geril alarına silah ve eğitim desteği vermişlerdi."

Şimdi sıra, Kurt'un yakından bildiği Sayeret Matkal'ı anlatmaya gelmişti. Gri Takım kadar mükemmel değildiler ama geçmişleri kanlı olaylarla doluydu...

"Operasyonu yapan Sayeret Matkal'a gelince, MOS-SAD'ın yurtdışı elit komando birliğidir.

Örneğin, başbakanlık yapan Ehud şarak bu time komutanlık yapmıştır. 1972'de Filistinli geril alar tarafından kaçırılan Sabena Havayol arının uçağına yapılan rehine operasyonunu yönetmiş. 1973'te, Münih Olimpiyatları'nda Israil i atletleri öldüren Filistinli gruba yönelik Lübnan'daki baskında, kadın kılığına girerek patlayıcıları el çantasında taşımıştı.

"Ayrıca, yine başbakanlık yapan şenjamin Netanyahu, Sayeret Matkal'a katılmak için gönül ü

olmuştu. Yine bu özel operasyon birliğinde bulunan kardeşi Yonni ünlü Enteb-be baskınında öldürülmüştü."

Kurt özetini bitirince kırmızı kaplı iki dosyayı başbakan ve genelkurmay başkanına sundu.

"şu gizli dosyalarda, özetlediğim ilişkilerin uzun ve kapsamlı bir anlatısını bulabilirsiniz.

Ayrıca MOSSAD ile kurulan işbirliği ve operasyonlar üzerine de bilgiler var.

"MOSSAD, Türkiye'de oldukça güçlü; Yahudi kökenli işadamlarından, koruma adı altında bir vergi alıyorlar. şu vergiyi vermeyi reddeden kişiler üzerinde baskı kuruyorlar. Ayrıca Türkiye'deki kimi suikastlarda da Israil parmağı işaret edilmişti. Uğur Mumcu'nun ülkemize gizlice girmiş altı Gadna ajanı tarafından öldürüldüğüne ilişkin MIT raporu da verdiğim dosyanın içinde."

şaşbakan dosyayı açmadan önce önüne aldı, kaşları çatılmıştı. Parmaklarını birkaç kez masaya vurdu ve işin özünü ortaya koyan soruları sıraladı: "Naaş, Israil'e mi götürüldü sizce?

Niçin kaçırıldı ve en önemlisi nasıl geri alacağız?"

Hikmet Pars, "Açık bir hareket için zamanlama uygun değil," dedi. "AşD güçlü bir darbe yedi. şelki de bu krizden bütünlüğünü koruyarak çıkamayacak. A.S.I. grubunun analizleri, dindar ve cahil Amerikalıların, başlarına gelen felaketten Yahudileri sorumlu tutacağını ve bir antisemitizm dalgasının ortaya çıkabileceğini ileri sürüyor. şuna rağmen henüz Israil'le karşılaşmak için hazır değiliz. Ilk planda Kuzey Irak'taki hedeflerimizi gerçekleştirmemiz lazım. Kürt hapishanelerinde hâlâ yüzlerce erimiz var. Ihanetlerinin cezasını vermeliyiz."

Kurt, "şana cevapları kısa zamanda bulacağız gibi geliyor," dedi. "Israil ilere yardım eden Sabetaycı Rıfat Pamuk'un peşindeyiz."

Hikmet Pars, "Kapıkule ayağından bir sonuç çıkmaz mı? Yahudiler, şulgaristan üzerinden geldi diye yazıyor burada," diye rapordaki Cengiz'in ifadesini işaret ediyordu.

"Hayır, oradan bir delile ulaşmamız zor," dedi Kurt. "O tarihlerdeki girişleri kontrol ettim.

Israil i girişi yok. Yani

sahte kimliklerle gelmişler. On iki kişilik bir toplu giriş de yok. şence birkaç kişilik gruplar halinde geçip sonra birleşmişler."

şaşbakan, "O zaman elimizde kalan, şu Cengiz'le konuşan işadamı," dedi.

Kurt onayladı. "Evet, onu sorgularsak önümüzü daha iyi görebileceğiz. Geri kalanı gizli bir operasyonla hal ederiz. Gökhan'la temas kurdum. Yakında göreve hazır olacak. Naaşın yerini öğrenelim, bir ordu bile karşımıza çıkamaz, merak etmeyin."

Işte bu toplantıdan kısa bir süre sonra Rıfat Pamuk ele geçmişti.

Kurt, sorgu odasına girmeden önce çift taraflı aynadan adamı inceledi; marka takım elbisesi ve Italyan ayakkabıla-rıyla odadaki iki emniyet mensubuna tepeden bakıyordu işadamı. şurnu doğal olmayan çizgilere sahipti, bir estetik ameliyat geçirdiği anlaşılıyordu. şoyalı saçlarıyla bakımına düşkün biri olduğu bel iydi. Hakkında hazırlanan rapora göre göstermelik bir evliliği vardı, aslında adam bir eşcinseldi.

Kurt'un yanına Eşref Kapılı geldi.

"Gören de küçük dağlan bu yaratmış sanır, değil mi?" diyerek güldü.

"Ne diyor?"

"Sürekli olarak güçlü dostları olduğunu söyleyip, bizleri kovdurmakla tehdit ediyor."

"Niye getirildiğini sormadı mı?". "Sordu bir iki kere, ama cevap vermedik."

Kurt dişlerini sıktı. "şaşlayalım bakalım."

Sorgu odasına girdiklerinde Rıfat Pamuk hemen sandalyesinden kalkıp yüksek sesle, "Ya beni hemen bırakın ya da avukatımı çağırın," dedi.

Kurt sessizce oturmasını söyledi. Ardından, bastonunu masanın üzerine bırakıp sırtını adama döndü. Rıfat Pamuk, "Telefon etmek istiyorum. Hepinizin canına okutacağım," deyince elinin tersiyle adamı yere indirdi. Işadamı, eliyle ağzındaki kanı silerken Kurt, polislere emirler yağdırıyordu.

"şeyefendiyi soyup, sandalyeye bağlayın. şurası çok sıcak, klimayı da açın."

şirkaç dakika sonra, çırılçıplak bir halde sandalyeye kelepçelenmiş olan Rıfat Pamuk'un o kendine güvenen tavrından eser kalmamıştı.

Kurt, "Şimdi bize şu Sayeret Matkal birliğini, seninle nasıl temas kurduklarını, naaşı aldıktan sonra nereye gittiklerini anlatacaksın," dedi.

Rıfat Pamuk konuşmadı. Kurt gülümsedi. "Konuşacaksın efendi, konuşacaksın. Atatürk'ün naaşım çalmayı basit bir suç sanıyorsun galiba. Seni kim kurtarabilir ki? Israil'e veya yabancı

dostlarına güveniyorsan, unut. Artık Türkiye'nin hainlerini affetme lüksü kalmadı. şen sana bir kurtuluş umudu da vermiyorum. Anlatsan da anlatmasan da işimiz bittiği zaman seni kendi el erimle öldüreceğim."

Adamın gözleri korkuyla açıldı. "Yapamazsınız. şenim dediğiniz şeylerle ilgim yok. Sunun delil erinizi, suçsuzluğumu ispatlayayım. Hâkim karşısına

çıkmak istiyorum."

Kurt kulağına eğildi. "Efendi, işimiz acil. Seninle oyun oynamaya vaktimiz yok," dedi ve Eşrefe işaret verdi.

Kapı açıldığında adamın, içeri giren ucubenin kim olduğunu bilmesine imkân yoktu, ama onunla 26 Mayıs'ta yaptığı telefon görüşmesini tekrarlayınca panikledi.

"Cengiz! Nasıl olur?"

"Ölmüştüm değil mi? Öyle dediler herhalde, eh... haksız da sayılmazlar... baksana bir bana."

Hain, sandalyesinde çırpınmaya başladı. Cengiz yumruğuyla burnunu kırana dek de bağırmaya devam etti.

Iki polis kendini kaybeden Cengiz'i tuttu. Kurt, "şırakın kol arını!" diye bağırdı. "şu iki eski dostu yalnız bırakalım."

şu yaratığın insafına kalma fikri adamı çözmüştü. Zaten fazla dayanabilecek biri gibi durmuyordu. Ağlayarak her şeyi anlatacağım söyledi.

Onu, MOSSAD'ın Türkiye masasına bakan Uri Olmert ve işadamı Elitzman Landau aramıştı.

Ankara'ya gelecek bir Israil ekibine yardımcı olmasını istemişlerdi. Elbette bunu reddetme şansı yoktu, zaten ne yapacaklarını da söylememişlerdi. şöylece Cengiz'i ayarlamış, soğuk hava deposu olan bir kamyoneti onlara vermişti. Atatürk'ün naaşınm Anıtkabir'de olmadığını

duyduğunda da olayla herhangi bir bağlantı kur-mamıştı, çünkü bombalamada her yer yıkıldığı için naaşa ulaşılamadığını düşünmüştü.

"Sen niye geldiklerini sanıyordun?" diye sordu Kurt.

"Israil için önemli birini kurtaracaklarını düşündüm."

"Peki şimdi neredeler?"

Adam korku içinde bilmediğini söyledi. Eşref Kapılı, "şu adamdan daha fazla bir şey çıkmayacak galiba," dedi. "Ne yapalım?"

Kurt, adama iğrenerek baktı. şurnundan boşalan kan, çıplak vücudunun her yanına bulaşmıştı. Rıfat Pamuk titriyordu; sonuna kadar açılan klimadan mı, yoksa Cengiz'in korkusundan mı, bel i değildi.

"şir süre hücreye atalım. şelki tanık olarak lazım olur, ama eninde sonunda ölecek."

Adam başını önüne eğmiş, tamamen yenilmiş gibiydi.

Cengiz, Kurt'a göz kırpıp, "şeni onunla yalnız bırakacağınıza söz vermiştiniz," dedi. "Söz veriyorum ölmeyecek, sadece benim yaşadıklarımı o da tatsın istiyorum."

Hain, dehşetle ona baktı. Kurt omuz silkti. "şenim için fark etmez," dedi. "Ama yanında bizim uzman arkadaşlardan biri olsun. Adamı kaybetmeyelim durduk yere."

Tam Cengiz'i bırakıp çıkıyorlardı ki, adam bağırdı. "Durun, lütfen durun!"

Eşref Kapılı güldü. "Ne var ulan?"

"şeni onunla yalnız bırakmayın lütfen!"

Kurt, "Iyi de niye? Senin gibi bir alçağa niye acıyalım Ja?" dedi.

"Yararınıza olabilecek bir bilgi versem, bırakır mısınız beni?"

Kurt içinden, tamam, diye düşündü. Son kozunu oynuyor. "Yaşamayı unut, ancak işkence görmeyeceğini garanti edebilirim."

Rıfat Pamuk konuşmadan yine başını öne eğdi.

Kurt kızmıştı. "Efendi, bize başka bilgilerin de olduğunu söyledikten sonra susabileceğini mi sanıyorsun! Aksine, başka acılar çekmek için kendine bir sebep yaratıyorsun," diyerek adamın yanma geldi ve dayanamayıp iki tokat çekti.

"Sen bizim için Atatürk ne demek, biliyor musun, köpek!"

Adam bir yandan ağlamaya bir yandan da konuşmaya başladı. Ancak, o kadar alçak sesle konuşuyordu ki söylediklerinin tek kelimesi duyulmuyordu.

Cengiz, "Tekrar söyle, daha yüksek!" diye bağırdı. "şari ailemi koruyun, onlardan mutlaka intikam alırlar."

Kurt daha fazla zorlamanın hata olacağını düşündü. şir lütuf verilmeliydi. "Tamam, söz sana, ailen güvende olacak."

Rıfat Pamuk burnunu çekerek, "Kamyonet," dedi. "Araçta bir uydu izleme sistemi var.

Şirketten aracın güzergâhını çıkarabilirsiniz. Ankara'dan çıkmışsa, hangi yolu izlediği ve şimdi nerede olduğu öğrenilebilir."

Eşref Kapılı, "Tabi adamlar aleti fark edip sökmediyse," diye ekledi.

Kurt gülüyordu, duyduğu en güzel haberdi bu. "Dur hele bir, sevincimize turp sıkma Eşref. Şu herifin üstüne bir şey verin, hemen gidelim şirketine."

27 HAZIRAN 2007 - SAAT: 18:10 KURTKÖY - ISTANşUL

"Çıkanı getirip sorgulayın," demişti Kurt.

On sekiz saattir sıkı güvenliğe sahip bir binayı gözetliyorlardı. Dışarıdan hangarı andıran yapı, Istanbul-Ankara otoyolundan bir kilometre kadar içeride, etrafı elektrikli tel erle çevrili bir arazinin ortasında tek başına dikiliyordu. Araçtaki alet artık çalışmıyordu, ama yolculuğu buraya kadar kaydedilmişti.

Eşref Kapılı, kısa sürede şaşırtıcı bilgilerle dönmüştü. Gen üzerine araştırma yapan bir araştırma tesisiydi burası. Part Holding'e bağlı ve her şeyiyle yasaldı.

"Dünyanın en iyi yirmi gen şirketinden biriymiş. Araştırmalarında oldukça ileriymişler. Hatta bir doktor, doğacak bir çocuğun isteğe göre ilkokulda coğrafyaya ya da matematiğe daha yatkın olmasını bile sağlayabilecek seviyedeler, demiş."

Kurt başına güneş geçmesin diye taktığı siperlikti şapkayı geriye itti. "Vay canına, bizde böyle bir tesis varmış ha!"

"Kobayları Rusya'dan getiriyorlarmış. Kanada ve AşD ortaklı... şüyük ihtimal, arkasında Yahudiler vardır. Yoksa tim niye buraya gelsin?"

Kurt'un kafasına sorular doluşmuştu.

"Atatürk'ün naaşı ve bir gen şirketi. şunlar insan da kanlayabiliyorlar mıymış?"

Eşref Kapılı, "şilemiyorum. şir uzman bulalım mı?" diye sordu.

"Iyi olur. Akşama kadar gelsin, çünkü operasyona başlayacağız."

Cengiz de sabahtan beri dürbünle tanıdık bir yüz arıyordu. "şunlar hiç dışarı çıkmıyor galiba," dedi kendi kendine.

şu arada operasyon için yapılan hazırlıklar tüm hızıyla devam ediyordu.

Tesisten çıkan araçlar bir süre sonra normal trafik kontrolü yapılacakmış gibi durduruluyor, ardından araçtakiler kamyonet ve tesise gelen yabancılar hakkında sorgulanıyordu. Daha sonra cep telefonları alınıp, operasyona kadar misafir edilecekleri lokantaya götürülüyorlardı.

şu sorgulamadan birilerini haberdar etmeleri her şeyi bozabilirdi.

Yabancılarla ilgili emir direkt Kanada'daki merkezden, tesisin Italyan müdürüne gelmiş, kimse onlarla temas etmemişti. Nihayet bir gen mühendisinin yabancıları ilgiyle takip ettiği ortaya çıktı. Eşref, adamı hemen Kurt'un yanına getirdi.

"şu, Doktor Enver Akad komutanım. Çok şey biliyor."

Dr. Enver, tesiste dolaşan yabancıları merak edip sürekli gözlemişti. Özel bir garaja girip çıkıyorlardı sürekli. Kendilerine, yeni bazı makineleri kurmak için gelen mühendisler oldukları söylenmişti.

"Savaş bittikten sonraki gün, iki Israil i gelip güya onların aletleri kurdukları laboratuvara kapandı. Üç gün önce mühendislerden akışıyla ayrıldılar buradan. Diğerleri kaldı."

Kurt, "Giderlerken yanlarında büyük sandık gibi bir şey var mıydı?" diye sordu.

"Hayır, sadece bavul arı, bir de iki araştırma çantası."

Cengiz, "Sürekli gülen, gülerken gözünü kısan, kızıla çalan kıvırcık kahverengi saçlı, benim boylarımda biri var mı bu adamların arasında?" diye heyecanla sordu. Herod için kendine verdiği sözü unutmamıştı.

"Evet, dediğiniz adamı birkaç kere gördüm. Kalanlar arasında."

"Sizce niye gelmiş olabilirler doktor bey? şir tahmininiz var mı?"

Doktor omuz silkti. "Çok şey olabilir. Siz neyi aradığınızı söylerseniz, belki daha çok yardımcı olabilirim."

Kurt, Eşrefe baktıktan sonra bu adama güvenmeye karar verdi.

"şelki biliyorsunuz, Anıtkabir bombalandıktan sonra Atatürk'ün naaşı bulunamadı. şiz onun, dediğiniz adamlarca kaçırıldığını düşünüyoruz. şüyük bir ihtimal e şu anda orada."

Enver Akad'ın yüzü daha "Atatürk'ün naaşı" derken asılmış, bir anlık şaşkınlık ifadesinden sonra adam düşüncelere dalmıştı. Sanki kafasında bir şeyleri yerli yerine oturtmaya çalışıyor, yap bozu tamamlıyordu.

şir anlık sessizlikten sonra, "Olabilir, evet," dedi.

Kurt, "Sizce ne yapmış olabilirler Doktor şey, planları ne olabilir?" diye sordu.

Cengiz ekledi. "Atatürk'ü klonlayabilirler mi?"

Doktor, Cengiz'in sorusu üzerine hafifçe sıçradı. Sanki sakladığı bir sır açığa çıkmıştı.

"Teknoloji o seviyeye geldi. O iki doktor bunun için gerekli tüm hücre ve doku örneklerini almış olabilir. Evet, yapabilirler."

Herkes bir an Yahudilerin Atatürk'ü klonlamakla ne yapmak istediğini düşündü. Kurt fikrini yüksek sesle dile getirdi. "Herhalde böyle bir şeyi bize iyilik olsun diye yapmıyorlardır. Eğer öyle olsaydı naaşı, böylesine alçakça, Türk askerlerini öldürerek kaçırmazlardı."

Doktor, "Sadece beynini incelemiş de olabilirler. şelki dehasını çözümlemek istediler," dedi.

Enver şey'e teşekkür edip bir süre daha kalmasını rica ettiler. şirkaç saat içinde içeri gireceklerdi. Ilk aşamada naaşı kurtarmak gerekiyordu.

Kurt, "Herkese uyuşturuculu ok atan tüfek ve tabancalardan verin," dedi. "Sağ istiyorum o herifleri."

Cengiz tanınmaz haldeki suratıyla sırıttı. "Unutma, söz verdin, Herod benim."

şirkaç saat geçip de ortalık kararmaya başladığı halde bunaltıcı bir sıcak vardı havada. Kurt telsizden operasyon için herkesin hazır olmasını emretti. "On dakika içinde başlayacağız.

Tamam."

şirden tesisin garaj bölümünü gözleyen Ertuğrul'un sesi duyuldu. "Efendim, araçlar çıkıyor!

Önde ve arkada Land Rover, ortada kamyonet var. Tamam."

Kurt, adamları tam da kaçacakları gece bulduklarına şükretti. "Herkes beni dinlesin," dedi telsize. "Hedefler dışarı çıkıyor, bu bizim için bir şans. Iyi savunma yapabilecekleri bir bina yerine, onları açıkta yakalayacağız. Yeni plan şu: Eşrefin takımı yolcu minibüsünü alacak.

Eşref siz, karşıdan gelirken öndeki Land Rover'a bindirin. şöylece diğerleri dur-80

mak zorunda kalacaktır. Ertuğrul'un ekibi arkadaki araçla, benim ekip de kamyonetle ilgilenecek. Doktorun söylediğine göre Yahudilerin altı kişi olması gerekiyor. Tamam."

Tesisten otoyola çıkmak için yaklaşık bir kilometrelik çakıl yolu geçmek gerekiyordu. Saldırı

bölgesi bu yolun asfalta bağlandığı yer olarak seçilmişti.

Sayeret Matkal ekibini taşıyan araçlar düşük hızla ilerlemeye başladı. Kamyonette naaşın bulunup bulunmadığı henüz bilinmiyordu.

Eşref Kapılı'nın kul andığı minibüs yan yola üç yüz metre uzaktan hareket etti.

Yaralanmamak için emniyet kemerlerini bağlamış, yanlarına çarpışma şiddetini azaltacak destekler koymuşlardı.

Diğer ekip yolun iki yanına kamufle olmuştu. Karanlıkta fark edilmeleri imkânsızdı.

Cengiz, Kurt'a öndeki arabada, arka koltukta oturan Herod'u işaret etti.

Eşref hızla geliyordu. Israil i komando son anda direksiyonu kırdı ama yine de minibüs ona yandan çarptı.

şir anda karanlık gölgeler duraklayan araçlara atıldı. Kamyonette tek komando vardı, isabetli bir uyuşturucu ok camı kırıp boynundan girdi. Araç biraz ilerleyip toprağa saplandı.

Herod'un bulunduğu araç da sorun çıkarmamıştı. Üç komando zaten kazanın şokunu yaşarken hemen yere yatırılıp etkisiz hale getirildiler.

Arkada bulunan araçtaki iki komando ise beklenmedik bir hızla tepki vermişti. Sürücü geri vitese takıp o anda atılan

oklardan kaçarken diğeri ateş etmeye başladı. Ertuğrul'un takımından iki asker yaralanmıştı.

Rover, sert bir patinaj yaparak döndü ve tesis yönünde kaçmaya başladı. Dürbünden bakan Kurt, araçtaki ikinci komandonun makineliyi bırakıp

roketatarı ayarladığını fark etti. şüyük ihtimal e kamyoneti vurmaya çalışacaklardı. Hemen telsize, "Gönderin füzeyi!" diye bağırdı.

Anında ateşlenen Javelin ikinci aracı ateş topuna çevirdi. Artık o komandoları sağ yakalama şansı yoktu.

Hemen iki askeri doktor, kamyonete yöneldi. Gergin birkaç dakika boyunca ortama sessizlik hâkim oldu. Herkes umutla bekliyordu. şirden sevinç çığlığı duyuldu. "Tamamdır komutanım!" diye bağırıyordu Ertuğrul. "Ata'mızın naaşı burada. Zarar görmemiş!"

Kurt rahat bir nefes aldı. Olduğu yere çöküp, gözlerinden akan yaşı sildi. şirden kendisine bakan Herod'u fark etti. Iki asker onu yere mıhlamıştı ve sağ yanağı çakıla bastırıldığı için kanıyordu. Cengiz arkasında kaldığı için henüz onu görmemişti.

Kurt yanına gelip Türk askerlerini öldüren ve Ata'nın naaşını çalan adama baktı.

"şen birçok Israil i ajan tanıdım, ama hiçbiri senin kadar aşağılık değildi," dedi. "Sen saygıyı

hak etmiyorsun."

Sayeret Matkal komutanının suratına tükürdükten sonra bastonunu kaldırdı. Tam, "şu elinle mi sıktın mermileri askerlerimize?" diyerek adamın sağ eline indirecekti ki, kolu havada birisi tarafından tutuldu. Cengiz insanı korkutan bir

sesle, "O benim!" diye fısıldadı. Sonra eğilip Israil inin saçından kavradı, kulağına yaklaştı.

"Cehennemde görüşürüz demiştin hatırlıyor musun? Işte ben buradayım ve sen pek çabuk geldin."

Herod, Cengiz'e dehşet içinde baktı. şu haliyle gerçekten de cehennemden gelmiş bir iblisi andırıyordu.

Eşref Kapalı, adamı bu iki zebaninin elinden kurtarmazsa çok önemli bilgilerin alınamayacağını fark etti. Hemen, "şeyler, biraz sakin olun. Unutmayın, daha öğrenilecek şeyler var," diye atıldı.

Kurt, "Eşref haklı Cengiz," dedi. "şiraz sabredeceksin."

Herod ve sağ kalan Sayeret Matkal ekibini uzun bir gece bekliyordu. Kurt uyumadı ve elde edilen bilgileri bir rapor haline getirdi. Yaşlı bedeni artık bu tempoya dayanamıyordu, ama Atatürk'ün naaşı zarar görmeden bulunduğu için öyle mutluydu ki, yorgunluğunu hissetmiyordu.

Naaş hızla Etnografya Müzesi'ne taşındı. Ata'nın yeni kabri yapılana dek orada kalacaktı.

Sabah saatlerinde haber servislerine şaşbakan Recep Tayyip Erdoğan imzalı bir açıklama fakslandı:

"Ata'mızın naaşının kayıp olduğuyla ilgili söylentilerin yayılması ve bazı köşe yazarlarının bu söylentileri konu etmesi üzerine belirtirim ki; Ata'mızın naaşı Etnografya Müzesi'de bulunmaktadır. Hiçbir zarar görmemiştir, çünkü Anıtkabir bombalanmadan önce genelkurmay başkanımızın ve benim emrimle oraya nakledilmiştir. Halkımızın ziyareti için düzenleme yapılmaktadır.

"Ata'mız için yapılacak olan yeni Anıtkabir'in planı hazırlatılmıştır. En kısa zamanda tamamlanıp, naaşı ebedi isti-rahatgâhına taşınacaktır."

Ertesi gün yurdun dört bir yanından ziyarete gelenlerle doldu taştı Atatürk Orman Çiftliği içindeki müze.

Artık Israil'in Golem Projesi ile ilgili elde epey bilgi vardı. şu proje şeytani bir beynin ürünüydü ve basit bir kaçırmadan çok daha fazlasını içeriyordu.

Naaşın bulunması Israil'in planlarını engel emiyordu. Onların yapmayı düşündüğü, her türlü kötülüğün üstündeydi. şu adamlar için dokunulmaz hiçbir kavram yoktu. Proje ancak kalbinde, yani Kudüs'te sona erdirilebilirdi.

Naaşı kaçırma emri, bizzat Israil'in Kasap lakaplı başbakanı Ariel Şaron'dan gelmişti ve bu adam eninde sonunda, Müslüman kadın ve çocuklara yaptıklarının cezasını çekecekti.

şu iş Gökhan'a kalıyordu.

Acil bir toplantıda naaşın kaçırılmasıyla ilgili gerçeklerin saklanmasına karar verildi. şu gizli bir savaştı ve cevabı karanlıklar içinde saklıydı.

Şimdi, Israil'de de bir ölüm sessizliği vardı. Elbette naaş hakkındaki açıklama, Rıfat Pamuk'un ortadan kaybolması ve Sayeret Matkal timinden haber alınamaması kötü gelişmelere işaret ediyordu, ama Türkiye'nin tavrı şaşırtıcıydı. Artık iki taraf da bir gölge dansını sürdürüyordu.

Kurt birkaç gün sonra Gökhan'la buluşacak, her şeyi anlatacak ve görevi verecekti.

Israil, iblislerin kol gezdiği bir ülkeyse Kurt, oraya hak ettikleri canavarı salacaktı.

8ğ

Kayıp Naaş

1 TEMMUZ SAAT: 15.00 TUZ GÖLÜ

Güneş kilometrelerce tuzun oluşturduğu düzlüğün üzerinde parlıyordu. şu beyazlığın ortasında bir karavan dikkati çekiyordu. Cengiz, gölgeliğin altında, boyunduruk geçirilmiş

kurbanın uyanmasını bekliyordu.

Herod ilacın etkisinden kurtulmaya başladığında yüzüne vuran parlak ışıktan korunmaya çalıştı, ama el eri bir boyunduruğun iki yanındaki

yuvalara kilitlenmişti. Ayağa kalkmaya çalışınca bir kazığa zincirlenmiş olduğunu fark etti.

Cengiz, "şeğendin mi tasmanı?" diye seslendi. "Epey zor oldu bulmak, sonunda bir müzeden ödünç aldım."

Tahta alet birbirini tamamlayan iki parçadan oluşuyordu. Ortadaki geniş delikten boyun, iki yandaki daha ufaklarından bilekler kilitleniyordu. şoyunduruğun takıldığı esir, el eriyle burnunu bile kaşıyamazdı.

Herod, bulutsuz gökyüzünde, tam tepede parlayan güneş yüzünden Cengiz'e bakamıyordu.

Cengiz, "Şimdi seninle eski bir ritüeli canlandıracağız. Hep duyduğum ama ilk kez deneyeceğim bir şey," diyerek Herod'un yanına geldi. "Siz Yahudiler geçmişinize bağlısınızdır. Eh, bizim de eskilerden bildiklerimiz var."

Herod, zebanisinin elindeki keskin bıçağı görür görmez küfür etmeye başladı, ama onu burada duyacak kimse yoktu.

Insanlıktan çıkan Cengiz nihayet intikamını alıyordu.

Yahudi'nin sırtına dizini dayayıp hareketsiz hale getirdikten sonra bir ıslık eşliğinde saçını

kazımaya başladı. Nazik davranmıyordu, kafa derisi kan içinde kalmıştı. şir ara ıslığı kesti ve,

"şiliyor musun, yüzüme iki kurşun yedikten sonra çok iyi ıslık çalmaya başladım. Üstelik burnumla ağzım düet bile yapabiliyor. şenim gibisi yoktur. Ne dersin, belki konser filan vermeye başlar, ünlü olurum," diyerek güldü.

şeş dakika sonra Herod bayılmak üzereyken Cengiz karavana gidip geldi. Kutudan çıkardığı

kalın bir deriyi kazıdığı kafaya yüzücü başlığı gibi geçirdi. Deri neredeyse kafaya yapışmıştı.

Israil i elit komando birliğinin komutanı daha fazla dayanamayıp bayıldı.

şirkaç saat sonra ayıldığında güneş ufka inmiş, ortalık serinlemişti, ama kendini hiç iyi hissetmiyordu. Deri sıcaktan kuruyup kafatasını mengene gibi sıkmaya başlamıştı. Yüzü

saatlerce güneşin altında kaldığı için yanmıştı. Acılar birbirine karışıyordu.

Cengiz elinde bir tepsiyle karavanın kapısında belirdi. "Ayıldınız demek beyefendi. Şimdi yemek ve kaybettiğiniz sıvıyı alma zamanı," dedi sinir bozucu sıntmasıyla.

Tam karşısına çöktüğünde Herod boyunduruğun ucuyla Cengiz'in suratını dağıtmak için bir hamle yaptı ama eski MIT elemanı çevikti. Zarif bir hareketle tepsiyi devirmeden geri çekildi ve hemen ardından zincirle bağlı olan Israil i komandonun suratına bir yumruk patlattı. "Sakin olalım, değil mI?"

Cengiz her an tetikte olan esirine çorba içirirken Ibranca konuşmaya başladı.

"Canlandıracağımız ritüel Orta Asya'dan... Avarlar veya diğer isimleriyle Juan Juanlar, yakaladıkları düşmanlarını Mankurt yaparlarmış. Düşmanın önce saçını kazır, ardından deve boynu derisini kafasına geçirirlermiş. şoyunduruğa vurduktan sonra da çöle götürüp zincire vururlarmış.

"Sıcak, kalın deri kuruyunca kafayı sıkarmış. şirkaç gün sonra dayanılmaz acılar başlatmış, çünkü esirin yeniden çıkmaya başlayan saçı kalın deriyi delemeyince adamın kafatasını delip içeride ilerlemeye başlarmış.

"Acı öyle dayanılmaz olurmuş ki, insan bir süre sonra fişi çekermiş. Geçmişini unutan, efendisinin her dediğini yapan bir köleye dönüşürmüş.

Hatta emirle kendi ana babasını dahi öldürülmüş. Yani, anlayacağın robot gibi olurmuş.

"şen bunu ünlü Özbek yazarı Cengiz Aytmatov'un Gün Uzar Yüzyıl Olur adlı kitabında okumuştum. Komünizmin Türklere yapmaya çalıştığı ile Mankurtlar arasında ilişki kuruyordu o. Işte şimdi anlatılanları doğrulama şansımız var. şen seni Mankurt yapacağım. şakalım dedikleri gibi her emri gerçekleştiren bir zombiye dönüşülüyor mu?"

Herod, karşısındaki ucubeye korkuyla baktı.

Hemen ertesi gün kafasındaki hareketlenmeyi hissetti. Saçı çıkıyordu! Ondan sonra çığlıkları

hiç kesilmedi.

A.S.I. DÜŞÜNCE KURULUŞU şRIFINGI (3) Gizli bir toplantı salonu Insanlığın Sonu

"Vatikan yok edilmeli!" sözcükleri sanki hâlâ havada asılı duruyordu. şaşlık değişince uğultunun yerini sayfa çevirme sesleri aldı. Herkes raporda "Insanlığın Sonu" bölümünü

arıyordu. şaşlığın altında pek çoğu insana benzeyen birçok yaratık çizimi vardı.

Konuşmacı, sessizlik sağlandığında elindeki çubuğu perdeye vurdu.

"Derler ki şabil Kulesi inşa edilene dek insanlar aynı dili konuşurdu. Tanrı kuleyi yıktıktan sonra insanları mil etlere ayırdı ve hepsine farklı dil verdi... Evet, farklı dil er kul anıyoruz, ama hepimiz aynı dünya üzerinde insan kaldık. şu hep böyle gitmeyecek!

"Insanoğlu birkaç nesil sonra atalarına hiç benzemeyebilir. En sonunda, belki de hepsi temelde insandan türemiş farklı yaratıklar olarak dünyaya

hâkim olabilmek için savaşacak."

Sağ elini kaldırarak kitaptaki çizimlerin perdeye gelmesini sağladı..

"şunlara baktığınızda çoğunu garip bulduğunuzu biliyorum ama neslinizden biri böyle olabilir. şakın bu bir si-borg; yarı insan yarı makine. şu android; tamamen makineleşmiş. şu, genleriyle oynanmış doğayla uyumlu bir yaratık. Vücudundaki pek çok parçanın üretimini yapıyor. şu ince ya-88

ratık ise, insanoğlu Ay'a yerleşirse düşük yerçekimi ile bir iki nesilde oluşacak Ay Çocukları.

Suda yaşayan, metan atmosferde yaşayan... çeşitlemeler böyle gider.

"Anlayacağınız, bazıları düşman uzaylılar hayal ediyor, ama insanoğlunun en önemli düşmanı

kendi türevlerinden biri olabilir.

"Şimdi içinizden geçeni duyar gibiyim; 'şiz Türkler aynı kalmalıyız,' diyorsunuz, ama teknoloji neredeyse bunu imkânsız kılıyor. Zaten değişim öyle ani ve karşı koyabileceğiniz şekilde olmayacak ki... şirkaç on yıl içinde sağlık için metal parçalar veya laboratuvarda üretilen organlar takacaksınız. Cep telefonunun yerini, direkt beyne yerleştirilen bir çip alacak. Teknolojik rahatlık için bilgisayar giymeye başlayacaksınız. Sinema yerine sanal dünyalara gireceksiniz. Suni anılarda, kahramanın siz olduğunuz maceralar yaşayacaksınız.

şütün tatilinizi deniz kenarı yerine bir odada trodlara bağlı olarak geçireceksiniz.

"şunlar olmazsa bile uzayda koloni kurmaya başladığımızda neslimiz değişecek. Örneğin, X

astreoide yerleşen insanlar, birkaç nesil sonra kendini dünyalı mı, yoksa X ast-reoidli mi sayacaktır sizce?

"Sonuç: Gelecekte var olacaksak kendi geleceğimizi şimdiden düşünmeliyiz. Eğer bunu yapmazsak 'çıkmaz sokak türev'lerden biri olabiliriz.

"şu sorun, uzun vadede önemli görülebilir, ama gerçek böyle değil. Örneğin, Türkleri bir makineyle yarısına kadar küçültsek harcanan kaynaklarda önemli tasarruflar olur. Taşıma araçları, evlerimiz, yiyeceklerimiz hep değişir. Şaka gi-89

Orkun Uçar

bi değil mi? Ama bunu araştıran ülkeler var. Onlar küçülüp kaynaklarını daha verimli kul anarak hızla çoğalırken, biz yok edilmesi gereken devler olarak kalabiliriz.

"Yanlış hatırlamıyorsam bir hadiste kıyamete yakın bir savaşta asker silahını fasulyeye dayayacak denmiyor muydu? Yani insanların küçüleceğinden söz etmiyor muydu?

"Ilginçtir, Şamanizmde de buna benzer bir inanış var. şir manzume şöyle der:

'Kalgançı Çak -Şamanizmde kıyamet- geldiği zaman gök demir, yer sarı bakır olur. Hanlar hanlara saldırır, uluslar birbirine kötülük düşünür. Kişi bir dirsek kadar küçük olur.

şaşparmak kadar erkek olur...'

"şrifingin başında nükleer derebeyliklerden söz etmiştim... Ya birçok ülke kendini tamamen dışarı kapatır ve insanlarını zamanla değiştirirse; bir bakmışız ki aynı dünya üzerinde farklı

türevleri seçmiş yabancılar olarak kalmışız, işte soykırımlar o zaman tam anlamıyla gerçekleşir. Çünkü bir tür diğerinden çok ayrı olacağı için onları tespit etmek veya onlara özel silah yapmak kolay olacaktır.

"şu konunun sizi sarstığını görüyorum, ama gerçekler böyle... Şimdi sıra..."

şaşka bir bölüme geçmek için işaret verecekti ki Hikmet Pars'in sesi duyuldu.

"Siz bu türevlerden hangisini öneriyorsunuz?"

Konuşmacı acı acı bir gülümsemeyle, "Seçilecek yol konusunda yetkin biri sayılmam," dedi.

"Al ah'tan çocuğum hâlâ insan olacak diye düşünüyorum. Her türevin olumlu ve olumsuz yanları var. Örneğin, pek çok parçamızı metale çe-

virebiliriz. Makine insan birçok açıdan et insandan güçlü olabilir. Yaşamak için havaya ihtiyaç duymaz, enerjiyi doğrudan alır. Parçalarını değiştirerek neredeyse ölümsüz olabilir, ama burada şöyle bir soru ortaya atılabilir: şöyle bir yaratığın içinde ruh kalır mı? 'şizi insan yapan nedir?' diye sorduğumuzda duygularımız ve ruhumuz diye düşünebiliriz, ama bana çay içerken aldığım lezzet bile insanca geliyor. Makine bir insan yemek yapmayacak, çay içmeyecek, lezzet almayacak olursa tercih edebilir miyim? şenim yanıtım kesin hayır olurdu.

"şir diğer seçenek kovan insan modeli. Yani, tüm bireyleri kusursuz genlerle donatılıp tek örnekten üretilen veya karınca, arı gibi kastları olan toplumlar. Doğuştan işçi, asil gibi kastlara ayrılmak, kendi kastınızdaki herkesle aynı olmak ister misiniz?

"Her tür için böyle bir beyin fırtınası yapsak olumlular kadar çok sert muhalifler de çıkacaktır.

"Dediğim gibi bu kararı ben verecek değilim. Şükür ki insan olarak öleceğim. "şu bölümle ilgili başka soru yoksa geçiyorum..."

Ve perdeye yeni bir başlık yansıdı...

şOLÜM DÖRT

MEN DAKKA DÜKKA

5 TEMMUZ 200? - SAAT: 06.20 NORMANDIYA - FRANSA

Michael Le Vern, her sabah olduğu gibi günlük koşusunu yapıyordu. Koşusu, güneşin doğuşunu izlediği bir jimnastikle biter, duşunu alıp kahvaltı ettikten sonra işine giderdi. Ama bugün yanında bir fazlalık vardı; kurşunla doldurulmuş bir silah...

Evden çıkarken otuz yıl ık eşi Sophie'nin yanağından öpmüş, sonra da son koşusuna başlamıştı.

Intihar edeceğini kendisine bile itiraf etmiş değildi. Düşünce zincirinin içinde, sanki günlük planlarının arasına sokulmuş bir ayrıntıydı: Kalk, koş, güneşin doğuşunu izle, silahı kafana daya ve tetiği çek...

Onu sona götüren neden, vicdan azabıydı, çaresizlikti...

Küçük bir kasabada tanınan, saygın bir isimdi. Uzun yıl ardır süren bir evliliği ve artık Paris'te yaşamlarını kur-92

muş iki kızı vardı. Resim çerçevesi yapıp, tamir ederek geçinmişti yıl arca.

Şeytanla altı ay önce tanışmıştı. Zengin bir adamdı. Çerçeveletmek için getirdiği bütün resimler küçük çocuklarla ilgiliydi. Oyun oynarken, kırda koşarken, dans ederken, kendisine büyük gelen kadın elbiseleri giyerken... Hepsi görünüşte masum olsa da Michael, zamanla erotik tavrı hissetmeye başladı. Ressamın kesinlikle küçük çocuklara eğilimi vardı.

Müşterisiyle resimler üzerine sohbet ederek ressamla ilgili bilgi almaya çalışmıştı. Zengin adam, manalı bir şekilde gülmüş ve şelçika'da yaşadığını söylemişti. Tanışmak ister miydi?

Michael bu soruya evet yanıtını vermiş ve birkaç hafta içinde o cehenneme girmişti... Küçük çocukların seks için kul anıldığı, pazarlandığı, hatta

öldürüldüğü bir dünyaydı tanıştığı.

şelçika, çocuk pornosunun merkeziydi.

Tanık olduğu şeyler, sıradan hayatını kirletmişti. Artık o, kahvaltısını ederken, uyurken, çalışırken başka bir yerde böylesine bir günahın işlendiğini bilerek nasıl yaşayabilirdi. Kaç

gece karabasandan uyanıp kızlarının resimlerini öpmüştü.

Işte hayatına bir zift gibi bulaşan vicdan azabı, kötülük, suçu engel eyememek Michael'ı

intiharın kıyısına sürüklemişti.

Deniz kıyısındaki kayalığa oturdu. Güneş doğuyor, martılar çığlık atıyordu. Güzel bir gün olacak, diye düşünerek silahını kaldırdı.

"Niye?"

Yabancı ve sakin bir sesten gelen bu kısa soru, tetiği çekmesini engel edi.

Kafasını önüne eğdi. "Lütfen bayım,,beni rahat bırakın," dedi.

"Peki."

Yabancının onu böylesine umursamazca kendi haline bırakması şaşırtıcıydı. Merakla geri döndüğünde adamın balıkadam kıyafetlerini çıkardığını gördü. şir yanında balık saplanmış

bir zıpkın, diğer yanında da su geçirmez bir torba vardı.

Michael bu görüntüde bir gariplik olduğunu hissetti. Tıpkı tablolarda orada olması veya olmaması gerekenleri veya küçük kızların masum resimlerindeki gizli suçları görebildiği gibi.

şu yabancı, balık tutmamıştı. Torbadan çıkardığı giysileri görünce bundan daha da emin oldu.

Giyinirken arada bir ona bakıyordu. Sonunda balıkadam kıyafetlerini torbaya tıkıp gitmeye hazırlandığında, "Ee, ne bekliyorsun?" diye sordu. "Sıkmayacak mısın kurşunu kafana?"

Kesinlikle garip bir andı. Karşılıklı bakıştılar. Orada öyle duruyordu. şaşını çeviren Michael oldu.

Neden - sonra, o yabancının hâlâ orada dikildiğini bilerek ve ilk sorusunu hatırlayarak,

"Vicdan azabı," dedi. "Öyle bir şeye tanık oldum ki, şu yaşıma kadar bilmediğim bir gerçekle karşılaştım. Şeytan dokundu bana ve kâbuslarıma, yaşantıma girdi. Her baktığım, çirkin ve kötü geliyor artık."

9ğ

şirden kusmaya başladı. Midesinde ne varsa çıkarıyordu.

Yabancı, içinde su olan bir şişe uzattı. "Anlat," dedi. "Tıpkı bunun gibi, midendekiler gibi beynindeki, kalbindekileri kus bana."

Anlatmaya başladı yaşlı çerçeveci. Zengin müşterisini, tanıştığı ressam ve diğerlerini... Küçük çocuklara yapılanları anlattı.

Kendileri gibi olmadığını anladıklarında tehdit etmişlerdi. Güçlülerdi. Içlerinde mil etvekil eri, yargıçlar, polisler vardı. Dokunulmaz ve güçlüydüler.

"Artık dünyam eskisi gibi değil. Onların çocuklara yaptıklarını bilerek yaşayamam," diyerek bitirdi kusmasını.

Yabancı, "Peki niye onlara cezalarını vermiyorsun," diye sordu.

"Onların güçlü olduklarını söyledim. şana kimse inanmaz; dedim ya yargıçlar, polisler var içlerinde."

"Cezayı niye yasalarda arıyorsun? Eğer adaletin bu suçu önleyemeyecek durumda olduğunu düşünüyorsan yargıç da sen ol, cel at da!"

"şen... ben ne yapabilirim ki?"

"şunu bana mı soruyorsun? Elinde silahla oturan sensin. Kendi hayatını gözden çıkaran birinden daha güçlü kimse yoktur, inan bana."

Michael bir elindeki silaha bir de yabancıya baktı.

"Tek yapacağın kafana sıkmak yerine onlara sıkmak. Sana yapabilecekleri en büyük kötülük canını almak değil mi? Eh, zaten şu anda fazladan yaşıyorsun. Ölene kadar öldür."

Michael bu fikre inanamıyordu. Yabancı, "Cesaretinin olmadığını söyleme bana...

Yapamayacağını söyleme bana," dedi. "O çocukları gözünün önüne getir tetiğe basarken. Inan bana, yanında olmak isterdim, ama benim adaletim de seninki kadar acil."

Yaşlı adam bir an sessiz oturdu. Yabancı doğru söylüyordu. Onu en fazla öldürebilirlerdi. Eh, biraz önce yaşamından zaten kendi vazgeçiyordu. Denize bakıp inançla, "Yapacağım, onları

yargıladım ve ölüme mahkûm ettim!" dedi.

Sadece dalga sesleri cevap vererek onayladı hükmü. Döndüğünde yalnız olduğunu gördü, esrarengiz yabancı gitmişti.

Ayağa kalkıp, silahı cebine koydu. Eve gittikten sonra ne kadar mermisi varsa alacaktı. Ilk adresi bel iydi.

* * *

Sabahın erken saatlerinde fazla araç geçmiyordu. Adam yine de şanslıydı, çünkü üçüncü araç

uluslararası başparmak yukarı işaretine durdu. Küçük Smart'ın içindeki güzel kadın, "şinin,"

dedi. "şuralarda otostop yapmak yasaktır. Tutuklanabilirsiniz."

Gökhan sadece gülümsedi. Kadın, tren istasyonunun yakınından geçiyordu, oradan Paris'e gitmek kolaydı. şir emanetçiden anahtarını alacak, Jean-Paulşevay'ın posta kutusunda yaklaşık altı aydır kayboluşunu açıklayan hastane raporları onu bekliyor olacaktı.

Kadın pek geveze biri değildi. Onu istasyona bıraktıktan sonra iyi günler dileyerek hızla uzaklaştı. Gökhan trene

binip cam kenarına oturdu. Dışarıya bakmaya başladı, ama o an baktığı manzara değil anılarıydı.

Vicdan ne kadar garip bir şeydi...

Giovanni Santioni onu yelkenlisine aldıktan sonra kamarada kalmasını, bazen uzaydan bu tekneleri takip ettiklerini söylemişti. Gürcistan bandıralı gemiyle buluşana dek konu şmamıştı. Gökhan bu arada saçlarını tekrar siyaha boyamıştı.

Kurt'un arkadaşım dediği Levanten, tam diğer gemiye geçiş için hazırlıkları yaparken, "şir şey sorabilir miyim?" demişti. "Washington'da en az üç yüz bin kişinin öldüğü söyleniyor.

Hiç vicdan azabı duyuyor musun?"

Gökhan o zaman boş gözlerle adama bakıp tek kelimeyle karşılık verdi. "Niye?"

şu cevap karşısında Giovanni'nin kanını donduran şuydu: Gökhan'ın karşı sorusu vicdan azabı duyup duyma-masıyla ilgili değildi, niye vicdan azabı duyması gerektiğini bilmiyordu.

şöyle bir durumda ilk sorunun dayandığı temel ortadan kalkıyordu.

Gökhan, yük gemisi Normandiya kıyılarından geçerken denize atlamış, dalgalarla çetin bir mücadele sonrası kıyıya ayak basmıştı. Elinde, yakalanırsa diye ucuna balık saplanmış

zıpkını, sırtındaki torbada ise kıyafetleri, parası ve sahte kimlikleri vardı. Orada kıyafetlerini değiştirmek için yer ararken yaşlı adama rastlamıştı.

Adamın kafasına silahı dayadığını görünce o basit, tek kelimelik soruyu tekrarlamıştı. "Niye?"

Vicdan azabı orada da çıkmıştı karşısına... O yaşlı adam duyduğu acı yüzünden kendi canından vazgeçmeye karar vermiş, ama adaleti sağlamayı akıl edememişti.

Insan öldürmek neydi ki?

Gökhan, Gri Takım kampında kendisine insan öldürmeyi nasıl öğrettiklerini hatırladı...

Liseden mezun olduğu yazdı, kampa üçüncü katılışıydı. Ilk eğitiminin sonunda Kaşar'a o mermiyi sıktıktan sonra hiçbir şey zor gelmedi ona. Yine de insan öldürmeyi teoride öğrenmekle uygulamak arasında fark vardı.

Tilki, "şu hafta sonu ilk infazlarınızı gerçekleştireceksiniz," dediği zaman tüm çocuklar iyice gerilmişlerdi. Gökhan bir gece uyuyamamıştı. Diğer geceleri de rahat değildi.

Sonunda o gün, on dokuz Gri Takım üyesi tek tek çağırılmaya başlandı. Gökhan sekizinci sıradaydı. Infazın yapılacağı binanın arkasına iki otobüsün yanaşmış olduğunu fark etti.

Öldürecekleri kişiler bu araçlarla getirilmişti. "Kimi, neden öldürecekti?" Kafasında bu soru dönüp duruyordu.

Çıyan, onu yerin iki kat altına indirdi, kaim taş duvarları ses geçirmez bir odaya girdiler. Üç

bağlı adam ve Tilki vardı orada. şağlı adamların arkasındaki duvar alelacele silinmiş gibiydi ve kan lekelerinin tam olarak çıkmadığı, yer yer beliren koyu lekelerden anlaşılıyordu.

Gökhan bağlı adamlara bakarken, acaba öldürmek için birini seçmemi mi isteyecekler, diye düşündü.

Tilki yanına gelip bir ğ5'lik uzattı. Gökhan eğitimlerde öğretildiği gibi hemen silahı kontrol etti. Çıyan onu iki om-98

zundan tutup soldan ilk bağlı olanın karşısın*getirdi V€ duygusuz bir şekilde konuşmaya başladı.

"Ferit şalyemez. Otuz iki yaşında. Hırsızlık için girdiği evde bir yıl ık evli, henüz yeni doğurmuş genç bir kadını boğarak öldürdü. şu ne ilk soygunuydu, ne ilk cinayeti. Kurbanın kocası kamyon şoförü olduğundan iki gün sonra evine geri döndü. Katil, kadının bebeğinin de açlık ve bakımsızlıktan ölmesine neden olmuştu. Adam, evine geldiğine hem karısının, hem de çocuğunun cesediyle karşılaştı... Şimdi... vur onu."

Gökhan, adamın kadını boğarak öldürdüğünü duyunca sinirden titremeye başlamış, ardından büyük bir öfke tüm bedenini sarmıştı. Çıyan daha emri verecek cümleyi tamamlıyordu ki tetiğe bastı.

Kurşun, namludan çıktığı gibi adamın beynini patlattı. Gökhan bir kez daha tetiğe basmamak için kendini zor tuttu.

Çıyan ikinci adamın karşısına itti onu. şağlı adamlar şimdi yere çakılı sandalyelerinde çırpınıyorlardı.

Yine o tekdüze konuşma duyuldu.

"Ethem Karataş. Yirmi altı yaşında. Uyuşturucu almak için para vermediler diye anne babasını parçaladı. Zaval ılara, güya ondan sakladıkları paranın yerini öğrenmek için saatlerce işkence etmiş. Şimdi vur onu."

Gökhan bağımlılık yüzünden insanlıktan çıkmış adamı hemen vurdu. şir yandan da bu işin sandığından kolay olduğunu düşünüyordu. Eğer suçlar böyle bir bir sayılacaksa adam öldürmek kolaydı.

Çıyan bu kez sona kalan üçüncü sandalyenin önüne itti onu. şıyıklı, yirmi yaşlarında biri vardı bu kez karşısında.

şir an yine Çıyan'ın adamı tanıtmasını, suçunu söylemesini bekledi. Şimdi, karşısında duran adamın korkudan kocaman açılmış gözleriyle karşı karşıyaydı.

Çıyan, "Hadi ne duruyorsun, vur onu," dedi.

Gökhan şaşırmıştı. şu kez sıralanan herhangi bir suç yoktu. Ama tereddüdü kısa sürdü, hemen tetiğe bastı. Kurşunun namludan çıkıp adamın hayatını almasını sanki yavaş çekim bir fîlmmiş gibi izledi.

Demek böyle oluyordu. Ilk iki infazda ona suçlar sayılarak yardımcı olunuyor, üçüncüsünde ise emirle, sorgulamadan öldürmesi gerektiği hatırlatılıyordu.

Aldığı eğitim onu Gri Takım'ın bir parçası yapmıştı, ama insanlığın değil.

şu nedenle vicdan azabı denince böylesine şaşırıyordu. Su deniz seviyesinde yüz derecede kaynar, bazı ağaçlar sonbaharda yapraklarını döker veya Gökhan görevini yapar; bunun vicdanı ya da azabı mı olurdu?

8 TEMMUZ 2007 - SAAT: 16.00 PARIS

şastonlu adam, kafenin gölgeli ve en kuytu köşesinde oturan adamı fark edene kadar birkaç

dakika endişeyle etrafına bakındı. Acaba bir aksilik olmuş, Gökhan'ın başına bir şey mi gelmişti?

Sonra iyice dikkat kesildiğinde gölgeye gömülmüş olan o adamı fark etti. Saçlan ortadan ayrık, kalın camlı gözlük takmış hafif kambur oturan o adam... Frank Consal yeniden canlanmıştı ve tüm dikkati okuduğu gazeteydi,

Kurt onun dikkatini bu kadar çeken haberi merak etti ve arkadan sokuldu.

"YAŞLI ÇERÇEVECIDEN INANILMAZ KATLIAM!!!

Uzun yıl ardır Normandiya'da resim çerçevesi yapıp tamir ederek yaşayan Michael Le Vern (59), son yıl arın en dehşet verici katliamına imza attı.

Tanıyanlar tarafından saygın ve iyi biri olarak tarif edilen katil, Fransa'da bir işadamını

vurarak başladığı cinayetlerine şelçika'da dokuz kişiyi acımasızca öldürerek devam etti.

Son olarak rehin aldığı Yargıç Jupp De şergu'yu öldürmeden önce kurbanlarının çocuk pornosu çetesi olduğunu savunan yaşlı adam, polis tarafından vurularak yaralı halde yakalandı.

şelçika içişleri şakanı olayın her yönüyle soruşturulduğunu söylüyor. Kurbanlardan birinin bodrumunda kilitli tutulan 10 ve 11 yaşlarında iki kız çocuğu kurtarıldı. Polisin diğer kurbanların evlerinde de çocuk pornosu ve seks ticareti kanıtlarına ulaştığı söyleniyor...

Halk, yaşlı adamın bulunduğu hastanenin önünde ona ceza verilmemesi ve kendisinin aziz ilan edilmesi için gösteri yapıyor."

Kurt okumaya dalmıştı ki Gökhan, "Oturmaz mısınız, efendim," dedi arkasına bakmadan.

Kurt, oturdu ve bastonunu sandalyeye dayadı. Gözleri buluştu ve gülümsediler. Sıcak bir sanlma Fransa gibi bir ülkede dikkat çekerdi.

Kurt, "Sorun çıktı mı?" diye sordu.

Gökhan tıpkı bir Fransız gibi omzunu kaldırıp dudağını ve boynunu bükerek, "Hayır," dedi.

"Her şey yağdan kıl

çeker gibi oldu. Frank Consal'ın yok olması fazla bir yaratmamış, gelmesi de öylesine doğal kabul edildi."

"Emniyet, okul?..."

"Fransız polisi birkaç soru sormak ve hastane belgelerini dosyama koymakla yetindi. 'Niye o serseriler arabamı seçmiş?', 'O gün Hol anda'da ne arıyormuşum?' filan..."

"Sen ne dedin?"

"Arabam Fransız plakalı olduğu için seçilmiş olabileceğini tahmin ettiğimi söyledim. Zaten bu serserilerin, uyuşturucu serbest olduğu için ülkelerine gelen Fransızları sevmediği, daha önce de arabalara saldırdıkları sır değil. Neden orada olduğuma gelince; elbetteki biraz eğlence... Karımı gördükleri için bu onlara garip gelmedi." .

"Yani o konuda sorun yok diyorsun."

"Sonuçta, ortada bir suç varsa, ben bunun kurbanıyım komutanım. Arabam patladı ve aylarca kendimi bilmez şekilde ortalarda dolaştım, hastanelerde kaldım. Yani, yanlış zamanda, yanlış

yerde olan bir bahtsızdan başka neyim ki?"

"Peki okul?"

"Okul beni işten atmak için dava açmış. Müdür Varese biraz tırnaklarını gösterdi, ama zaten istifa edeceğimi söylediğimde sorun kapandı. şeni asıl şaşırtan kanmdı..."

"Ne olmuş?"

"şeş ayda on altı kilo vermiş. şen kaybolmadan önce bütün gün sadece televizyon izleyen kadın, evde birçok değişiklik yapmış. Itiraf etmekten utanıyorum ama galiba onun hayatını

mahveden Frank Consal'mış. Gidince, Helen kendi -

ni bulmuş. şeni karşısında görünce nasıl üzüldüğünü, bakışlarındaki canlılığın nasıl kaybolduğunu anlatamam. Ama işten ayrılıp, onunla dünyayı gezeceğimizi söyleyince sevindi. Hatırlarsanız Nepal'de tanışmıştık zaten."

"Iyi iyi... sorun çıkarmasın yeter."

Garson gelince sustular. Frank Consal bir kapuçino daha istedi, Gökhan çay severdi halbuki.

Kurt, "şu heriflerin memleketinde sadece Al ah'ın suyu içilir," diyerek bir şişe istedi, ama garson bu kez, "Neli istiyorsunuz?" diye sordu.

"Nasıl neli ya?"

"Mangolu, çilekli, zencefil i, şeftalili..."

"Hayır, bir şeyli değil, bildiğin içilecek su istiyorum!"

"Sertlik derecesi nasıl olsun? Acı, tatlı..."

"Normal olsun!"

"Hangi marka? Perrier..."

Kurt birden bastonun ucunu garsonun çenesine dayadı. "şeni daha fazla kızdınrsan vücudundaki suyu içeceğim. Şimdi bana adam gibi bir su getir!"

Gökhan gülüyordu. "Anlayın komutanım halimi, yıl arca bu adamların ülkesinde yaşamak zorunda kaldım ben."

şir süre savaşı ve yaşadıklarını anlattılar birbirlerine. Soluklanmak için bir süre durduktan sonra tekrar yeni görevin ne olacağını konuşmaya başladılar.

"Komutanım, nedir durum? Israil'de ne yapacağım?" diye sordu Gökhan.

Kurt tadını beğenmediği sudan yüzünü buruşturarak bir yudum aldı. "En iyisi baştan başlamak," dedi.

"Savaşın dördüncü günü, yani 27 Mayıs'ta Amerikalılar Anıtkabir'e tonlarca bomba attılar.

Meğer bir gün önce olacakmış bombalama, ama uçağı kul anan pilot dönüp kendi gemisine çakılmayı tercih etmiş."

"Şu uçak gemisi olayı değil mi? Peki, niye böyle olmuş, pilot niye kendi gemisine dalmış?"

"Iddialar muhtelif, zaten biz de işin gerçeğini yeni öğrendik. şelki de işe erenler karışmıştır bilinmez. Neyse, o gün genelkurmay başkanı başta olmak üzere binlerce kişi naaşı aramaya gitti. Sonra olanları duymuşsundur."

Elbette ki duymuştu, savaşın en iğrenç katliamlarından biri de oradaki insanların bombalanması sırasında yaşanmıştı. Tüm bunları hatırlayınca Gökhan'ın içindeki öfke tekrar kabarmıştı. "Kahretsin, keşke New York'taki bombayı da patlatsaydım," diye mırıldandı. Tim baskın için hazırlık yaparken zamanlayıcıyı birkaç dakikaya ayarlamak yeterli olurdu.

Kurt devam etti.

"O arada genelkurmay başkanımız pek de zarar görmemiş odaya girdiğinde Ata'mızın naaşının orada olmadığını görmüş. şu, savaş sırasında bir söylenti olarak yayıldı ve türlü

şekil erde yorumlandı; bombalama öncesi nakledildiği gibi...

"Savaş bittiğinde galiptik. Saldırganlar gitmişti, bir süper güce, tarihin en acımasız ve alçakça saldırısına karşı koymuştuk, ama halkın bilmeyip bizim

bildiğimiz bir*şey vardı: Naaş

gerçekten ortada yoktu!"

Gökhan'ın gözleri dehşetle açılmıştı. Sabırsızlıkla, "Hâlâ bulunamadı mı yoksa komutanım?

Görevim bu mu?" diye atıldı.

10ğ

Kayıp Naaş

Kurt, başarısının tadını yavaş yavaş çıkarmak istiyordu. "Dur patlama, anlatıyoruz işte!" dedi.

"Savaştan sonra Tayyip şey ve Hikmet Pars Paşa ile bu konu üzerine bir toplantı yaptım.

Naaşın bulunma sorumluluğu bana verilince seni istedim. Kabul ettiler. Tam o toplantıdan çıkmıştım ki, önemli bir haber geldi. Cengiz benim eve gelmiş. Onu hatırlıyorsun, değil mi?"

Gökhan başını sal adı. Nasıl hatırlamazdı! Elinde AşD'nin Türkiye'ye saldıracağını açıklayan dosyayla Ankara'ya geldiğinde onu infaz etmeye kalkmıştı.

"Şu, çiçek bozuğu suratlı olan..."

"Evet, tam o... Ama suratından fazla bir şey kalmamıştı bana geldiğinde. Iki kurşun sıkmışlar; burnu ve bir gözü gitmiş ama sağ kalmış iblis."

"Vay canına, kafaya iki kurşun ve sağ ha! Kim yapmış

"Sayeret Matkal."

"Yahudiler! Yoksa..."

"Evet, onlar. Yahudi asıl ı bir işadamı, Cengiz'e teklif getirmiş, Sayeret Matkal timi Ankara'ya gelince naaşı kaçırmaları için rehber olmuş. Herifler iki adamını ve Anıtkabir'deki askerleri öldürdükten sonra buna da ödül olarak birkaç kurşun vermişler."

"Hain!"

"Dur hele, adam hain ama, işin içinde o olmasa Israil iler zaten operasyonu yapacak, biz de hiçbir iz bulamayacaktık. şöylece o istemeden bize yararlı oldu. Devam edeyim bak..."

Gökhan anlatılanları sanki her saniyesinde oradaymış gibi dinliyordu. Öldürülen askerlerin acısını duyuyor, haine kızıyordu.

"Cengiz anlatınca aracı olan işadamının peşine düştük. şu arada sen benimle temasa geçtin.

Sana söylediğim araştırma oydu. Neyse... adamın Sayeret Matkal'a verdiği bir araçta uydu izleme cihazı varmış. şöylece naaşın kaçırıldıktan sonraki yolculuğunu izledik. Son sinyal Kurtköy'deki bir gen şirketinde ortaya çıktı.

"Operasyona hazırlanırken orada çalışan bir doktordan bilgi aldık. Iki Israil i bilim adamı

gelip naaşta bazı işlemler yapmışlar. Hangi sonuçları aldıkları bilinmez, ama kul andıkları

araçlarda işlemlerin izi kalırmış. Doktor bize yapılan işlemlerin ne olduğunu ve amaçlarını

söyledi."

"Neymiş?"

"Dur hele, sırasıyla gideyim..."

Kurt bir yudum daha su içti. Yüzünü ateş basmıştı o operasyonu düşünürken.

"Israil i iki bilim adamı ve on iki kişilik timin yansı elde edilen bilgilerle bizden iki gün önce gitmiş, ama naaş ve timin diğer yansı kalmış. şiz tam baskın yapacaktık ki, meğer bunlar sınırdan geçiş için belgeleri hazırlamışlar. Yani o akşam naaşı da Israil'e götüreceklerdi.

şaktık araçlar geliyor... şulgaristan'a geçip oradan uçacaklarmış. Uygun zamanı yakalamak için o şirkette beklemişler.

"şiz bunların tepesine bindik. Ikisini bir araç içinde kavurduk. Komutanları ve üçünü

yakaladık. En önemlisi naaşı zarar görmeden geri aldık.

"Sayeret Matkal ekibi sadece kendilerine verilen görevi biliyordu, ama biz ağızlarından

'Golem Projesi'ni de aldık. Gerisini doktorun incelemesi tamamladı."

Gökhan duyduklarına inanamıyordu. "Demek Israil bu savaş ortamında bize bunu yapmış ha!

Peki neymiş şu 'Golem Projesi'?"

"Tabi ki hemen Golem nedir diye araştırdım. Sen duydun mu?"

"Çok ayrıntılı değil ama hahamların çamurdan yapıp kul andığı bir yaratık değil mi?"

"Tam üstüne bastın. şir tür robot. Çamurdan yapıp alnına bir rakam mı, dua mı, yazı mı ne koyuyorlarmış. Kâğıt orada durdukça robot her emri yerine getiriyormuş. Ama Şabat'ta, yani cumartesileri o kâğıdı çıkarmaları, robotu

o gün çalıştırmamaları gerekiyormuş. şir keresinde unutulunca canavar çıldırmış ve kaçmış."

Gökhan, efsaneyle projeyi birleştirmeye çalışıyordu. "Peki sonrası?..."

"Öncelikle doktorun dediğini söyleyeyim, aldıkları dokular, incelemeler bir klonlama çalışması için olabilirmiş. Doktor, gen deneylerinde en ileri ülkenin Israil olduğunu söyledi.

Sadece bel i bir ırkın özel iklerine uygun silah üretmeye çalıştıklarını zaten biliyorduk."

Gökhan neredeyse bağıracaktı, kendini zor tuttu. Masanın üzerinden eğilip sanki söylediği an çarpılacağı bir günahı itiraf ediyormuşcasına fısıldadı.

"Yani bana Israil ilerin Atatürk'ü klonlamak istediklerini mi söylüyorsunuz? şöyle bir şeyi..."

Kendini zor kontrol ediyordu. "şöyle... Nasıl yaparlar? Amaçları nedir?"

"Senin de tahmin edebileceğin gibi iyi niyetten değil herhalde. Şöyle bir senaryo akıl arından geçmiş olabilir: Atatürk'ün naaşı kaybolur ve bir gün kendisi mucize gibi çıkıp gelir. O zaman kim önünde durabilir dersin. Ülkenin yönetimini bu kişi ahr, ama laboratuvarda üretilirken Israil iler onu kontrol edecek programları yüklemişlerdir. Sonuçta kendi istediklerini yaptırırlar."

Gökhan sıkılı dişlerinin arasından, "Küfür bu!" diye inledi. Yumruk yaptığı el erinin eklem yerleri bembeyaz olmuştu.

"şu projenin sadece Atatürk'le sınırlı olduğunu sanmıyoruz. Tarihten, günümüzden birçok önemli şahsın bilgilerini topluyorlar galiba."

"Ne kadar şeytani bir düşünce bu ya!"

"şu adamların kafalarını anlamak lazım. Örneğin, Atatürk sağken Mason faaliyetlerini yasaklamıştı. Türkiye, II. Dünya Savaşı sonrası Stalin'in tehditleri nedeniyle şatı'ya yanaşırken ilk istenilen diyetlerden biri bunların tekrar serbest bı-rakılmasıydı. Sonuç: Atatürk'ün zararlı, kökü dışanda olduğu için yasakladığı bu dernekler şimdi en Atatürkçü

görünenler. Aslında Israil'in klon aracılığıyla yapmak istediğirji%Masonlar, Atatürk'e sahip çıkar gibi görünerek zaten yapmaya çalışıyorlar. Kendi efendilerinin isteklerini, planlarını

uyguluyorlar.

"Şimdi desek ki, Israil şu amaçla bunu yapmak istedi. Aman ne büyük hakaret, kötülük derler, ama bir biçimde bunu Masonlar yapıyorlar diye kanıtlasak şaşınr kalırlar.

"şirkaç yıl önce bir Sabetay az daha cumhurbaşkanı olacaktı. Gazeteler onu destekleyip duruyordu, hatta ekonomik kriz sonrasında iktidara gelmesine ramak kalmıştı. Anlayacağın, Yahudiler bastırıp duruyor. Işte şimdi sıra sana geldi."

Gökhan'ın gözlerinin önünde kızıl benekler uçuşuyordu artık.

"Emredin komutanım."

"şiz içeridekileri hal edeceğiz. Sen Israil'e gidip Go-lem Projesi'ni sona erdireceksin. Naaşın kaçmlma emri bizzat Şaron'dan gelmiş. şugünlerde Israil hükümeti iyice karıştı. Şaron'un koalisyonu büyük ihtimal çökecek. Olanak bulursan onu da öldür. Ama ilk önce proje yok edilmeli."

Gökhan bir an düşündü. şir emir verildiyse yapılacaktı. Kurt mutlaka yolunu da söyleyecekti.

"Israil'e gittiğinde çok iyi bir rehberin olacak.", "şir rehber mi? Orada ajanımız mı var? Arap mı?" ,

Israil, dünyanın en güçlü istihbarat servislerinden birine sahipti ve işleyiş biçimi yüzünden casus elde etmek zordu.

"En güzeli var. Lekesiz, güvenilir Yahudiler bizim ajanımız. şak şimdi beni iyi dinle..."

Kurt planı anlatırken Gökhan tarihin en garip sırlarından birini öğrendi. Kafe kapanırken ikisi de birbirine iyi şanslar dileyerek ayrıldılar.

Frank ve Helen Consal çifti üç gün sonra bir Air Fran-ce uçağıyla kutsal yerleri ziyaret için Israil'e uçuyordu.

A.S.I. DÜŞÜNCE KURULUŞU şRIFINGI (ğ) Gizli bir toplantı salonu Türkiye şir Savaş Gemisi Olmalı

"Metal Fırtına Operasyonu'nda AşD'nin stratejisi dikkatinizi çekti mi bilmem," diye söze başladı konuşmacı. Elbette salonda bulunan tüm davetliler savaşın nasıl geliştiğini çok iyi biliyordu. "Tüm ülkeyi işgal yerine güç merkezlerine yüklendiler. Yani doğrudan Ankara ve istanbul' a ilerlediler. Onların görüşüne göre bu iki kenti ele geçirirlerse geriye kalanlar çözülecekti zaten.

"Artık düşman ülkeler, bir sistem olarak görülüyor.

"Peki ama bir savaş olmasa da kentlerimiz olağanüstü şartlara ne kadar hazır?... şiraz yağmur, bel i bir oranın üstündeki kar yağışı veya soğuk... deprem... fazla sıcak... trafik...

"Ne yazık ki, ülke olarak yapılanmamız çok dar aralıkta iyi şart yelpazesine göre düzenlenmiş.

"şu yelpaze aralığının dışına çıkıldığında, uygar yaşam olanakları sekteye uğruyor...

Herhangi bir yerde meydana gelen basit bir trafik kazası ulaşımı felç edspiliyor.

"Yağmur yağdığı zaman baskınlar; elektrik kesintisi, onu takip eden su kesintisi, telefon kesintisi, televizyon yayını ve internet kesintisi...

"Kısacası; kentlerimiz çok daha ağır felaket şartlarına göre yapılanmalı. Diyeceksiniz ki, biz normali bile sağlaya-110

Kayıp Naaş

mıyoruz. Haklısınız, ama bir adam şunu demiş: 'Ucuz mal alacak kadar zengin değilim.' Yani her şey o kadar iyi planlanmalı ki, bu mükemmel yapı hem felaketleri, hem de onlarca yılı

taşısın.

"şir kent için verdiğim bu örnek, tüm ülke için geçerli. Hatta dünya için.

"Dünyanın şu andaki ekonomik ve siyasi yapısı çok hassas dengeler üzerine kurulu. şu nedenle; kaynak kul anımlarındaki herhangi bir değişiklik neredeyse dünya savaşına neden olabiliyor.

"Türkiye'nin en önemli hatalarından biri, ekonomik trendi inişe geçmiş, nüfusunun büyük bir bölümü yaşlanmış, başarısızlığı neredeyse kesin Aş'ye böylesine hararetle girmek istemesiydi. şu nedenle, başka bir yolda alınabilecek mesafe alınamadı, çok değerli zaman ve insan enerjisi israfı oldu. Politik ve toplumsal olarak gereksiz şeylerle meşgul edildik.

"Doğru bir hedef belirlemede yetersiz kaldığımız gibi, yanlış hedeflerin peşinde fazlasıyla oyalandık. Sonuçta, şatı nın insan hakları ve demokrasi gibi değerleri çoktan terk ettiğini, bir Haçlı Seferine başladığını göremedik. Uyanlara karşı üç maymunu oynadık.

"Kısaca, Türkiye idari, toplumsal, ekonomik olarak tıpkı bir savaş gemisi gibi şekil enmeli.

Dışa mümkün olduğu kadar az bağımlı, kendi kendine yeterli.

"Savaş öncesini düşünün; ihracata dayalı gelişme politikası bizi dışarıya öylesine duyarlı hale getirmişti ki, bu nazik dengede en ufak bir oynama kriz yaratıyordu. şorsa, 111

yabancı sermayenin politika yönlendirme aracı olmuştu. 'Aman IMF'ye evet deyin, yoksa borsa düşer.', 'Aman Aş rotasından çıkmayın, yoksa borsa düşer.'... şöylece fakirleştirdiler halkımızı.

"şelirttiğim diğer hassas unsurlar nedeniyle Türkiye acil alarm duruma geçmeli. Artık bir yolcu gemisi gibi değil, hedefe tüm kaynaklarını doğru kul anan bir savaş gemisi gibi ilerlemeli."

II. KISIM GÖKHAN, ISRAIL'DE

Kayıp Naaş

şOLUM şEŞ

KUTSAL TOPRAKLARDA

12 TEMMUZ 2007 - SAAT: 15.20 JUREE ÇÖ1Ü - ISRAIL

Gümüş rengi bir Hundai, Kudüs'ün meskûn mahal erini hızla geride bırakarak Ürdün'e doğru yol almaya başladı. Jericho yolu üzerinde ilerlerken bir Israil askeri kampını geride bırakıp Juree Çölü'ne girdi. Manzara olağanüstüydü, ama sürücü bununla ilgilenmiyordu.

Deniz seviyesinin altında ilerlemeye devam ederken yanındaki mataradan su içti. şu temmuz sıcağında trafik yok denecek kadar azdı. şunaltıcı hava yüzünden nefes almak oldukça güçtü.

Mendili suyla ıslatıp başına koydu Gökhan. Yalnızdı. Kiraladığı arabayla bu garip buluşma mekânına gidiyordu.

şir gün önce Helen'le, Filistinlilerin El Halil dediği, beş bin yıl ık Yahudi kenti Hebron'da Makpela Mağarası'nı ziyaret etmişlerdi. Hz. Ibrahim, Yakup ve Yusuf peygamberlerin mezarlarının bulunduğu bu kent, Araplarla Yahudiler arasındaki gerilim noktalarından biriydi.

Hz. Davud kral ık tacını burada giymişti.

şir kardeş kavgası yıl ardır sürüyordu. Hz. Ibrahim'in oğlu Hz. Ismail, Arapların, Hz. Ishak'ın oğlu Hz. Yakup Yahudilerin atasıydı.

Jericho'ya yirmi dokuz kilometre kaldığını gösteren tabeladan sonra, yol kenarındaki işaretli bir kayayı kaçırmamak için yavaşladı. Sonunda aradığım bulduğunda direksiyonu sola kırıp çölün içine sürdü. Iki kilometre sonra kayalık bir alandan adamın biri çıkıp el sal adı.

En fazla otuzunda gösteren adam, şedeviler gibi giyinmişti. Gökhan arabadan iner inmez adam elini uzatıp aksanlı bir Türkçeyle, "Hoş geldiniz, ben Elijah Cossack," dedi.

"Frank Consal," diye cevap verdi Gökhan.

Gerçek ismini kul anmaması Israil iyi şaşırtsa da kısa bir duraksamadan sonra devam etti.

"Kurt'tan uzun zamandan beri haber alamamıştık. Tabi savaş çıkınca çok endişelendik. Keşke bir şey gelseydi elimizden ama... Neyse, işte şimdi size elimden gelen yardımı yapacağım."

Gökhan bir an etrafına baktı. Israil'de, ıssız bir kayalıkta bir Yahudi ile böyle konuşmak ona çok tuhaf geliyordu. Üstelik Elijah, MOSSAD'da Kodin rütbesinde, yani operasyonlarda görev alan önemli bir ajandı. Ama Türkiye, daha doğrusu Kurt için çalışıyordu.

Kurt'un söyledikleri hâlâ aklından çıkmıyordu. "Uğur Mumcu 'nun altı kişilik bir Gadna birliği tarafından öldürüldüğünü ondan öğrendik. şursa'da

bir MOSSAD operasyonunu, verdiği bilgi sayesinde önledik. Ajan öldürüldü."

Israil iler bu olayın intikamını, Tel Aviv'de bulunan MIT ajanı Ertan Göksu'yu öldürerek almışlardı. Intihar süsü vermişlerdi bu ölüme.

"Iyi ama kim bunlar?" diye sormuştu şaşkınlıkla Gökhan. "Niye bize çalışıyorlar?"

Kurt gülmüştü. "Türkler. Yahudi olan Hazar Türkleri."

Kurt'un anlattıkları inanılmazdı.

"şundan on yıl kadar önce, kumarhaneler açıkken Israil'den çok turist geliyordu. Sonra bir tanıdıktan haber geldi. Hazar Türkü olduğunu söyleyen bir genç gelmiş. şenimle görüşmek istiyormuş. Israil ordusundayken MOSSAD'a alınıp operasyonlara katılmış. şeni Kudüs'e yaptığım bir ziyaret sırasında görmüş. şir ara PKK nedeniyle epey sıkı işbirliği içindeydik MOSSAD'la. şu genç, şanslıymış ki bana rast geldi, yoksa büyük ihtimal güvenlik açığından ismi ya Washington'a ya da Tel Aviv'deki MOSSAD merkezine giderdi. Neyse, sonra yavaş

yavaş işbirliğini artırdık."

"Peki güvenebileceğimizi nereden biliyoruz?"

"Orasını merak etme. Elijah ve arkadaşları kendilerini kanıtladılar. Onların sırrını sadece birkaç kişi biliyor. Açığa çıkmasınlar diye belgelerden bile gizledik. Yani, MOSSAD'ın Türkiye'de ajanları varsa, bizim de Türk asıl ı Yahudilerimiz var."

Gökhan kısa sürede Elijah'a ısınmıştı. şir süre sonra Sayeret Matkal timinin Anıtkabir Operasyonu'nu anlattı.

Hazar Türkü, donup kalmıştı. Herod ve Golem Projesi'ni duyunca kafasını sal adı.

"Çok ayrıntılı olmasa da biraz bilgim var," dedi. "Gadna'nın başındaki General Hari Salvon projeyi yürütüyor. Paranoyak ve gaddar bir adamdır. Kudüs'ün eski ve en güzel semtlerinden Talbia'daki Hartman Enstitüsü'ndedir merkez-117

Orkun Uçar

leri. Gadna aslında AMAN'a bağlı bir gençlik örgütü gibi görünür, ama çok gizli operasyonları var."

"Peki daha fazla bilgi edinebilir miyiz?"

Elijah düşünceli bir şekilde kafasını kaşıdı.

"Kesin bir şey söyleyemem. Hartman'dan tanıdığım bir araştırma görevlisi var. şaşka bir operasyonda uyuşturucu bağımlısı olduğunu öğrenmiştim. Onun bu projeyle ilgisi varsa sıkıştırabilirim. Peki ne yapacağız?"

Gökhan, Elijah'a bu projeyi yok etmekle görevli olduğunu söyledi, ama hedefleri sadece bununla sınırlı değildi. Israil'e sağlam bir darbe indirecekti.

"şana Israil ile ilgili bilgi verir misin? Işime yarayabilecek..."

Elijah kızgın güneşi göstererek, "Istersen sohbete klimalı bir yerde devam edelim," dedi.

Gökhan güldü. "Onu soracaktım. Niye burada buluştuk?" Elijah cevap vermeden kayalığın arkasına geçti. şir kazma ve kürekle dönüp, bunları jipinin arkasına bıraktı.

"şugün bir generalin işini yaptım. Kızını bir partide uyuşturup, tecavüz etmişler. Üstelik kameraya da kaydetmişler. Pisliklerin bilmediği şey, generalin Meir Dagan'ın arkadaşı

olduğu. Temizlik görevini bana verdiler."

Gökhan, demek ki Israil'in de diğer yerlerden farkı yok, diye düşündü. Eğer öyleyse açıkları

çoktur.

şazen dışarıdan güçlü görünen pek çok şeyin aslında içine girilince çürümeye başladığı

görülebilir.

Elijah gülerek devam etti. "Eh dedim, şu anda buluşma mekânı için en güvenilir yer burası

öyleyse. Çünkü bizzat Meir Dagan'ın emriyle buradayım."

Gökhan, kafasının bir yerine bu adamın çok tehlikeli q1-duğunu yazdı. Insanı vururken bile dostça sıntabilirdi.

"şiliyor musun, son zamanlarda MOSSAD'ın en önem verdiği görev, vergi toplamak."

Israil dışında yaşayan her Yahudi, koruma adı altında vergi vermek zorundaydı. Üzeyir Garih bu parayı vermeyi reddettiğinde gizemli bir cinayete kurban gitmişti.

Hazar Türkü, çevik bir hareketle jipine atlayıp hareket etti. şir yandan da bağırıyordu. "şeni izle. American Colony Hotel'in havuz başına gidiyoruz."

Kırk dakika sonra eski kentte, eski bir Türk sarayı olan hotelin bahçesinde oturuyorlardı.

Elijah limonatasından bir yudum alıp, "Nereden başlasam bilemiyorum. Istersen baştan bir özet yapayım, sen merak ettiğin yerleri sorarsın."

Gökhan, Kurt'la konuştuktan sonra Israil ve Yahudilerle ilgili ne bulduysa okumaya başlamıştı. Lut Havaalanı'ndan ülkeye giriş yaptığından beri de okuduklarına gözlemlerini ekliyordu.

"Yakın zaman beni daha çok ilgilendiriyor, Israil tarihine ilişkin pek çok şey okudum."

Elijah "benim için fark etmez" der gibi elini sal adı.

"Eretz Israil'de toplumsal olarak Aşkenazi ve Seferad aynmı vardır. Aşkenazıler genel ikle Doğu Avrupa ve Rusya'dan gelen, Yidiş dili konuşan Yahudilerdir. Ilk başlarda nüfusun yüzde 77'sini onlar oluşturuyordu. şunlar Seferadlara ilk geldiklerinde epey tepeden bakmış.

Kafalarının kazındığı, ilaçlandıklan, çocuklarının el erinden alınıp Aşkenaz

ailelere verildiği hâlâ anlatılır. şunu, bir tür kentli-köylü ayrımı gibi algılayabilirsiniz."

"şu ayrım ne kadar güçlü?"

"Epey. Şunu diyebilirim ki, eğer Israil düşmanlarla kuşatılmış olmasa kendi içinde büyük çatışmalar yaşayabilir. Tehlikeler, dünyanın dört bir yanından gelen bu insanları birbirine bağlıyor.

"Aşkenazlar ile Seferadların politik ayrımı var mı?", "Evet, siyasi alanda da kesin bir ayrım vardır. Klasik Siyonistler- ki bunlar Işçi Partisi'ne yakındır- ve Revizyonistler -bunlar da Likud'un kökenidir- başlıca iki kanadı oluşturur. Ama yaşanan savaşlar, Işçi Partisi'nin ekonomik başarısızlıkları ve yolsuzluklar aşın sağı güçlendirdi."

Gökhan, bugüne kadar bütün Israil halkını tek ses ve bir ordu gibi düşünerek büyük hata ettiğini anlıyordu. Yahudiler tarihleri boyunca devletsiz yaşayarak farklı bir toplum olmuşlar ve bu yüzden pek çok acılar çekmişlerdi. Ama tüm bu zorluklar onlara yaşama gücü ve dinamiği

vermişti. Şimdi, kendi devletlerine sahip olunca bütün ulusların kaderi olan sorunlarla onlar da uğraşmak zorundaydı.

"Iktidardaki Likud, Revizyonist mi?" diye sordu.

"Evet, büyük oranda."

"Peki nedir Revizyonist politika?", "Vladimir Jabotinsky'nin liderliğini yaptığı Revizyonist hareket, Israil'in güç kul anarak kendini kabul ettirmesini savunuyordu. Çünkü, onlara göre Araplar bundan anlardı. Hagannah ve Irgun gibi örgütler Revizyonistti. Onların Ingilizlere ve Araplara karşı uyguladığı terörü biliyorsunuzdur."

"Jabotinsky hakkında çok şey okudum. I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın yenilmesi için Ingiliz ordusunda Siyonist birlikler kuran değil mi? Fikirleri hâlâ bu kadar etkili mi?"

"Ne diyorsunuz, o bir efsanedir. 196ğ'te naaşı Amerika'dan getirilerek Kudüs'te Herzl Tepesi'nde toprağa verildi. şenjamin Netanyahu'nun babası onun sekreteriydi. Ispanya'daki Enginizasyon dönemi hakkında uzman bir tarihçidir. Jabotinsky'den etkilenen fikirlerini oğluna da aşıladı."

Gökhan, kafasında bir yere Herzl'e gitmeyi not etti. şelki orayı yok etmek iyi bir cevap olurdu.

"şugün artık işin içine aşırı dinci akımlar ve yerleşimciler de girdi. Yerleşimcileri kul anmak isteyen Likud, artık onları kontrol edemiyor. 197ğ'te işgal edilmiş topraklara zorla yerleşim başladı ve uzun süre buna göz yumuldu."

"şarış anlaşmalarına muhalif değil mi bunlar?"

"Yerleşimcilerin çoğu Rusya'dan gelen ezilmiş ve sıkıntı çekmiş Yahudiler. şunlar doğal olarak aşın sağa kaydılar. Kim aldığını kolayca geri verir ki? Üstelik bunlar, çevrelerinde kendilerine düşman binlerce Arap arasında

yaşıyorlar. Her gün şiddet ve ölümle karşı karşıya olmak ruh sağlıklarını olumlu etkilemiyordur herhalde."

"Yerleşimciler, Israil devleti için Frankestein'ın canavarı gibi olmuş anlaşılan."

"Eh, bir açıdan doğru diyorsunuz, çünkü Likud'u bile merkeze kaydıran post-Siyonist, aşırı

sağcı akımlar oralardan besleniyor. Yerleşimciler arasında güçlü olan Gush Emunim, artık ülke genelinde bir tür derin devlet gibi. Mesianik bir hareket ve içinden Kach gibi daha aşırı

sağcı örgütleri çıkardı."

"Kach, Tapınak'ın tekrar inşa edilmesi için Hafenvül Şerifi bombalamayı düşünen hareket değil mi?"

"Evet. Kahane adlı bir haham tarafından kurulmuştu. Sadece Araplara değil, barış yanlısı

Yahudilere de saldırıyorlardı. 1988'de yasadışı ilan edildiler. Kahane, 1990'da New York'ta bir Arap tarafından öldürüldü. şugün oğlu şenjamin, 'Kahane Yaşıyor' adlı bir hareketin başında."

"Peki Şaron?"

"Hitler'in Yahudi versiyonu. şaşında bulunduğu şirlik 101 ile Kibya katliamını

gerçekleştirmişti. Yine Sabra ve Şatil a kamplarında bine yakın sivilin Hıristiyan Falanj istlerce katledilmesine neden oldu. Savaş suçlusu olarak yargılanması gerekirken Israil'in başına geçmesi, ne kadar yanlış bir yolda olduğunun kanıtı. Üstelik bugünlerde koltuğu sal antıda, ama onu zorlayanlar, ondan daha aşırı politikaları savunanlar."

Gökhan, Elijah'ın sözlerindeki nefrete şaşırmıştı. şunun nedenini sordu. şir Yahudi ve Israil i olarak kendi ülkesine nasıl böylesine kin duyabilirdi?

"Soykırımı bilirsin, değil mi?" dedi Elijah. "Gaz odalarına gidenlerin çoğu Doğu Avrupa Yahudileriydi. Çoğunluğu Hazar Türkü, Kıpçak ve Avar soyundan gelen, yüzyıl ar içinde Yahudiliği özümsemiş insanlardı. Ama onların kökenini unutmayan birileri vardı: Israiloğul arı.

"Hitler'in iktidara gelişi sırasında onu destekleyen Siyonist liderler, zenginler vardı. Hitler'i komünistlere ve Israiloğ-lu soyundan olmayan Yahudilere karşı kul anmak istiyorlardı.

"şu onlara göre mükemmel bir plandı; hem nefret ettiklerinden kurtulacaklar, hem Siyonizmi insanlara zorunlu kılacaklardı. Sonuçta, kurbanların kanlarının diyetiyle Israil kuruldu."

"Peki, sen bunları nereden biliyorsun?" diye sordu Gökhan.

"şir belge gördüm. Hitler'le yapılan gizli bir anlaşma. Israiloğlu soyundan gelmeyen Yahudilerin öldürülmesi üzerine. Gerçi o canavar daha sonra bu konuda sınır tanımamış, ama yine de görevini yapmış sayılır. şugün de Israil'in gizli yöneticileri bu ayrımı yapıyor.

Kökenlerinin başka mil etlerden geldiğini düşündüklerini fişliyorlar. 1998 yılında Dönüş

Yasası gereğince Israil vatandaşı olmak için gelenlere Yahudi olup olmadıklarını anlamak için genetik test uygulanması zorunluluğu getirildi. şenim ve ailemin dini yüzyıl ardır Yahudilik, ama bunlar hâlâ bizleri yok etmek istiyor. Israiloğlu Yahudilerinin Hitler'den farkı yok.

Antisemitistlerin söyledikleri şu söz gerçekten doğrudur: Yahudiler kendilerini insan, diğer mil etleri insan ile hayvan arasında bir tür olarak kabul eder."

Gökhan saatine baktı, Helen'in katıldığı Kudüs'teki günlük tur bitmek üzereydi.

"şenim gitmem gerekiyor," dedi. "Yarın kenti gezip bazı şeylere bakacağım, sizden şu doktorla ilgili haber bekleyeceğim."

Elijah elini uzatıp gülümsedi. "şen şimdi onu takibe çıkacağım. şakalım geceleri ne yapıyor, eski alışkanlıkları sürüyorsa elime düşer."

12 TEMMUZ 2007 - SAAT: 17.20 TALşIA SAYFIYESI - KUDÜS, ISRAIL

Diyafondan sekreterin sesi duyuldu. "Efendim, Sayın Aaron Eiliaman buradalar."

Gadna'nın yöneticisi General Hari Salvon, "Gelsin!" dedi davudi sesiyle. Iriyan, enerjisi sanki vücuduna sıkışmış gibi duran bir adamdı. Tam bir eylem adamıydı, ama 2005 yılı sonunda Ramal ah'a yapılan baskında seksen Filistinli sivilin öldüğü bir saldırıyı komuta ettiği için soruşturmadan zor kurtulmuştu. Ariel Şaron yakın dostuydu ve kendisini Gadna'nın başına o getirmişti.

Ilk başta AMAN'ın gençlik organizasyonu olarak bilinen Gadna'da ne yapacağını düşünürken, sorumluluğuna giren projeler karşısında dehşete düşmüştü.

Gadna sanki başlı başına bir bilimkurgu gibiydi; gen deneyleri, klonlamalar, insan programlamalar, üstün insan yaratma, bel i mil etlere özel silahlar, insan küçültme gibi tüm deneysel çalışmalar hep bu örgütün bünyesindeydi.

Aaron Eiliaman sürekli taşıdığı kolonyasını boynuna dökerek içeri girdi. şir yandan, "Ne bu cehennem sıcağı ya," diye söyleniyordu. Üç saat önce Ankara'daydı. Türk-Israil iş konseyi üyesi bir işadamıydı, ama ayrıca

MOSSAD'ın Türkiye sorumlusuydu. 2006'da öldürülen Eli Nathan'ın yerine atanmıştı.

"Rafael'den iz yok," diye hemen konuya girdi. Rıfat Pamuk'un gerçek adıydı bu. "Türkiye'ye giriş yaptıktan sonra kaybolmuş. Ailesi de gitmiş. şelki de tatil içindir diyece-12ğ

Kayıp Naaş

ğim, ama Komutan Herod ve ekibi sanki yer yarıldı da içine girdi."

"Part Holding'in tesislerinden ayrılmamışlar mı?"

"Oradan sorunsuz çıkmalarına rağmen şulgaristan'a giriş yapmamışlar. Anlamıyorum; Türkler Rafael'i tespit etseler bile onun Sayeret Matkal'ın planından haberi yoktu ki."

"Eğer onlar el erine geçmeseydi naaşı nasıl bulabilirlerdi ki? Naaş el erinde. Kabul etmeliyiz ki Rıfat konuştu ve bir şekilde bizimkileri buldular."

"Ama yine soru işaretleri var: Türkler kaçırılmayla ilgili hiçbir açıklama yapmıyor. Hatta başbakan, bombalama öncesi naaşın nakledildiğini söyledi."

"Sen gördün mü?"

"Evet, bu sabah Atatürk Orman Çiftliği'ne gittim. Hâlâ akın akın insanlar ziyarete geliyorlar."

"Demek ki bir şekilde naaş Türklere verildi. Ve bizimle bağlantı kurabilecekleri bir bilgi yok el erinde. Üçüncü bir güç bizimkilere saldırıp naaşı vermiş olabilir mi? Öyleyse kim?"

"şelki Ruslardır. Şu sıra araları iyi. Part Şirketi, Rusya'dan kobay getirdiği için içeri bir ajan sokmuş olabilir. O da durumu merkeze iletmiştir. Ruslardan Türklere bir hediye."

Generalin aklına bu fikir yattı. "Ruslar yaptıysa Israil'in rolünü sakladılar anlaşılan. Herod ve ekibinin öldüğünü varsayabiliriz. Ortaya çıkıp da onlara

ne olduğunu sorabilecek durumda değiliz ya."

"Peki proje aksadı mı?"

General Hari Salvon bir bilim adamı değildi, sadece verilen raporlara göre konuşabiliyordu.

"Hayır, aksama yok. Dr. Niso başlatabileceklerini söylüyor. Zaten artık naaşa ihtiyacımız yok.

Sadece yok olması, ha-zırladığımız plana daha çok uyuyordu. Artık ş planı geçerli."

"şence bir süre bekleyelim, bakalım kim ne biliyor. Eğer bir ses çıkmazsa klonlama gerçekleştirilsin."

"şoşuna çekiniyorsun Türklerden, şu anda orduları Kürtlerin tepesine bindi. Savaş zamanı

esir alınan askerlere yapılanların hesabını soruyorlar. Kendilerini toplamaları zaman alacak."

Aaron Eiliaman'ın sıradaki randevusu MOSSAD şaşkanı Meir Dagan'laydı. Tevel ve Tzomet şubelerinin savaş sonrası durumunu konuşacaklardı. Dost ülkelerin istihbarat örgütleriyle işbirliğinden sorumlu Tevel şubesi, ilişkilerin soğuk olduğunu rapor etmişti. Türkler faaliyetleri yakından izlemeye başlamıştı.

Tzomet şubesi ise Türkleri casus olarak kul anıyordu. Aaron, şubenin kul andığı Türklerin sesinin kesildiğini öğrenmişti.

General, bürosundan çıktıktan sonra arabasına atlayıp hızla Tel Aviv'e doğru yol almaya başladı. Genel ikle zenginlerin tercih ettiği bir semt olan Kikar Ha Medina'ya gidiyordu.

Tam zili çalacaktı ki kapı açıldı ve bir kadın hızla onu içeri çekip kol arına atıldı. Eliza Streicher sanki vahşi bir hayvan gibi sevgilisini soyuyordu. General Hari gömleğinin önü

açılmışken zorlukla esmer güzeli kadının kol arını tutup durdurabildi.

"Sana bir şey söylemeliyim."

Eliza bu kez uzanıp onu öpmeye çalışıyordu. "Söyle sevgilim. Ama çabuk ol."

"Herod ölmüş olabilir."

şirden genç kadının direnci azaldı. şir koltuğa oturdu.

Omuzları çökmüştü.

"Nasıl?"

"Gittiği görevde bir sorun yaşanıyor. Timden haber alınamıyor. şüyük ihtimal ya öldü ya da el erinde.". Kadın ses çıkarmadı.

şundan altı ay önce general, Herod ve karısını bir partide görmüştü. Ve tıpkı binlerce yıl önce, Kral David'in göz koyduğu şatşeva'ya sahip olabilmek için Uriah'ı cepheye sürdüğü

gibi, o da Herod'u yurtdışı operasyonlarına göndermeye başlamıştı.

Kadın ilk önce direnmişti, ama General Hari güçlüydü.

Şimdi yaptığından utanıyordu. Eliza da vicdan azabı içindeydi. General omzuna elini koyduğunda irkildiğini hissetti. "Lütfen git."

"Onun ölümünde senin suçun yok."

şu yalandı, ikisi de daha fazla birlikte olabilmek için her fırsatta Herod'un göreve verildiğini biliyordu.

Kadın sessizce ağlamaya başladı.

Gadna'nın bir numaralı adamı gömleğini ilikledi ve çıktı. Zaman her şeyin ilacıydı. Kadın bir süre sonra kendini toparladığında rahat rahat birlikte olacaklarını düşündü.

Eve gitmek istemiyordu. Tel Aviv ile Kudüs arasındaki Pondak şar'da durup birkaç kadeh içmeye karar verdi.

Eliza Streicher ise bu sırada sonsuz bir uyku için haplarını ardı ardına yutuyordu.

12 TEMMUZ 2007 - SAAT: 18.30 LUT HAVAALANI - KUDÜS, ISRAIL

Paris aktarmalı New York uçağından birbirlerini tanımayan iki Amerikalı indi.

Nick Hal oway, özel dedektifti ama görünüş itibariyle filmlerdeki sert, karizmatik meslektaşlarıyla ilgisi yoktu. Kel kafası ve kalın camlı gözlükleri yüzünden daha da küçük gözüken düğme gözleri, onun sapık SS subaylarına benzemesine yol açıyordu. James Stil son'un başarısızlığından sonra Aleksander Lynam tarafından tutulmuştu.

Nick, çocukluğundan beri fiziksel zayıflıklarını çok çalışma ve zekâsıyla telafi etmeye çalışırdı. James Stil son bir saha adamıyken, onun işi araştırma ve enformasyondu. Iş

kendisine verildiğinde, Gökhan'ın şu anda nerede olduğunu bulmak yerine filmi geri sarmayı

uygun bulmuştu. Herkesin geçmişinde onu kafese tıkmak için bir ipucu olurdu.

Filmi geri aldığında, Gökhan'a ait ilk bilgi MiT'teki CIA bağlantısının onu Esenboğa Havaalanı'ndan infaz için alışıydı. Almanya'dan geliyordu. Öyleyse bu adamın gizli bir görevle Avrupa'da yaşadığı düşünülebilirdi.

şelki MiT'teki hain bu bilgiyi verebilirdi, ama o zaman CIA öğrenmek için çaba sarf etmemişti. Şu anda da bilgi kaynağı kayıptı.

Nick, Gökhan'ın ortaya çıktığı 27 Ocak 2007 öncesi tarihli Avrupa gazetelerini taramaya başladı. Aradığı, bu ajanın saldırı bilgisini alabileceği garip bir olaydı. Ve Hol anda'da da aradığını buldu; bir Fransız öğretmenin arabasındaki esra-128

Kayıp Naaş

rengiz patlama ve dazlak gençlerle petrol tüccarı Arman şogosian'ın ölümü fazlasıyla dikkat çekiciydi.

şir mağazanın güvenlik kayıtları polis arşivine girmişti. Işte Gökhan oradaydı; köşede belirirken, patlamayla aniden dönüp taksiye binerken... Görüntü, eğer ne aradığını bilmezsen herhangi bir ipucu vermiyordu. Sadece patlama yüzünden korkup kaçan bir adam figürü. Ama Nick bağlantıyı kurabiliyordu. Gökhan ile Arman şogosian'ın ölümü arasındaki ilişki öylesine belirgindi ki, bunu başkasının keşfedememesine şaşırdı. şelki de bu Türk'ün geçmişi, AşD'ye yaptıklarının yanında fazlasıyla gölgede kaldığı için kimse ilgilenme gereği duymamıştı.

Gerisi çok kolay çözülmüştü; Fransız öğretmenin aniden ortaya çıkışı bile zamanlamaya uyuyordu.

Nick Hal oway büyük hedefi vurmuştu: Frank Consal, Gökhan şirdağ'ın ta kendisiydi.

Işte bu noktada Nick'in kendini projektörlerin tam ortasına koyma tutkusu kendini göstermişti.

Eğer bilgiyi Aleksander Lynam'a verirse iş, büyük bir ihtimal e başka birine gidecekti.

Parasını alacak olsa da gösteriyi yine başkası tamamlayacaktı. Hayır, bu kez böyle olmayacaktı. Gökhan şirdağ'ı bizzat kendisi yakalayıp Lynam'a teslim edecekti.

Frank Consal'ı takip etmek kolaydı. Geri döndükten sonra işinden istifa etmiş, eşiyle bir seyahate çıkmıştı. şu adamın yaptıklarına bakılırsa Israil'e turistik seyahati boşuna olmamalıydı.

Nick Hal oway uygun anı bekleyecek ve darbeyi indirecekti.

Havaalanında dedektifle aynı hizada yürüyen diğer Amerikalı, Yisrael Meseda adlı bir Yahudi'ydi. Amerika'da, Evangelistlerle çok sıkı ilişkileri olan Kudüs Tapınağı Vakfı'nda Genel Sekreter Stanley Goldfoot'un yardımcısıydı.

Goldfoot eski bir Stern teröristi ve ateistti.

Vakfın amacı Süleyman Tapınağı 'nın tekrar inşa edilmesi ve bu amaç doğrultusunda Mescidi Aksa'yı yıkacak terörist eylemlerin desteklenmesiydi.

Vakfın başkanı, Terry Reisenhoover adlı petrol zengini bir Evangelistti. şu adam kendisini

'Yeni Nehemya' olarak adlandırıyordu. Nehemya, tapınağı ilk yıkılışından sonra inşa eden tarihi Yahudi kahramanıydı.

Toplanan bağışlar, Süleyman Tapınağı'm tekrar kurmaya çalışan Kabala merkezi Ateret Cohanim'e yol anıyordu.

Kach hareketi, Kudüs Tapınağı Vakfı ve Ateret Cohanim, hedef uğruna ortak hareket ediyorlardı. Gün çok yakındı. Yisrael Meseda planı son kez gözden geçirmeye ve para getirmeye gelmişti. Altı kamyon dolusu patlayıcı Ortadoğu'da geri dönülmezi başlatacaktı.

Müslümanlar şu anda en zayıf dönemlerindeydiler; Mescid-i Aksa yıkıldığında elbette karışıklık olacak, ama sonunda şet Amikdaş üçüncü kez kurulacaktı.

Güçlü dostlar, aşın sağcı ve dindar partiler, post-Siyonist hareketler patlama sonrası ne yapacaklarını biliyorlardı.

Unlü Inbal Oteli'ne yerleştikten sonra ordu içindeki destekçilerle bağlantıyı sağlayan Ezra Magen ile buluşacaktı.

Ezra Magen, Dr. şaruch Goldstein'in arkadaşıydı. 28 Şubat 199ğ'te Kiryat Arba'da yaşayan Kach sempazitanı bu adam, El Halil kentindeki Hz. Ibrahim Cami 'nde namaz kı-130

Kayıp Naaş

lan Müslümanları tarayarak otuz kişiyi öldürmüş, yüzlerceşi-ni yaralamıştı. Canavar, hemen orada linç edilmişti.

Magen ayrıca Elijah Cossack'ın Gökhan'a söz ettiği Gadna Projesi'nde çalışan araştırma görevlisiydi.

Yisrael Meseda ve Nick Hal ovvay'in el eri aynı anda sıradaki taksinin kapısına yöneldi.

Dedektif, rakibinin gözlerindeki nefrete şaşırarak geri çekildi.

12 TEMMUZ 2007 - SAAT: 20.30 TAIşIA SAYFIYESI - KUDÜS, ISRAIL

Ezra Magen, mavi Honda'sıyla Hartman Enstitüsü'nden ayrılırken kapıdaki görevlilere selam verdi. Yüz metre ilerlemişti ki, beyaz bir Opel onu takibe geçti. Henüz ortalık kararmamıştı.

Elijah takip ettiği adamı iki yıl önce uyuşturucu partisinde yakalamıştı. Önünde ağlayıp yalvaran adamın mide bulandıran bir görüntüsü vardı. Gadna'dan bir subay gelip kurtardığı

zaman az önce ağlayıp yalvaran o adam gülmeye, polisle alay etmeye başlamıştı. Elijah orada MOSSAD adına bulunan gözlemciydi, ama Gadna

subayına aldırmadan bu karaktersiz herifin karnına yumruğunu gömmüş, "Al bu pisliği götür," diyerek subaya doğru itmişti.

Ezra, Kudüs merkezinden geçip bir tepe üzerine kurulu, eski adı Laromme olan Inbal Oteli'ne ilerledi. Hedef bel i olunca Elijah gaza basıp otele ondan önce vardı.

Araştırma görevlisi, Elijah'ın yanından geçip resepsiyona bir isim söyledi. Yirmi dakika sonra kafeteryada Yisrael Meseda ile hararetli bir şekilde konuşuyorlardı.

Elijah konuşmaları duyamadığına hayıflandı. Resepsiyona gidip askeri kimliğini göstererek Ezra'nın buluştuğu adamın kimliğini öğrendi. On dakika ve bir telefon, Kudüs Tapınağı Vakfı

Genel Sekreter Yardımcısı Yisrael Meseda hakkındaki her şeyi öğrenmesine yetmişti.

Gadna'dan korkak ve kaypak bir araştırma görevlisinin böyle bir adamla ne işi olabilirdi?

Ezra bir saat sonra masadan kalkmış çıkışa yürüyordu. Elijah'ın karar vermek için çok kısa bir süresi vardı. Ya adamı şimdi bırakacak ya da yakalayıp konuşturacaktı.

Otelden bir kilometre uzaklaşmışlardı ki, araştırma görevlisinin arabasına arkadan çarptı. Ezra öfkeyle dışarı fırladığında iki yumruk darbesiyle yere yığıldı. Elijah, adamı yerden kaldırırken yaklaşan bir araba duruma aldırmadan geçip gitti.

"Ne oluyor?" diye hava almak için çırpındı Ezra. Üçün*-cü kova suda ancak kendine gelmişti.

Elijah askeri kimliğini gösterdi bağlı adama.

"Iki yıl önce bir uyuşturucu partisi, şimdi de aşırı sağıcılar. Ilginç bir değişim Ezra," dedi.

"Ne... Sen kimsin? şen... ben." Adam şaşırmıştı. "şakın, ben Gadna'da önemli bir projede görevliyim. Dr. Niso Tegev veya General Hari Salvon'u arayabilirsiniz."

Elijah bu adamı çözmenin kolay olacağını anlamıştı.

"şu kez Gadna subayı seni kurtaramaz. Hem söylesene bakayım, onlar senin Yisrael Meseda ile görüştüğünü biliyorlar mı?... Hayır mı?"

Ezra'nın omuzları düşmüştü.

"şakın, benim yaptığım sadece talimat taşımak. Onlarla, planlarıyla ilgim yok. Zorladılar, şantaj yaptılar."

"Ne için? Anlat!"

Ezra hâlâ yutkunuyor, sayıklıyordu. Elijah hemen sabırsızlıkla sert bir tokat attı. Adam yüksek sesle itirafa başladı.

"Moriah Tepesi'ni temizleyecekler!"

Elijah güldü. şunlar hiç vazgeçmeyecekti. Eh, Kudüs Tapmağı Vakfı'ndan başka ne beklenirdi. şundan önce defalarca Mescid-i Aksa'yı yok etmek için hazırlanan planlar engel enmişti.

Kach'in kurucusu Haham Meir Kahane, 1980'de böyle bir plan nedeniyle gözaltına alınmıştı.

1982'de en ciddi planları ortaya çıkarılmıştı. El Aksa Cami ve Hz. Muhammed'in göğe çıktığı

noktayı işaretlemek için inşa edilen Kubbet-ül Sahra'yı yok etmek için şatı Şeria'dan bir grup Gush Emunim eylemcisi yakalanmıştı.

Aralarında patlayıcılar konusunda uzman bir subay vardı ve gerekli olan silahlar ordudan çalınmıştı. Plan, daha sonra yirmi beş Gush Emunim eylemcisinin beş Arap otobüsüne bomba koymaya çalışırken yakalanmalarıyla ortaya çıkmıştı.

Elijah bu yeni komployu ortaya çıkardığı için büyük bir başarı kazanabilirdi, ama Ezra şimdi başka bir konuda kendisine lazımdı.

"şu konuyu sonra konuşuruz şimdi bana Golem Projesi'nden söz et," dedi.

Adam burnunu çekerek Elijah'a baktı. "Onunla bu planın bir ilgisi yok ki. O Gadna'nın projesi."

"Ne biliyorsan anlat? Ilgisi olmadığını biliyorum."

Ezra, sorgunun suçlamayla ilgili olmadığı, hatta Israil adına önemini ortaya koyan bir yöne kaydığı için memnuniyetle anlatmaya başladı.

"Dr. Niso, Carnegie Mel on Üniversitesi Robot şölümü kurucularından Hans Morovec'in öğrencilerindendir ve ayrıca gen mühendisidir. Golem, insan klonlama ve klonları

programlamayla ilgili bir proje."

"Peki, nerede yürütülüyor proje? Hartman Enstitüsü içinde mi?"

"Ikinci blokta, Gadna merkezinin altındayız. Iyi ama bunları neden öğrenmek istiyorsunuz?

Gadna, AMAN'a bağlı bir teşkilattır."

Elijah, başparmağıyla Ezra'nın alnını ittirdi. "şiliyoruz herhalde salak! Soru sormayı bana bırak. Şimdi sıra geldi Yisrael'e. Nasıl patlatacaklar tepeyi?"

Ezra bir an konuşmakta tereddüt etti, ama artık her şey konuşulduğuna göre yardım etmemenin, bu saatten sonra aleyhine olacağını düşündü.

"Altı inşaat kamyonu, çok güçlü patlayıcılarla doldurulacak. Patlama gerçekleştiğinde altı

yedi metrelik çukurlar açılacakmış."

"Neredeler?"

"Misgav-Ladach Sokağı'nda bir garajda. 17 Numara."

Sokak ismini, 1888 yılında açılan ünlü sağlık kliniğinden alıyordu. 1967'den önce Ürdün ordusu burayı tahrip etmişti. Şimdi de harabelerle dolu, sürekli inşaat faaliyetlerinin sürdüğü

bir bölgeydi burası. Yüklü kamyonlar dikkat çekmezdi.

"Ne zaman olacak eylem?"

"Üç gün sonraydı, ama hükümet sal antıya girince ne olacağını görmek için iki hafta sonraya ertelediler. Yisrael bunu söylemek ve para getirmek için gelmiş."

Israil giderek daha sağa kayıyordu, Ariel Şaron gibi bir Likud lideri bile daha revizyonist politikalar izlemediği için eleştiriliyordu. Ulusal Dinci Parti Mafdal koalisyondan ayrılmıştı.

Parlamentoda Şaron'un koalisyona alabileceği bir diğer küçük parti zaten Kach hareketinin devamı sayılan Moledet'ti.

Kurucusu emekli General Rehavam Ze'evi'nin, 2001'de Doğu Kudüs'te bir otel odasında öldürülmesinden sonra partinin başına geçen Ortodoks Haham şeny Elon daha sert politikalar karşılığında dışarıdan destek verebileceğini söylüyordu.

Şaron bile bu adamlar için yeterli değildi.

Elijah, Ezra'nın el erini çözdü. Adam, sorgucusunun kendisini serbest bırakacağını sanıyordu, ama sorgucu onu iki kat aşağıda bir hücreye tıktı. "şoşuna bağırma," dedi Elijah. "şurası ses geçirmez."

"Iyi ama beni burada ne kadar tutacaksın?" diye soruyordu adam arkasından.

"şir iki gün, üstlerime rapor vermeliyim."

Ezra, "Yokluğum merak uyandıracaktır," dedi.

Elijah, "Onu hal ederiz," diyerek evden çıktı.

Çıkarken paspası ters çevirdi. MOSSAD'ın gizli sorgu evlerinden biriydi burası ve paspas işareti evin kul anımda olduğunu gösteriyordu.

Elijah, hemen Hilton'da kalan Gökhan'ı aradı. Frank Consal ismiyle kayıtlıydı. Telefonu son derece kötü Ingilizce

konuşan bir kadın açtı. Elijah'ın dediklerinden bir tek, "Mr. Frank"i anlayınca seslenmeye başladı.

Kısa bir süre sonra Gökhan, "şuyurun," dedi. "şen Elijah."

"Ah, evet kusura bakma, banyoda olduğum için karım açmış."

"şuluşmamız lazım."

"Olur."

"Sabah onda King David Oteli'nde olun, bir defile var. Size önlerden bir koltuk ayarlayacağım."

Gökhan kahkaha attı. "Giderek daha göz önünde buluşma yerleri seçiyorsun bakıyorum."

Elijah da gülerek karşılık verdi. "Görünüşteki işim tekstil. Türkiye'den mal alıp, AşD'ye gönderiyordun!. şöylece kotayı deliyorduk, ama savaş işleri kesti, anlıyor musun?"

"Yakında düzelir üzülme. Sabah görüşürüz.". Elijah telefonu kapatırken, ne garip, diye düşündü. şu adam ne kadar samimi ve sıcak davransa da insanın tüylerini diken diken eden bir tarafı vardı.

13 TEMMUZ 2007 - SAAT: 10.ğ0 KING DAVID OTELI - KUDÜS, ISRAIL

Gökhan, defilenin yapıldığı otelin ününü biliyordu; 19ğ6 yılında Yahudi terör örgütü Irgun, Ingilizlerin üs olarak kul andığı King David Oteli'nde bomba patlatmıştı. Altmış bir yıl sonra Israil i mankenler sonbahar-kış koleksiyonunu sunuyorlardı. Güçlü havalandırmaya rağmen zor durumda oldukları bel iydi.

Elijah şık, fakat rahat bir keten takım elbise içindeydi. şurada iyi tanınıyordu; aralarında çok güzel bayanların da olduğu pek çok kişiyle selamlaşmıştı.

Gökhan, onun yanındaki koltukta oturuyordu, ama üstüne giydiği tişörtü, kumaş pantolonu ve ortadan ayırdığı saçlarıyla burası için oldukça uyumsuz görünüyordu.

Defile, üzerine birçok kolye takmış tavşan gibi zıplayan tasarımcının öne gelip selam vermesiyle sona erdi.

"Size söylediğim araştırmacıyı dün akşam takip ettim," diye anlatmaya başladı Elijah. Gökhan hiç tepki vermeden Kudüs Tapınak Vakfı'nın planını ve Golem Projesi'yle ilgili bilgileri dinledi.

"Durum böyle. Adamı üstlerime teslim etmeden önce size anlatayım dedim. Sayenizde terfi ederim bu planı ortaya çıkardığım için." Elijah sevinçle yanlarından geçen bir garsonun tepsisinden iki kokteyl aldı.

Gökhan bir dakika müsaade istedi. Düşünüyordu. Karşılarına çıkan komplo belki de Al ah'ın bir lütfuydu.

"Hayır," dedi. "Onu teslim etmeyeceksin. Aklıma bir fikir geldi ama..."

Elijah onun ne düşündüğünü anlayamamıştı.

"Ama..."

"şu gece gidip şu kamyonları alabilir miyiz?"

"Sadece iki kişiyiz unutmayın. Planınız ne?"

"Kamyonları biz alıp patlatacağız, ama istediğimiz hedeflerde. Ikisini olduğu yerde, bir tanesini Jabotinsky'nin mezarında. Üçünü Hartman Enstitüsü'nde, Gadna merkezinde taş

üzerinde taş kalmamalı. Yardımcı bulamaz mısın?"

"Araplar?"

"Hayır, Arapları veya buradaki MIT bağlantılarını kul anmamalıyız."

"şizim en az dört kişi olmamız gerekiyor değil mi? Eğer sadece şoförlük yapacaklarsa kardeşimi ve kuzenimi ayarlarım, ama dediğim gibi onları tehlikeye atmak istemem."

Gökhan güldü.

"Merak etme, çatışma olursa biz yeteriz. Garaj ve Jabotinsky'nin mezarındaki patlama zamanını öyle bir ayarlamalıyız ki, tüm dikkatleri üzerlerine çekmeliler. Hartman Enstitüsü o karışıklıkta en az korumayla açıkta kalır."

"şu gece mi olacak bu dediklerin?"

Elijah, Gökhan'ın planı bu kadar hızlı hazırlamasına şaşırmıştı.

"Ertelemek için neden yok. Ezra'nın kayboluşu hem Gadna'nın, hem de eylemi planlayanların dikkatini çeker."

Gökhan'ın haklı olduğunu düşündü Elijah. "O zaman izin verin, bizimkileri ve silahları

ayarlayayım. Akşam altı gibi sizi otelinizden alırım. Tamam mı?"

Gökhan başını sal adı. Yüksek güvenlikli proje binasını yok etmek için bir çözüm bulduğuna sevinmişti. şöylesine güçlü patlamalar onu hem şifreli kapılan geçme, hem de anlamadığı

teknolojik aletlerle uğraşma derdinden kurtaracaktı.

şu arada planla meşgul olan ikili, kendilerini izleyen Nick Hal ovvay'i fark etmedi. Hal oway, otelinden çıktığından beri Gökhan'ın peşindeydi. Artık, gördüğü kadarıyla da tipik bir turist görünümündeki Frank Consal'ın asrın en büyük katili olduğuna emindi. Ufak tefek hilelerle sağladığı fiziki değişim inanılmazdı.

Aleksander Lynam'a telefon edip özel uçağını göndermesini isteyecekti. Uygun zamanı

bulunca Gökhan paketlenecekti. Diğer adamı da dikkatle inceledi. şu tehlikeli teröristin yine neyin peşinde olduğunu merak etti.

13 TEMMUZ 2007 - SAAT: 10.50 GIVAT ŞATJIi şET (DEIR YASSIN) - KUDÜS, ISRAIL

Golem Projesi'nin başında bulunan Dr. Niso Tegev, Givat Şaul şet yerleşim merkezinde, beyaz Kudüs taşından yapılmış iki katlı bir vil ada yaşıyordu. Evden çıkmak için hazırlanırken bahçede babasının tekerlekli sandalyesini iten oğlu Moses'i seyretti.

şugün on iki yaşına giriyordu Moses. Çok zeki, sağlıklı ve güzel bir çocuktu. O kırk, karısı

otuz yedi yaşındayken sahip olmuşlardı ona. En önemlisi, oğlan deneylerinin bir ürünüydü.

Laboratuvarda en iyi sonuç için karısının yumurtasını döl emiş ve rahmine yerleştirmişti.

Suni döl eme ve deneysel çalışmalar söz konusu olmasa hiç çocuk sahibi olmayacaktı.

Seksten ve bir kadın vücuduna dokunmaktan iğreniyordu. Evliliğinin ilk yılında buna katlanmaya çalışmış, ama sonradan karısıyla yatak odalarını ayırıp bir daha ona dokunmamıştı. En büyük hayal erinden biri çocukların yapay rahimlerde üretileceği, kadınların kraliçe arı misali var olacağı bir toplum kurmaktı.

Çocukları kusursuz ve üstün Israil ırkının ilk temsilcisiydi. Tıpkı ismini aldığı Musa Peygamber gibi Israiloğul arı'nın rehberliğini yapacak, onları yeni insana taşıyacaktı.

Seçilmişlerin seçilmişi.

Oğul arı mükemmel olduğu kadar büyükleriyle de ilgiliydi ve onlara büyük saygı

gösteriyordu. Tekerlekli sandalyesindeki dedesiyle ne kadar da mutluydu. Oysa çoğu çocuk ihtiyarlarla zaman geçirmek istemezdi.

Dr. Niso, babası oğlunun güneşten iyice açılmış kumral saçlarını okşarken garaja indi ve yola çıktı. Karısı Avi alışverişe gitmişti.

Oturdukları sokağa babasının adı verilmişti, yani şenjamin Tegev. Eski bir Irgun militanıydı

ve bugün Givat Şaul şet yerleşim merkezinin yerinde olan Deir Yassin köyünde, 9 Nisan 19ğ8 gecesi yapılan katliama katılanlardan biriydi.

şenjamin Tegev, torunuyla vakit geçirirken o geceyi çok net hatırlayabiliyordu. Artık doksan yaşında olsa da Deir Yassin katliamını, Israil'in kuruluş yıl arında kadın, çocuk fark etmeden Araplara yaptığı işkenceleri çok iyi hatırlıyordu. Öldürdüğü yüzlerce insan için Israil toplumu ona madalya takarak, oturduğu sokağa ismini vermişti.

şu yerleşim merkezindeki sokaklara, hep o gece katliama katılanların isimleri verilmişti.

Moses'in en sevdiği öyküydü o gece. "Tekrar anlat büyükbaba," dedi güneş gibi parlayan çocuk.

Ihtiyar beyni çok şeyi unutuyordu, ama işkence ve tecavüz ederek öldürdüklerini değil.

"şegin'in izin verdiğini duyunca hemen kamyonetlere doluştuk. Deir Yassin'deki tarafsız Arapları öldürürse diğerlerini korkutacağımızı biliyorduk. Irgun ve Lehi militanları olarak ortak hareket ediyorduk. Toplam yüz yirmi kişiydik.

"Ama karşımıza savunmasız Araplar yerine, silahlı bir grup çıktı. Destek gelince silahlılar kaçtı ve geriye köylüler kaldı..."

Kayıp Naaş

şurada hep ağzı sulanırdı şenjamin'in. Parmakları hayaletlere ateş eder gibi tetik çekerdi, tecavüz ettikten sonra boğduğu kız çocuğunun boğazını tekrar tekrar sıkardı.

"Erkekler, el eri havada kulübelerinden, çadırlarından çıktılar. Ateş etmeye başladık. Levi kahkahalar atıyordu. Sonra çadırlara, kulübelere daldık. Ihtiyarları bıçaklıyorduk, kadınlara art arda tecavüz ediyorduk. Çocukların karnını yarıyorduk.

"şen saklanan bir Arap kızı bulmuştum. Abraham'la ona hangimiz tecavüz edeceğiz diye kavga ettik. şen kazandım, kös kös kendine başka bir çocuk aradı. Korku dolu gözlerle bakıyordu kız. Tecavüz ederken boğazını sıktım. Sıktım... Sıktım..."

Moses, büyükbabasını dinlerken dehşeti gözünün önüne getirmeye çalışıyordu. şenjamin, torununa işkence yöntemlerini öğretiyordu. Yeni Israil ırkının ilk temsilcisi Moses, şimdilik hayvanlara uygulayabiliyordu öğrendiklerini. Ama geceleri rüyasında anne babasına ve okuldaki arkadaşlarına işkence yaptığını görüyor, heyecandan titreyerek ve uyarılmış olarak uyanıyordu.

şu yaz çok sıkılmıştı ve artık dayanamıyordu. şu gece, diye düşündü. şu gece ailesini öldürecek, bahçelerden komşu evlere geçecekti. Ne yazık ki, çığlıklarını duyamayacaktı.

Ağızlarını bağlayacak, acıyı gözlerinde görecekti. O kadar çok tiksiniyordu ki bu insanlardan ve onların çocuklarından.

şüyükbabasına Araplara yaptığı işkenceleri bir daha anlattırdı. Doğum günüydü bugün ve yeni bir hayata başlayacaktı.

IŞIK GECESI

13 TEMMUZ 2007 - SAAT: 21.00 KUDÜS - ISRAIL

Üç büyük dinin kutsal kabul ettiği bir yerdi Kudüs. Inançla aydınlanan, peygamberlerin ayak bastığı bu topraklar, yüzlerce yıl insanoğlunun en iğrenç eylemlerine de tanıklık etmişti...

şabil, Pers, Roma imparatorluk askerleri burada Isra-iloğlu kanı akıtmış, halkı öldürmüş, sürmüştü. Haçlı orduları tarihin en yüz kızartıcı katliamlarından birini yapmıştı.

Kudüs'ün en huzurlu dönemi Osmanlı Imparatorluğu'nun hoşgörülü yönetiminde geçmişti.

Yüzlerce yıl bu topraklarda kutsal değerler adına kan dökülmemişti.

Siyonizmle beraber bu topraklara dönüş başladığında, I. Dünya Savaşı'nda Osmanlılar yenilip Ingiliz idaresi gelince yine kötü günlerin işaretleri görülmeye başladı. Ardından terör, insanın insana yaptığı katliamlar, savaşlar, sürgünler geri döndü.

Türkler de buradan yayılacak bir zehri engel emek için tekrar buradaydı işte. Gökhan, Gadna merkezini yok etmek için geldiği Kudüs'te, Mescid-i Aksa'ya yapılacak bir saldırıyı da engel eyecekti. şu komplo ile muhtemel bir Üçüncü Dünya Savaşı da bertaraf edilecekti.

Güneş farklı bir günün üzerinde battı. şu gece kötülerle iyiler arasında gizli bir savaş olacak ve insanlığı etkileyecekti.

Elijah gece yapılacak operasyon için hazırlıklarını tamamlarken Frank Consal'a bir e-posta gelmişti. Şifreli mesaj, Ariel Şaron'un öldürülmesi için başka bir planın devreye sokulduğunu bildiriyordu. Gökhan cevap olarak bu gece Gadna üssünü yok edeceğini, diğer emirleri bekleyeceği mesajını

gönderdi. Gündüz saatlerinde Herzl Tepesi'ni ziyaret etmiş, Talbia semtine gidip enstitüye dışarıdan bakmıştı.

Aynı saatlerde havaalanından çok garip bir ikili daha giriş yapıyordu. şulgaristan'dan gelen uçaktan, biri kafasında perukla boş boş bakan, diğeri yüzü bir canavara benzeyen iki kişi pasaport kontrolünde hemen dikkati çekiyordu.

Pasaportların biri Herod Streicher, diğeri Malvin Konigsberg'e aitti. Özel bir kod, kadın memura bu ikilinin MOSSAD'da görevli olduğunu belirtiyordu. şu nedenle bir an önce işlerini bitirmesi gerekliydi, ama ortada doğal olmayan bir durumun olduğu çok açıktı.

şir kere daha Malvin Konigsberg'in pasaporttaki resmiyle karşısındaki ucubeyi karşılaştırdı.

Cengiz sıkılmıştı. Herod'un kulağına bir şeyler fısıldadı. Kafası peruklu adam tamamen donuk bir ifadeyle, "Yurtdışındaki bir görevden geliyoruz. Artık işlemi hal edin de geçelim, çünkü

gördüğünüz gibi epey zorluk çektik. Arkadaşım yüzünden yaralandı," dedi.

Cengiz suratını kadına iyice yaklaştırıp gıcırtılı bir sesle, "Israil için bu hale geldim, daha saygılı bak," dedi.

Görevli ürkmüştü. Damgayı hemen vurup pasaport işlemlerini hal etti. şavul arı kontrol edilmeden teslim edildi. şu arada güvenlik kamerasındaki görüntü hemen MOSSAD'm merkezine aktarılmıştı. Kayıp iki Sayeret Matkal, ülkeye giriş yapmıştı.

Nöbetçi Albay Asa Kaminker, Herod'u tanıyordu, hemen bilgisayardan hangi görev için yurtdışında olduğuna baktı. Operasyon sahibi olarak Gadna gözüküyordu. Iki ajanın rapor vermek için Hartman Enstitüsü'ne gideceğini tahmin etti.

Hemen Gadna'nın numarasını aradı. Nöbetçi asker sadece bilgiyi not etmekle yetindi. Gadna, MOSSAD gibi kılı kırk yarmıyordu, şu anda binada çok az sorumlu vardı. Notu, generalin sekreterine verilmek üzere dosya bölümüne bıraktı. Yarın sabah nöbete gelen iletirdi.

Hilton'da ise Helen akşam yemeğinde aldığı kiloları yakmak için jimnastik salonuna inmişti.

Nick Hal oway, resepsiyon görevlisine Frank Consal'm telefon görüşmeleri ve giriş çıkışını

haber vermesi için üç yüz dolar vermişti. Chicago'dan gelen haber güzeldi. şirkaç saat içinde uçak havaalanında olacaktı.

Elijah tam 22.00'da çalıntı bir Chevrole ile kapının önündeydi. Kamyonları aldıktan sonra bu aracı Misga-La-dach'da bırakacaklardı. Gökhan, herhangi bir soruşturmaya karşı önlem için kılık değiştirerek, resepsiyona görünmeden garaja indi. Oradan sokağa çıkış yaptı.

Elijah'ın yanında iki genç vardı. şunları kardeşi Isaac ve kuzeni Eron olarak tanıttı.

Aynı saatlerde Yisrael Meseda, Ezra'nın kaybolmasından kuşkulanmış, kamyonların yerini değiştirmek için dört silahlı Kach militanıyla Misgav-Ladach Sokağı'na gidiyordu.

Iki ekip yirmi dakika sonra hedeflerine varmıştı. Şans eseri Elijah yanlarından geçen eski minibüsteki Yisrael'i gördü. şirden yavaşlayıp durumu Gökhan'a bildirdi. "şu adamlar büyük ihtimal e oraya gidiyorlar."

Gökhan susturuculu Uzi'yi kontrol etti. "Ezra'nın kaybından kuşkulanmışlardır belki ya da normal bir kontroldür. şizim için fark etmez."

Elijah gülümsedi. "Siz öyle diyorsanız."

Misgav-Ladach 17 Numara, tahta kepenkle kapalı, üstünde iş makineleri bulunan bir arsaydı.

Açık demir kapıdan, minibüsten inen adamların bekçi ile konuştuğu görülüyordu.

Hemen bir plan yapmaları gerekiyordu, eğer kamyonlar hareket ederse plan bozulurdu.

Hazar Türkü, "MOSSAD kimliğimi kul analım mı?" dedi. "Tutuklama gibi davranır, icaplarına bakarız."

Gökhan, el eri tetikte, Israil i fanatiklere baktı. "Işe yaramaz, hemen ateş ederler." Sonra gözü

harabeleri yıkmak için kul anılan gül eye kaydı. "şu işe yarayabilir," diye işaret etti.

O zamana kadar konuşmaya karışmamış Eron öne eğildi. "şen kul anabilirim."

Elijah atıldı. "Inşaatlarda çalışıyor kuzenim," dedi. "şir türlü üniversiteye ikna edemedik, ama bak şimdi okumayıp çalışması işimize yarayacak."

Gökhan omuz silkti. Eron'a yapması gerekeni söyledi. "Gül eyi tam ortalarına düşürmelisin.

şu bize gereken kargaşayı ve zamanı kazandırır."

şiraz sonra Elijah ve Gökhan silahlarıyla yerlerini almışlardı. şir gıcırtı duyuldu, ardından duvar yıkan ağır gül e hararetli hararetli konuşan grubun tam ortasına düştü.

Gökhan hızla iki Israil iyi vurduğunda daha ne olduğunu bile anlayamamışlardı. Elijah da birini vurdu. Geriye bekçi dahil dört kişi

kalmıştı. Yisrael'de silah yoktu.

Gökhan koşarken yerde oturmakta olan bir militanı daha öldürdü. Elijah da yakın mesafeden iriyarı olanına kurşunları boşalttı. Elinden silahını düşüren adam hâlâ ilerlemekteydi. Elijah'ın boğazını sıkmaya başladığında arkasına yediği bir kazma darbesiyle yere yıkıldı. Isaac, ağabeysinin sözünü dinlememiş, peşlerinden gelmişti. Elijah çok kızmıştı. "Sana sonra bunun hesabını sorarım," dedikten sonra kaçmakta olan bekçiyi yakalamak için koştu.

Yisrael, Gri Takım'ın en ölümcül elemanıyla karşı karşıya kalmıştı. Elindeki kazmayı

öldürmek için sal adı.

Gökhan yere saplanan kazmanın tahtasına sertçe basınca, sapı fanatiğin parmaklarını acıtarak elinden kurtuldu.

Eğitimli ajanın yumruğu rakibinin burnunu buldu. Adamı bir ayak hareketiyle yere devirip sırtına çöktü. Kafasını kavrayıp hızla döndürdü. şir çatırtı duyuldu, boynu kırılmıştı.

Sadece iki dakika içinde militanların tümü öldürülmüştü. Elijah'ın bekçiyi de hal ettiği, yaptığı zafer işaretimden anlaşılıyordu.

Gökhan hemen sekiz kamyondan patlayıcı yüklü olanları tespit etti. Yirmi dakikada Elijah'ın getirdiği zamanlayıcılarla plastik patlayıcılan hazır hale getirdi.

Elijah merakla bu maharetli el eri izliyordu. "şuradakileri kaça ayarlayacaksın?" diye sordu.

Gökhan, "şir buçuk saat sonraya," diye cevap verdi. "Jabotinsky'nin mezarındakini de bir saat otuz beş dakika sonraya. Yani, beş dakika arayla patlayacaklar."

şöylece, ortalık karıştığında Gadna merkezinde rahat hareket edebileceklerdi.

Saat gece yansını gösterdiğinde üç kamyon Talbia'ya doğru yol alıyordu. şir diğeri de Jabotinsky'nin mezarına ilerliyordu. Onu Eron kul anıyordu. Mezarlığın arkasından geçen yola, kamyonu bırakıp evine gitmesini tembih etmişlerdi. Yüzünü güvenlik kameralarına karşı

saklamalıydı...

şirkaç yıl önce mezarlığa giren saldırganlar Theodor Herzl ve suikasta kurban giden Izak Rabin'in mezar taşına 'Katil Köpek', Israil i askerlerin mezarlarına da san boyayla 'Hitler şeyinliler' yazmıştı. Olaydan sonra açıklama yapan Devlet şaşkanı Moşe Katsav ve şaşbakan Ariel Şaron yirmi dört saat çalışan kameralar sayesinde suçluların bulunacağını

söylemişlerdi.

Gökhan, Elijah ve Isaac gecenin karanlığında çevre yolunu kul anarak Talbia'ya gittiler.

Askeri kontrol noktasında durdurulmadılar. Israil iler AşD, Irak'ı işgal ettiğinden beri kendilerini rahat hissediyorlardı; Filistinliler ve Suriye sindirilmişti. Ortadoğu'da belirgin bir Israil gücü hissediliyordu. Irak'taki kanşık durum bütün dengeleri değiştirmişti. Yönetimdeki Kürtler zaten Israil ne isterse yapacaktı; 19ğ8'den beri MOSSAD, Kürtlere iyi yatınm yapmıştı.

Elijah, enstitünün dış kapısına gelindiğinde kamyondan inip güvenlik kulübesinden çıkan askerlerle konuşmaya baş-1ğ7

ladı. şir ara MOSSAD kimliğini gösterdi. Sonra demir kapı açılmaya başladı, Hazar Türkü

gülerek kardeşine ve Gökhan'a kamyonları içeri sokmalarım işaret etti.

Güvenlikteki askerlerden biri jiple onlara yol gösteriyordu. Kamyonlar geniş bir araziye yayılmış enstitü içinde ilerlemeye başladılar. Sonunda bir kilometre sonra dört katlı büyük bir binanın önünde durdular.

Elijah hemen Gökhan'ın yanına gelip, "Gadna merkezi burasıymış," dedi. "Ne kadar kolay oldu değil mi? MOSSAD kimliğimi gösterdim ve deneyler için gizli teslimat getirdiğimi söyledim. Yolu bile gösterdiler sağ olsunlar."

Israil'in zayıf noktası buydu: dıştan gelen saldırılara böylesine hazırlıklıyken içteki gizlilik, ihanetlerin zararını en üst düzeye çıkarıyordu. "Nöbetçi nerede?" diye sordu Gökhan. Elijah boğaz kesme hareketi yaptı. Adamı bir belge verme bahanesiyle kamyonun içine çağırmıştı.

Daha sonraki güvenliği için Elijah kendisini gören askerleri öldürmeliydi.

Kamyonları binanın girişi hariç üç cephesine koydular. Arsadaki kamyonların patlamasına beş, mezarlıktakinin on, bu kamyonların patlamasınaysa kırk dakika vardı. Her kamyonda on ile on beş ton arasında yüksek güçte patlayıcı vardı. şinanın olduğu yerde birkaç metrelik çukur oluşacaktı.

Jipe binip Hartman Enstitüsü çıkışına ilerlerken üjak-lardan büyük bir gürültü geldi. Iki kamyon ışık gecesini başlatmıştı. Gökyüzünü aydınlatan alevlerin yanında siren sesleri de duyuluyordu.

Dış kapıdaki güvenlik noktasına vardıklarında, oradaki asker olanları anlamak için radyodan bilgi almaya çalışıyor-1ğ8

du. Elijah güvenlik kamerasının görüşünden kaçınmak için onu dışarı çağırdı. Israil i askeri tam da Jabotinsky'nin mezarı havaya uçarken öldürdüler.

Gelibolu'da Ingiliz birlikleri içinde Siyonist tabudan da vardı. Süveyş'te Yahudiler, Osmanlı

aleyhine casusluk yapmış, Ingiliz ordusunda savaşmışlardı. şunları sağlayan Vladimir Jabotinsky'ydi. Ihanetinin cezasını yıl ar sonra dahi olsa görmüştü.

Kudüs tam anlamıyla kaos içindeydi. Yahudiler ne olduğunu anlayamıyorlardı.

Elijah jipi hızla Opel'ini bıraktığı sokağa sürdü. Araç değiştirdikten sonra Gökhan'ı Hilton'a bıraktılar. Her yer asker ve polis kaynıyordu, ama MOSSAD kimliği en geçerli anahtardı.

Gökhan yine garajdan asansöre bindi. Odaya girdiğinde Helen uyuyordu, birden öyle bir patlama oldu ki, otel sal andı. Hemen pencereye gitti, uzakta yükselen duman Israil'in Golem Projesi'nin sonunu ilan ediyordu.

Helen hâlâ patlamalardan uyanmamıştı. Gökhan televizyonu açmak için yürürken garipliği fark etti, karısının gözleri açıktı.

Eğildiğinde açık gözlerin boş boş baktığını fark etti. Ölmüştü. şirden boynundan ısırılmış gibi bir his duydu. Odadaki gölgeler hareketlenmişti. Uyuşturucunun etkisiyle kendinden geçmeden önce son düşüncesi saldırıyı yapanların kimliğine ilişkin meraktı.

Nick Hal oway hareketsiz bedene baktı. Eğilip nabzını tuttu. Sorun yoktu. Chicago'dan gelen iki adamı Gökhan'ı otelin kirli çamaşır taşınan tekerlekli torbasının içine soktular.

şir saat sonra havaalanındaki özel jetin içindeydiler. Güçlü Evangelist bağlantıları, tam bir dehşet gecesi yaşayan Kudüs'ten hemen gitmeleri için gereken izni sağlamıştı.

Uçak Gökhan'ı Karayipler'deki Lynam Adası'na götürüyordu.

13 TEMMUZ 2007 - SAAT: 00.30 GIVAT ŞAU1 şET (DEIR YASSIN) - KUDÜS, ISRAIL

"Yananı besleme zamanı," dedi küçük kız. Yüzü gölgeler içindeydi, yanında yapraklarından kızıl alevler fırlayan bir çalı vardı.

Moses ter içinde uyandı. Titriyordu. Evi dinledi. şir kenarda ambalajlarından yeni çıkmış

doğum günü hediyeleri vardı. Kalkıp pencereye yürüdü. Garip bir sis vardı, sokak lambaları

bile ışığını emen sisi aydınlatamıyordu.

Gölgeler sokakta garip bir ritimle yürüyor, hepsi kızın dediğini tekrarlıyordu. "Yananı

besleme, intikamı alma zamanı. Firavunlara benzeyenlere lanet olsun."

Givat Şaul şet'te uğursuz bir hava vardı. Kudüs'ü sarsan patlamaların sesi, sanki bir vakum içine hapsedilmiş olan bu semte ulaşmamıştı. Insanlar huzursuz bir uykuya esir düşmüştü.

Kıvranıyorlar, ama bir türlü kendilerine gelip yatakta doğrulamıyorlardı. şir karabasan omuzlarından bastırıyordu sanki.

Garip bir sesle gölgelerin korosu sürüyordu.

"Kötülük kök salmış topraklara, kurbanların kanıyla beslenmiş zebaniler. Yeryüzüne inmiş

cehennem ve şeytanın kral ığı... Zebaniler baş seçmiş acıyla besleneni!!!"

Moses çıplak ayaklarıyla merdivenlerden alt kata indi, mutfağa yöneldi.

şıçak setinin ortasından keskin bir tane seçti. Tam çıkarken babasının şarap şişelerinin tıpasını açmak için kul andığı tirbuşon gözüne çarptı. Onu da

aldı. Yanında bir gölge yürüyordu. şiliyordu, o çalının yanındaki kızdı. Ona bakamıyordu, çünkü içleri alev alev yanan gözlerinden korkuyordu.

Gölge, "Önce ihtiyar," diye fısıldadı.

Moses, büyükbabasının alt kattaki odasına yöneldi. Ihtiyar ağzı açık şekilde uyuyordu. Sürekli dişlerini sıkıp kanattığı için dudağının iki yanında kurumuş kan izi vardı.

Torunu başına dikildiğinde birden gözlerini açtı. Ama ona değil, yanındaki gölgeye bakıyordu. El eri boğmak ister gibi kıza uzandı. şu sırada Moses bıçağı kaldırıp şenjamin Tegev'e çizikler atmaya başladı. Darbeler ölümcül olacak kadar derin değildi, ama acı

veriyordu.

Eski Irgun militanı, yüzlerce masumu işkenceyle öldüren Israil mil etinin onuru şenjamin, tıpkı boğazlanan domuzlar gibi çığlıklar atıyordu.

Çocuk, tıpkı usta bir cerrah gibi yüzlerce bıçak darbesiyle doğramaya devam etti. Öyle çabucak ölmek yoktu. şüyükbabasının karnını yardı.

Sonra birden durdu ve tirbuşonu kaldırdı; önce sağ, sonra sol göze daldırdı.

Ihtiyar artık kesintisiz acı veren bir nehrin içindeydi.

Moses bıçağı son darbe için kaldırdı ama kız, "Dur," dedi. "Kanı içinde boğulsun."

Çocuk başını sal adı, anne ve babasını öldürmek için odadan çıktı.

Gölge yavaş yavaş kan kaybederek ölecek olan ihtiyarın üstüne eğildi. Ağzını açtı ve kara bir böcek sürüsü yatağa yayıldı. Yüzlerce küçük ağız ısırmak için açıldı!...

Moses, babası Dr. Niso ve annesi Avi'nin işini çabuk bitirdi. şu gece alınacak daha çok can vardı. Evden sıcak geceye çıktı. Gözlerinden kanlı gözyaşları akan gölgeler ona eşlik ediyordu. Her evin kapısı, o geldiğinde kendiliğinden açılıyordu.

şu mahal enin köklerinde masumların kanı vardı. Yavaş yavaş yükselmişti intikam ağacı ve her evi sarmıştı.

Ölüler korolarını sürdürüyorlardı:

"Yeruşalim, Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, kendilerine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim. Işte tapınağınız sizi yüzüstü bırakıyor."

Moses kadın, çocuk, erkek demeden her evde ölülerin hakkı olan canı aldı.

"Işte, Rabb'in günü geliyor. O gün, bütün mil etlerin ordusu Yeruşalim için savaşa toplanacak.

Ayaklan üzerinde dururken etleri eriyecek. Ve gözleri çukurları içinde eriyecek. Ve dil eri ağızlarında eriyecek."

Neden sonra kendini bütün mahal eye bakan bir tepenin üzerinde bir ağaca yaslanmış buldu.

El eri boştu.

Artık içlerinde canlı kalmayan evlere baktı. Yavaş yavaş karanyorlardı; alevsiz, dumansız bir ateş onları yiyordu. Ilk güneş ışığı vurduğunda hepsi birer kül yığınına dönüşmüştü.

Gelen görevliler ne olduğunu anlayamamıştı. şir tek Moses sağdı ve o da hiç konuşmuyordu.

şirkaç gün hastanede po-

lis gözetiminde kaldı. Konuşmaya başladığımda hiçbir şeyi hatırlamadığını söyledi. Ardından orduda albay olan amcası Isa-iah Tegev onu almaya geldi. Artık onun himayesinde olacaktı.

Moses, yalnız kaldığında cinayetlerini tekrar tekrar hatırlıyordu.

Amcasına askeri okula gitmek istediğini söyledi. Milyonların öldüğü savaşların hayalini kuruyordu şimdi. O Israil'in geleceğiydi, o Israiloğlunun ruhuydu.

1ğ TEMMUZ 2007 — SAAT: 09.30

KUDÜS - ISRAIL

Dünya, Kudüs'ü cehenneme çeviren, patlamalar karşısında şaşkındı. Üstelik sızan ilk bilgiler -

ki bu konuda Elijah büyük çaba harcıyordu- terörist eylemin Fil istinlilerden değil, aşın dincilerden, yani bizzat Israil ilerden geldiğini gösteriyordu.

Elijah, iki gündür kapalı tuttuğu Ezra'yı çıkartıp patlamaların Yisrael ve ekibi tarafından yapıldığını anlatmıştı. Üstelik Gadna merkezinin yıkılması da omu doğrudan suçla bağlantılı

kılıyordu.

Elijah, Gökhan'ın talimatları uyarınca, eylemler için şöyle bir senaryo oluşturmuştu: Yisrael Meseda ve Kach örgütü tapıruak tepesinde Müslüman mabetlerini yıkmak isterken, grubun içine sızmış aşırı dinci bir örgüt, kamyonları kendi hedefleri için kul anmıştı.

Kudüs'te Mae Şearim'de getto zihniyetiyle tam bir Tevrat cemaati olarak yaşayan, askere gitmeyen, Israil'in bağımsızlık gününü kutlamayan, çağdaş kural,giysi ve bilgileri ta-153

Orkun Uçar

mamen reddeden ultra-Ortodoks Yahudiler ya da Haredlier* yaşıyordu. şu grup laik yapıyla sürekli çatışma halindeydi.

Mesih gelene dek Israil'in devlet olarak varlığını tanımıyorlardı. şu nedenle Siyonizmin ve Israil'in kurulmasında önemli katkısı olan Theodor Herzl ve Vladimir Jabotinsky'nin mezarı

olan Herzl Tepesi ilk hedefleri olmuştu.

Ikinci hedefleri ise, insan klonlamayla ilgili çalışmaları nedeniyle Hartman Enstitüsü içindeki araştırma merkeziydi. Çünkü bu günahtı.

Mesih'in gelmesi için toprağa değil, Tevrat'a dönülmeliydi, bu tür küfür araştırmalar engel enmeliydi.

Kamyonları alırken iki grup arasında çatışma çıkmış olmalıydı. şu nedenle iki tanesi saklandıkları yerde patlamıştı.

Elijah, Ezra'nın gözünü korkutarak ondan bir ifade aldı. Sözüm ona Ezra daha önce tanıştığı

Elijah'ı bulup komployu haber verecekti ki, diğer grup erkenden harekete geçmişti. Kach'ın içine sızmış bir Haredi, Ezra'nın neyle uğraştığını öğrenince eylem alelacele gerçekleştirildi.

Suçlular büyük ihtimal e patlamalar sırasında zaten ölmüştü.

Ortaya konan senaryo Ezra'nın ifadesiyle desteklenerek, mükemmel hale gelmişti. Elijah'ın olayı çözüşü, MOSSAD'da bir anda gözde bir konuma gelmesini sağlamıştı. Sonuçta tek hatası, Ezra'nın kendisine gelip Yisrael'in Mescid-i Aksa'yı bombalama girişimlerini anlattığında kendi araştırmasını da tamamlamak istemesiydi.

"Ezra zaten eylemin iki hafta sonraya ertelendiğini söyleyince, zamanım olduğunu düşünüp bilgileri bir kontrol etmek istedim," demişti.

(*) Tanrı'dan korkan.

Kayıp Naaş

Ariel Şaron, son zamanlarda aşın dinci hareketlerin güçlenmesi yüzünden sıkıntı çekiyordu.

Knesset, bu partiler yüzünden tıkanmaya başlamıştı. Aşırıya kaçan istekleri uygulanamazdı.

Yapılan gizli bir toplantıda, bu terör eylemiyle çok ileri gittikleri için Ezra'nın ifadesinin gizlenmemesine, kul anılmasına karar verildi.

Israil ve AşD'de operasyonlar yapıldı. şirçok şiddet yanlısı lider ve Kach sempatizanları

tutuklandı. Kach'ın siyasi uzantısı olan Moledet yasadışı ilan edilip kapatıldı. Zaten liberal er partinin antidemokratik yapısı yüzünden Knes-set'teki sandalyelerinin alınması için dava açmıştı.

Komplonun içinde Süleyman Tapınağı'nı tekrar inşa etmek isteyen Kabala merkezi Ateret Cohanim'e baskın yapıldığında, Müslümanların kutsal mekânlarına yapılacak eylemin tüm bağlantıları bulundu. AşD'de Kudüs Tapmak Vakfı ve yöneticileri tutuklandı.

1ğ TEMMUZ 2007 - SAAT: 11.ğ3 YAHUDI PARLAMENTOSU KNESSET ÖNÜ -

KUDÜS, ISRAIL

Israil Parlamentosu, yani Knesset 19ğ9'da açılmış, ilk başkan olarak şen Gurion seçilmişti.

M.Ö. 5. yüzyılda Ezra ve Nehemya tarafından Kudüs'te toplanan 'Knesset Hagedo-lat'tan*'

esinlenerek parlamentoya bu isim verilmişti.

Moşe Şerat, 195ğ'te ikinci başkan oldu. Onun istifasıyla tekrar göreve gelen şen Gurion, 1957'de parlamentonun içinde bir akıl hastasının suikast girişiminden zor kurtulmuş-

(*) şüyük Meclis.

tu. Nobel şarış Ödülü sahibi olan Izak Rabin ise, 1995'te aşırı dinci Yigal Amir'in suikastına kurban gitti.

Koltuğu sal antıda olan Ariel Şaron, yanında üst düzey general er olduğu halde merdivenlerden iniyordu. şunlardan biri, Gadna'dan sorumlu olan Hari Salvon'du.

Şaron, suçlanan aşırı dinciler yüzünden erken seçime gidilmesi gerektiğini söylüyordu. Halk, içeriden yedikleri bu darbenin daha şokundayken, başa bela olan fanatiklerden kurtulmak mümkün olurdu belki.

şu arada Gadna başkanının gözüne tanıdık bir yüz ilişti. Adamın gözleri şaşkınlıkla açıldı.

Sayeret Matkal'ın kayıp komutanının ülkeye girişinden habersizdi. Kendisini bekleyen not, Gadna merkeziyle birlikte havaya uçmuştu.

Herod, yanında korkunç suratlı bir adamla kendisine doğru geliyordu. Patlamalar nedeniyle tetikte olan korumalar onun geçişine izin veriyorlardı, çünkü bu ünlü askeri tanıyorlardı.

General Hari bir an endişelendi; acaba Herod'un, karısı Eliza'nm intihar ettiğinden, en önemlisi ilişkilerinden haberi var mıydı?

Şaron ve yanındakilerden ayrılıp Herod 'u karşılamak için öne doğru yürüdü. Adamda bir gariplik vardı; boş bakıyor, robot gibi yürüyordu. Aynca o ünlü kıvırcık saçlarının yerinde taklit olduğu her halinden anlaşılan bir peruk vardı. Onun kendisine bakmadığını fark edince,

"Herod!" diye seslendi."

Onun bu çabası, Herod'un yanındaki yüzü yaralı adamı telaşlandırmıştı. Hemen Sayeret Matkal komutanının kulağına eğilip bir şeyler söyledi ve

Herod, kolunda asılı duran Uzi'yi atış pozisyonuna getirdi.

Aynı anda robot gibi ateş etmeye başladı; ilk kurşunlar Şaron'un önündeki Hari Salvon'u geriye savurdu. Ortalık bir anda karışmıştı. Şaron yere yatmaya çalıştıysa da birçok mermi vücudunu bulmuştu.

Korumalar hızla toparlandılar; ateş eden tanıdıkları Herod bile olsa Israil başkanına suikast düzenleyen biri engel enmeliydi. Panik yüzünden saldırganları sağ yakalamak yerine tetiklere asıldılar ve iki adamı kurşun yağmuruna tuttular.

Herod yere düştüğünde cansız gözleri gökyüzüne çevrilmişti. Peruk yana kaydığında kafasındaki garip başlık ortaya çıkmıştı. Daha sonraki incelemede bunun deve boynu derisi olduğu anlaşılacaktı. Otopsi, Herod'un saçlarının o başlığı delemeyip beyne ilerlediğini gösteriyordu.

şir araştırmacı, bu işkencenin Orta Asya kökenli olduğunu buldu.

Israil, Türkiye'ye Golem projesi ile zarar vermeye çalışmış, ama eski bir Avar işkencesi daha üstün çıkmıştı: Mankurt, Golem'e galip gelmişti.

Herod'un yanındaki ikinci suikastçı ise yüzünde gülümsemeyle ölmüştü. Üzerinde yine Sayeret Matkal timinden Malvin Konigsberg'e ait bir kimlik çıkmış, ama yakınları onu teşhis edememişti. Kim olduğuna dair bir iz yoktu.

Israil art arda şoklar yaşıyordu. Aşın dincilerin terör eylemlerinden sonra Yahudilere güvenli yaşam sunacağını söyleyen, bunu Filistinlilere sertlik politikası uygulayarak yapmaya çalışan başkanları suikast sonucu ölüyordu. Üstelik söylentiler hızla yayılmıştı; Ariel Şaron'u elit birlik, efsanevi Sayeret Matkal timinden iki komando öldürmüştü.

şu şiddet dalgası Yahudileri iyiden iyiye sarsmıştı. Kan akıtarak, başkalarını ezerek güvenli bir ülke olunamıyordu. Kan akıtan kanla boğulurdu.

Israil en nefret ettiğine, yani Yahudi halkını yok etmeye çalışanlara dönüşmüş, katliam yapan insanlık dışı canavarları başlarına seçerek, banş içinde yaşayacaklarını zannetmişlerdi.

Şimdi artık sağduyulu insanların bastırılan sesleri daha gür çıkıyordu. şirkaç hafta sonra yapılan seçimlerde Filistinlilerle adil bir barış sağlayacaklarını söyleyen Işçi Partisi iktidara gelecekti.

Ariel Şaron, General Hari Salvon, Dr. Niso Tegev, Herod komutanhğındaki Sayeret Matkal timi, Gadna'da Golem Projesi'nde çalışanlar ve Atatürk'ün naaşı çalınırken Türk askerlerinin öldürülmesinde katkısı olanların hepsi ölmüştü.

Türkiye, Israil'in yaptığı haince plana gizli bir savaşta gereken cevabı vermiş, suçlular hak ettiklerini almışlardı.

şÖLÜM YEDI

INSAN AVI

1

5 TEMMUZ 2007 - SAAT: 1ğ-15 MILLI GÜVENIIK KURULU - ANKARA Kurt, Mil i Güvenlik Kurulu'na Nebbaş Operasyonu ile ilgili verdiği brifingi bitirerek dışan çıktı. Herkes çok mutluydu; iki ay içinde dünyanın başına bela olan güçlü iki düşmanı

yenmişti Türkiye. AşD'nin silah gücüne ve Israil'in komplolarına gereken karşılık verilmiş, planlar boşa çıkarılmıştı.

Kurt, ikinci Metal Fırtma'dan da kurtulduk, diye düşündü. Türk-Israil gizli savaşı zaferle sonuçlanmış, suçlular cezalandırılmıştı. Elbette bazı kayıplar

vardı; Anıtkabir'de nöbet tutan askerler ve suikast için Herod-Mankurt'u güden Cengiz gibi...

Elijah ise tapınak komplosunu ve Haredilerin terör eylemini çözdüğü için terfi etmiş, MOSSAD'da bölüm başkanı olmuştu.

En büyük giz ise Gökhan'dı.

Elijah'ın bildirdiğine göre karısı Helen otel odasında ölü bulunmuş, Gökhan ise adeta buhar olup uçmuştu. MOSSAD ve Shin şeth'in imkânlarını kul andığı halde onun izini ve ne olduğunu bulamamıştı.

şunca büyük olay içinde bir Fransız turistin otelde ölü bulunması ve kocasının ortadan kayboluşu dünya medyasında hiç yer almamış, Israil gazetelerinde de bu olaya iki satır yer verilmişti.

Kurt, iki büyük savaşta Türk mil etine büyük hizmetleri dokunan Gökhan'a ne olduğunu çok merak ediyordu. O başının çaresine bakar, diye düşündü. Yakında, kim bilir nereden onunla temas kuracaktı.

şüroya uğradıktan sonra evine gidecekti. Artık hemen yoruluyordu. Masasının üzerine Dr.

Enver Akad'ın sürekli izlenmesiyle ilgili bir not bırakıp dışan çıktı. şu gen mühendisinde şüpheli bir şeyler vardı. Arabadayken MiT'ten kendi ekibine aldığı Eşref Kapılı aradı.

Düzce'deki kamptaydı, yeni nesil Gri şereliler'in yetiştirilmesi için çalışıyordu.

Kurt, adaylar konusunda Eşrefin anlattıklarını gülümseyerek dinledi. Yeni Gökhanlar geliyordu. Dünyayı ve Türkiye'yi zor günler bekliyordu, onlara çok iş düşecekti.

Mil i Güvenlik Kurulu toplantısında, yükselen Rusya ve Çin tehdidinin üzerinde durulmuştu.

Hindistan da onlara yakın duruyordu. şu üç dev ülkenin arasında kalan Türki Cumhuriyetler, hızla kontrol altına alınmalıydı. Aradaki Ermenistan sorunu hal edildikten sonra bir Türk federasyonu kurulabilirdi.

Kurt, önündeki Avrasya haritasına baktı. Doğu Türkistan'a kadar, aradaki küçük Ermenistan dışında bir engel yoktu, işaret parmağıyla o küçük ülkenin üzerine tıkladı. Ermeniler, Türklere düşman olmanın kendilerine yaramadığını anlamıyorlardı. AşD'nin saldırısı sırasında, eğer Türkiye zor durumdaysa başa bela olacaklarını bel i etmişlerdi.

Ermeni sorunu hal edilmeliydi.

15 TEMMUZ 2007 - SAAT: 15.15 LYNAM ADASI - KARAYIPLER

Küçük hücre oldukça nemliydi. Çürümekte olan şiltenin karşısındaki duvar tamamen yosunla kaplanmıştı. Gökhan kim tarafından kaçırıldığını hâlâ öğrenememişti. Ama gelen ayak seslerine bakılırsa merakı yakında tatmin edilecekti.

Kapı açıldığında deri maskeli, iriyarı iki adam dışarı çıkmasını işaret etti. Şiddet pornolarından fırlamış yaratıklara benziyorlardı. Gökhan bunlarla başa çıkabileceğini düşünse de biraz daha bilgi edinmek için sabırlı olmaya karar verdi.

Yolculuk demir bir kapının önünde sona erdi. Iki ızbandut onu içeri itelediler. Gökhan iki adım attıktan sonra sağından gelen havlama sesi yüzünden hızla yuvarlanıp savunma pozisyonu aldı. Ama üzerine atlayan bir köpek olmadı. Tel örgüleri yırtarcasına saldıran üç

Doberman vardı karşısında.

"Küçük oyunumuza hoş geldiniz, Mr. Gökhan."

Ses yukarıdan geliyordu. Gökhan başını kaldırınca, gölgede olduğu halde Aleksander ile karşı

karşıya olduğunu anladı.

"Yoksa Frank Consal mı demeliyim?"

Gökhan cevap vermedi. Hasta ruhlu oğlanın yanında SS subaylarına benzeyen bir tip vardı.

şirden hatırladı, otel odasındaki adam bu olmalıydı.

"Demek konuşmayacaksınız, bu eğlencenin tadını kaçıracak ama."

"Sen Aleksander Lynam'sın. Yanındaki kim?" ; "Nick Hal oway, sizi bulup bana teslim eden kişi."

"Ona söyle, Helen'i öldürmesine gerek yoktu. şu nedenle canını fena yakacağım."

Nick Hal oway, "şu biraz zor Mr. Gökhan, ne yazık ki sizin için şişman kadın şarkısını

söyledi," diye bağırdı.

Yukarıdan gülüşme sesleri geldi.

"Sanırım biraz sonra bizleri düşünemeyecek kadar meşgul olacaksınız, Mr. Gökhan. Tel örgülerin arkasındaki canavarlar iki gündür hiçbir şey yemedi. Zaten öldürmek için eğitilmişlerken aç olmaları onları daha da vahşileştiriyor."

Gökhan köpeklere baktı; kendisini parçalamak için can attıkları bel iydi.

"Labirentin çıkışma varmadan yakalanmamaya bakın."

"Ödülüm ne? şeni serbest mi bırakacaksın?"

şir kahkaha duyuldu. "şu mümkün mü? Sadece bir sonraki eğlencemize kadar iyi bir hücre ve lezzetli yiyecek diyelim. şabamı öldüren adamı sağ bırakamam, değil mi?"

Gökhan, böyle sadist ruhlu karakterleri kızdırmamak gerektiğini bildiği halde dayanamadı.

"Kulübeye baskına gelenler, pek de babanı kurtarmak ister gibi hareket etmiyordu. Şimdi bana üzülmüş numarası yapma ufaklık. Onu sevmiyordun."

Aleksander Lynam aşağı eğilmişti, kızgın olduğu her halinden bel iydi. "Seni pislik. Sadece seni mahvetmeyeceğim," dedi. "Ermeni teröristlere her türlü yardımı yapacağım. Yakında o güzel Istanbul'unuz mahvolacak. Patlayıcı dolu bir tanker şoğaz'dan geçerken gümmm!!!"

Öfkesine hâkim olamadığı için önemli bir planı açıklamıştı Lynam.

Gökhan, "şiliyor musun?" dedi. "şabanla senin hakkında konuştuk. Karısının ölümünden seni sorumlu tutuyor. Ay-162

Kayıp Naaş

rıca senin kendisi için büyük bir hayal kırıklığı oldugunu da söyledi. Sapık, küçük bir ibneymişsin!"

Oğlan sinirden titriyordu artık. Elindeki silahla onu hedef almıştı. şirden durdu, gülümsedi.

"Yoo, ne yaptığını anladım," dedi. "Seni hemen öldürüp eğlenceden mahrum kalmamı

istiyorsun."

Sonra aşağı bir beysbol sopası attı. "Işte silahın bu. Kaçmaya başlasan iyi olur. Iki dakikahk avansın başladı."

Gökhan sopayı kapıp koşmaya başladı. Az sonra kopan gürültüden Doberman'ların labirente salındığını anladı.

Zamanı çok azdı, hemen durumunu değerlendirdi; bu sapığın kural arıyla oynarsa köpeklerden kurtulsa bile ölene dek bin bir işkenceden geçecekti, öyleyse kendi planı

olmalıydı.

Gri Takım eğitiminde, sınavlardan biri de farklı düşünmek üzerineydi. Tilki onları toplayıp,

"şazen sorunlar bize öğretilenlerden farklı çözümler ister. O zaman kalıplaşmış, alışılmış, öğretilmiş olanı kırmanız gerekir. Size bu yeteneği vermek için bir dizi test hazırladık. Ilki ve en basit olanı Silindir," demişti.

Test hepsine sırayla uygulanmıştı. şeş metre boyunda, iki metre yançaplı bir silindirin zeminine indirildikten sonra yukarı çıkmanızı istiyorlardı. Silindirin iç yüzü dümdüz bir sac teneke olduğu için tırmanmak imkânsızdı. Ama sorun bununla da bitmiyordu, silindir zamanla daralıyordu. Yani, yavaşça yarıçapı kapanıyordu. Ortadaki kırmızı daire ölüm bölgesiydi. Çap o kırmızı çizgiye kadar düşerse aday başarısız sayılacaktı.

Gökhan ilk önce tırmanmayı denemiş ama bunun çözüm olmadığını anlamıştı. Silindir yavaşça daralmaya devam ederken aniden aklına bir fikir gelmişti; silindirin çapı kendi bo-163

ğ

yu kadar olana dek bekleyecekti ve kendini araya yay olarak gerip yukarı çıkacaktı.

Nitekim, silindir daralmaya devam ettikçe tırmanmak daha da kolaylaşıyordu. Sadece daralma yönünde de helezon çıkmak gerekliydi. Yavaş yavaş, yatay olarak iki zeminden destek alarak yukarı çıktı.

Gökhan o testi başarıyla geçen altı kişiden biriydi.

Şimdi bu labirentte de aynı çözümü uygulayabilirdi. Duvarların aralıkları aynı değildi, kendi boyu kadar dar bir yer bulması yeterli olacaktı.

şir dakika sonra istediği gibi bir yer bulmuştu ki, arkasında tehlikeli bir hırıltı yükseldi.

Anlaşılan Doberman'lar birbirlerinden ayrılmışlardı ve karşısında sadece biri vardı. Dövüş

stratejisini hemen kurdu...

şeysbol sopasının ince tarafını, yani sapını hayvana uzattı. Canavar anında tahtayı kapıp çiğnerken üzerine atladı. Kol arıyla boynunu kavrarken hayvanı ensesinden ısırdı. Öylesine büyük bir güçle ısırıyordu ki, kopardığı eti hemen tükürüyordu. Hayvan neye uğradığına şaşırmıştı. şüyük bir panikle kendini kurtardığında sendeledi. Gökhan'a bu kısa süre yetmişti, hemen yerdeki sopayı kavrayıp tüm gücüyle hayvana indirmeye başladı.

Ilk canavarın işi bitmişti. Tam kendini iki duvar arasında gerip labirentin yukarısına çıkacaktı

ki, diğer iki köpek köşeyi döndü. Gökhan zaman kazanmak için ölü olanı üzerlerine attı. Aç

bırakılmaları işine yaramıştı, çünkü öldürme dürtülerinden önce etle ilgilendiler. şir tanesinin ilgisi tam ona yönelmişken, Gökhan bir buçuk metre çıkmıştı bile. Gerçi köpek zıplarsa hâlâ

yetişebilirdi. Nitekim, hızlanan hayvanın sivri dişleri yüzünü santimle kaçırmıştı.

16ğ

Kayıp Naaş

Labirentin üstünde seyir için dar bir yol vardı. şiraz dinlenirken Aleksander Lynam'ın sesini duydu: "Neredeyse bulun çabuk! Kameraların görüş sahasında değil. Parçalanışını

kaçıracağım."

Gökhan bir kaya çukuruna kendini sıkıştırdı. Nick Hal oway labirente bakarak önünden geçerken her yeri ağnmaya başlamıştı. Adam tam, "Köpekler burada!" diye bağıracaktı ki ayaklarından tuttuğu gibi aşağı itti. Adam daha havadayken canavarlardan biri suratına hamle yapmıştı bile. Çığlıkları insanın kanını donduracak gibiydi, adamı, canlı canlı yiyorlardı.

Gökhan tam saklanmak için kaçacaktı ki, yerdeki mat karaltıyı gördü. Şans yanındaydı, Nick Hal oway'in silahıydı bu. Kurşun durumunu kontrol ettikten sonra kendinden emin yürümeye başladı.

Lynam'dan önce iki ızbandutla karşılaştı. Onu yukarıda görünce şaşırdılar, ama refleksleri çok gelişmişti. Hızla üzerine atıldılar. Gökhan silahı kaldırıp ateş etmeye başladı. Gövdelerine giren kurşunlara rağmen mengene gibi el eriyle boğazını sıkmak için geliyorlardı. Hemen taktik değiştirip adamları ayak bileklerinden vurdu. şöylece dizüstü çöktüler. Kalan iki kurşunu da kafalarına sıktı.

Tahminine göre labirentte Aleksander Lynam'la yalnız kalmış olmalıydı. Dışarıda başka adamları olup olmadığını bilmiyordu.

Üzerine Lynam'ın adamlarının kanından sürüp ortalarına yattı. şirisinin kolunu kendi üzerine attı. Eğer zengin manyak, ateş etmek yerine önce kontrol etmeyi seçerse planı tutardı.

şiraz sonra ayak sesleri duyuldu. Aleksander kendi kendine mırıldanıyordu. "Nasıl çıktı bu herif buraya? Çok tehlikeliymiş gerçekten."

Elinde bir Uzi vardı. Gökhan ayak sesleriyle mesafeyi ayarlamaya çalışıyordu. Adamlarını

kontrol için eğildiğinde Lynam'ı iki ayağıyla itti. Oğlanın vücudu sertçe duvara çarparken silah elinden fırladı.

Hemen silahı kapmak için atlayacakken önüne Gökhan dikildi. Ne kadar dövüş eğitimi alsa da onun karşısında çaresizdi. Attığı yumruk boşluğu yardıktan sonra sağlı sol u tokat yemeye başladı. Gökhan, oğlan bayılana dek durmadı. Lynam'ın suratı neredeyse pelteye dönmüştü.

Sırada buradan kaçmak vardı.

şaygın durumdaki Aleksander'ı bağladıktan sonra dışarıyı kontrol etti. On kadar silahlı

adamla birkaç hizmetkâr saydı. Rıhtıma bağlı yat veya jeti kul anabilirdi.

Labirente geri dönüp Lynam'ı sırtladı.

Ermeni teröristlerin tanker planının zamanlamasını bilmiyordu, ama en hızlı seçeneği kul anmak iyi olurdu.

Uçağa bindiğinde bir pilotla karşılaştı. Anlaşılan Lynam, onun hemen öleceğini düşünerek adamı kalkış için bekletiyordu. Silahı burnuna dayayıp uçağı havalandırmasını söyledi. Adam tereddüt edince namluyu ayağına çevirdi. "Uçmak için ayağına ihtiyacın yok, ama vurursam kan kaybından ölebilir ya da kangren olabilirsin."

Mesaj alınmıştı. Üç dakika sonra havalanmışlardı. Gökhan, Lynam'ı koltuğa bağlayıp kokpite geçti.

Pilotun burnundan kavrayıp başını kaldırdı. şir yandan adamın gözlerinden yaş geliyor, bir yandan da uçağın kontrolünü kaçırmamak için olağanüstü gayret gösteriyordu.

"Iyi dinle beni," dedi Gökhan. "Seninle bir derdim yok. şeni istediğim yere götürürsen sana zarar vermeyeceğim. Anladın mı?"

Adam inleyerek, "Evet," dedi.

"Iyi o zaman, Istanbul'a bir rota çiz. Yakıt yeterli mi?"

"şay Lynam belki uçarız diye yeni doldurtmuştu."

"Tamam, o zaman hep burada kal ve uç. Arka tarafla ilgilenme. şenim biraz işim var."

Tam çıkacaktı ki bir an tereddütte kaldıktan sonra ekledi. "Arada kontrole geleceğim. Uçmayı

ben de bilirim ve beni kandırabileceğini düşünmezsin umarım."

Arkaya geçtikten sonra ilk iş uçağın mutfağına baktı, kurt gibi acıkmıştı. Hazır sandviçler vardı. Iki tanesini alıp içeceklerle Lynam'm yanına gitti. Adam daha ayılmamıştı.

Ona baktı. Ne yapacaktı bunu?

Sandviçleri adeta yuttuktan sonra işine yarayacak bir şey bulmak için etrafına bakındı.

Konuşmazsa işkence için çeşitli malzemeler kul anabilirdi, ama süper yapıştırıcıyı görünce aklına bir fikir geldi.

Sadist manyağın pantolonunu ve külotunu çıkardıktan sonra arkasına tüm yapıştırıcıyı sıktı.

şabası kendi pisliği içinde çürümüştü, öyleyse oğlu da kendi pisliği içine dolarak ölebilirdi.

şir iki gün içinde geri dönülmez noktayı aşardı.

şirkaç dakika sonra Aleksander Lynam uyandı. Ne olduğunu anlamak için etrafına bakındı.

şaşını çevirdiğinde Gökhan'ı gördü.

"Sen!"

"Ya... ben... Şimdi seninle başka koşul arda konuşacağız şay Lynam!"

Lynam altı çıplak olduğu halde koltuğa yapıştığını fark etmişti.

"Ne yaptın bana?" Sesi panik yüzünden tizleşmişti.

"şeni iyi dinle. Poponu yapıştırdım. Eğer müdahale edilmezse birkaç gün içinde bağırsağın delinir ve dışkın içine dolmaya başlar. Iç organların; böbreklerin, miden, karaciğerin sırasıyla mahvolur. Zaten ondan sonra da çok yaşamazsın."

Oğlanın gözleri, o anlattıkça dehşetle büyüyordu. Şoka girmeye başladığını anlayınca, Gökhan onu kendine getirmek için tokatladı.

"Hemen korkma, eğer sorularıma cevap verirsen vardığımızda hemen hastaneye götürülmeni sağlayacağım."

Lynam, havada olduklarını yeni fark etmiş gibi pencereden baktı.

"Nereye uçuyoruz? şeni nereye götürüyorsun?"

"Istanbul'a tabi. Şu anda sağsan bunun nedeni bana söylediğin terörist eylem. Ne biliyorsan anlat!"

Aleksander Lynam sustu.

Gökhan bara doğru yürüdü. "Tahminen dokuz on saat sonra varmış oluruz. şu arada sen sıkıntı hissetmeye başlayacaksın. şenim vaktim bol. Ama unutma, eğer iş işten geçmiş olursa, ne hastaneye gidebilirsin, ne de o acıları duyarken ölümünü hızlandırırım."

Aleksander birkaç saniye düşündü. Sonra cılız bir sesle, "Sana nasıl güvenebilirim?" diye sordu.

"Güvenemezsin, ama başka çaren de yok."

Lynam, derin bir iç çekişten sonra anlatmaya başladı. "Tankerin adı Agos. Panama bandıralı.

Şu anda Kıbrıs açıklarında olmalı."

"Gemideki herkes işin içinde mi?"; "Evet."

"Kaç kişiler?"

"şilmiyorum."

"Peki nasıl patlatmayı düşünüyorlar?", "Gaz harici onlarca sıkıştırılmış gaz tankı var.

Patlamadan önce kaptan köşkünden kaçacaklar. Tankerin dümeni de şoğaz Köprüsü altında sahile kırılacak."

Sadece gemideki binlerce ton gaz değil, patlamayla havaya fırlayan gaz tankları da bomba etkisi yapacaktı. Şeytani bir plandı. şoğaz'dan her gün bunun gibi onlarca yüzen bomba geçerken birinin aklına bu terörist eylemin geleceği kesindi ve işte sponsor da bulunmuştu.

Gökhan hemen kokpite geçip Türkiye ile bağlantı kurdu. Kurt ile temas ettiği Singapur numarası çalışmıyordu. MiT'in numarası hafızasındaydı. Çıkan memura acil tehlike kodunu verdikten sonra Kurt'a bağlanması birkaç dakikayı buldu.

Yaşlı komutanı, sesini duyduğunda ağlamaya başlayarak onu şaşırttı.

"Neredesin? Senin için çok endişelendim."

"Komutanım, Aleksander Lynam'm adamları izimi bulmuş," diye kısaca başına gelenleri özetledi.

Kurt, "Vay canına," dedi. "Artık buraya geldiğine göre izini ve geçmişini tümüyle silelim.

Estetik müdahale sonrası yeni bir hayat veririz sana."

"Komutanım, ben acil bir tehlike için aradım sizi. Lynam sadece beni düşünmemiş, Istanbul'u cehenneme çevirecek bir eyleme destek olmuş."

şöylece ayrıntılı bir şekilde öğrendiklerini anlattı.

Kurt, "Hemen Istanbul'a gidiyorum. Uçağını Atatürk Havalimanı'nda karşılarım," dedi. "Tüm birimleri kırmızı alarma geçireceğim."

Gökhan görüşmeyi kesmeden Lynam için bir ambulans istedi.

16 TEMMUZ 2007 - SAAT: 10.15 KUMKAPI AÇIKLARI - ISTANşUL

şoğaz kılavuzunu taşıyan tekne, tankerin merdivenine yanaştı. şeyaz süvari üniforması

içinde Gökhan ve iki görevli gemiye geçti. Suratı asık bir ikinci kaptan, onları kaptanın yanına götürdü.

Yapılan operasyon toplantısında, tankere kılavuz olarak binilip bomba düzeneğinin bulunduğu kaptan köşküyle birlikte temizliğe başlanmasına karar verilmişti.

Tankerin çevresinde işaret verildiği an gemiye çıkacak timler ve kontrolü alacak gemiciler vardı.

Gökhan gülümseyerek kaptanın elini sıktı. "Güvenli bir geçiş için yardımcı olacağım."

Kaptan bu zorunlu kılavuzdan hoşnut değildi. "Istememiştik ama ısrar ettiniz," dedi.

Anlaşmalara göre, Türkiye ancak kılavuz önerebiliyor, eğer kaptan istemezse gemiye çıkamıyordu. Ama bu kez akıntı ve yoğun trafik bahane edilerek Gökhan'ın Agos'a geçişi sağlanmıştı.

Kaptanın yanında Türk görevlilere düşmanca bakan iki mürettebat vardı.

şüyük ihtimal birkaç dakika içinde onları vurmayı planlıyorlardı.

Gökhan ve yanında bulunan Koray ile Yalçın'ın silahları vardı, ama seken bir kurşunun patlayıcı mekanizmasını harekete geçirmesi olasılığını göze alamazlardı. O yüzden bıçak kul anacaklardı.

Gökhan, güneş gözlüğünü eline alıp birden sapını kaptanın gözüne soktu. Koray ve Yalçın da bçaklarıyla iki mürettebata saldırdılar. Ikinci kaptan, bir düğmeye basmak için atıldığında Gökhan'ın tekmesi suratında patladı. Yirmi saniye içinde kaptan köşkünde sağ terörist kalmamıştı.

Koray hemen bomba düzeneğini etkisiz hale getirmek için işe koyulurken Yalçın da telsizden destek için bekleyen timi çağırıyordu.

Gökhan ikinci bir düzenek olması ihtimaline karşı gemide araştırmaya çıktı. Karşılaştığı

mürettebatı vuruyordu. Makine dairesinde karşısına iki silahlı adam çıktı. Gökhan'ı görür görmez ateş etmeye başladılar. Ajan hemen arkalarına geçmek için bir yol aradı. Tam üstlerinden borular geçiyordu. Tırmanmaya başladı. şirkaç metre sürünmüştü ki, görüş

sahasına ilki girdi. Arkasını dönmüş, diğerine ilerlemesi için işaret ediyordu.

Gökhan ateş ettiğinde birden geri çekildi, ama kurşun ayağına gelmişti. Terörist acıyla geriye yığılınca ardı ardına tetiğe bastı. Sonunda hareketsiz kalmıştı.

Diğeri havaya kaldırdığı el eriyle ortaya çıktı. "Ateş etmeyin, ben CIA'danım!"

Gökhan, "Iyi!" diyerek son iki kurşunu onun kafasına sıktı. Eğer Türkleri düşünüyor olsaydı, tüm Istanbul'u mahvedecek, milyonlarca insanı öldürecek tanker buraya gelene dek harekete geçerdi, diye düşündü. Şu anda kimseyi affedecek durumda değildi.

Iki saat sonra tanker tamamen Türk özel timinin kontrolündeydi. şomba uzmanları

düzenekleri kontrol ediyordu. Teröristlerden hiçbirini sağ ele geçirmeye gerek görmemişlerdi, 171

Orkun Uçar

çünkü Ateksander Lynam zaten doğrudan emir verenleri tanıyordu.

Tehlike atlatıldıktan sonra Gökhan'ın başına bela olan bu oğlanın ne yapılması gerektiğine karar vermeliydiler. Gökhan, "Aslında ölmesini isterdim ama bir söz verdim," dedi. "Tedavi edilecek ve serbest bırakılacak."

Eğer Türkiye için sorun yaratmaya devam edecekse Kurt için Gökhan'ın sözü önemli değildi ama aklında başka bir plan vardı.

"Yanına bizim adamları yerleştirip sürekli kontrol altında tutarsak en önemli bilgi kaynağımız olur," dedi.

"Iyi de hastalıklı karakteri ne olacak?", "Yarasa ve Çıyan'ı hatırlıyor musun?"

Hatırlamaz mıydı? şu ikili, Gri Takım üyelerini psikolojik olarak hazırlamış, tüm zayıf yönlerinin yok edilmesini veya görevlerde avantaj sağlamak için kul anılmasını sağlamışlardı.

"Onlar sağ mı?"

"Aslanım, adamlar benden genç, ben sağsam onlar niye ölsün!" diye şaka yol u azarladı Kurt.

"Artık emekli oldular, ama en son görüştüğümüzde sıkıldıklarını söylüyorlardı. şu çocuk onlara ikramiye gibi gelir."

"Peki Ermeniler ne olacak? Cevap vermeyecek miyiz?"

"Onları düşünme, zaten ilk öncelikli hedeflerimiz arasındaydılar. şu sorunun sonsuza kadar hal edilmesine karar verildi. Şimdi sana gelelim..."

"şuyurun, komutanım. Yeni bir görev varsa hazırım."

Kurt güldü. "şunca hareket yetmedi galiba, Gökhan," dedi. "Yeni görevin bir süre dinlenip kendine yeni bir hayat

kurmak. Estetik ameliyat olacaksın, ardından başka bir planın yoksa benim Alanya'daki yazlığımda ağırlanacaksın. Ister misin?"

"Ne demek komutanım, şereftir."

"Para durumun nasıl, sana kılıf bir iş ve maaş ayarlayalım. Frank Consal'ın parasına filan dokunamazsın artık."

"Para dediniz de komutanım, bende bir emanet var ne yapayım?"

"Nedir o?"

"Adrian Lynam'ı kaçırırken bana üç milyon dolar teklif etti. Odasındaymış, lazım olur diye aldım. Sonra da kul andığım kısım hariç, Isviçre'deki bir hesaba yatırdım."

Kurt bir süre düşündükten sonra, "O sende kalsın," dedi. "Senin en iyi şekilde değerlendireceğinden adımın Kurt olduğu kadar eminim. Hiç itiraz etme. Emeklilik ikramiyen gibi düşün. Vatanın için yıl arını verdin."

"Vatan sağ olsun, komutanım."

Kurt, ameliyattan önceki son gece Gökhan'ı şoğaz'da balık yemeye götürdü.

Gökhan mangalda pişmiş balık yemeyeli çok olmuştu. "Komutanım, bu yabancılar öyle şeylerle karıştmyorlar ki mereti, içinde lezzet diye bir şey kalmıyor," dedi. "Türkiye gibisi yok."

Her masadan neşeli kahkahalar yükseliyordu. Ilık ılık esen rüzgârın eşliğinde nesil erin bedelini ödediği o güzel iklere baktılar.

10 A$USTOS 2007 - SAAT: 11.15 ALANYA - ANTALYA

Adam bembeyaz, tertemiz çarşafın örtülü olduğu yatakta uyandı. şahçedeki ağacın dal arı

hafif rüzgârda sal andıkça, aradan sızan güneş ışığı camın üzerinden sarkan prizmalara çarpıp renklerin dansını yaratıyordu. Kuş cıvıltılarına, oyun oynayan çocukların neşeli sesleri karışıyordu. Araya, "Patatiz, domatiz, biber, sovan!" diyen bir satıcının bağırması girse de o kesinlikle rahatsız olmuyordu. şu, aksine onu mutlu ediyordu.

Ülkemdeyim, vatandaşlarımın arasında, diye düşündü. Yeni bir hayat onu bekliyordu.

Derisini okşayan pikenin içinden sıyrılıp oturdu, aynaya baktı. Yabancı biri ona bakıyordu.

Sadece gözler eski Gökhan'ı anımsatıyordu. Acaba bir gün alışabilecek miydi bu yüze?

Kapı tıklatılınca, "şuyrun," dedi.

Seda, utangaç bir gülümsemeyle kapıda belirdi. "Gökalp şey, babam, yeteri kadar yattı, daha fazla uyursa başı ağrıyacak dedi de. şuyrun kahvaltı hazır."

Yeni ismi buydu. O da kendisi için sürpriz olan bir şekilde heyecanlanarak, "Hemen geliyorum, Seda Hanım," dedi.

Iki gün olmuştu hastaneden çıkıp Kurt'un yazlığına geleli. şir kadın elinin değdiği bel i, şirin, tertemiz bir oda ha-zırlanmıştı onun için. Seda ile tanıştığında eli ayağı titremiş, yüzüne, mavi gözlerine bakamamıştı. Gözünü kırpmadan yaşamları alan biri olarak bu cesaretsizliğine, utangaçlığına en çok kendi şaşırıyordu. Kalbi hiçbir zaman tatmadığı bir duyguyla atıyordu.

17ğ

Kayıp Naaş

Kahvaltı sonrası Seda, bir şeyler almak için çarşıya ineceğini söyledi. Kurt hemen atıldı.

"Gökalp de seninle gelsin, hem burayı tanır, hem de sana yardım eder. Iki gündür kapıdan dışarı adımını atmadı ya."

Gökhan itirazın fayda etmeyeceğini anlayınca Seda ile Aslı'nın peşine takıldı.

Kurt arkadan bağırıyordu. "Mangal ık et alın ha! Akşama yaparız, ardından gömeriz patatesleri közün altına."

şir on metre kadar ayrı ayrı yürüdü üçlü. Ardından Aslı önce annesinin elini tuttu, sonra Gökalp Amca'sının. Kurt, adamının küçük kızın gülümsemesine karşılık verdiğini gördü.

Sonra gülüşüp sohbet ederek uzaklaştılar.

Eylül başı yazlık komşularının katıldığı bir bahçe düğünü yapıldı. Seda ile Gökalp acele etmişlerdi, çünkü çok zaman kaybetmişlerdi birbirlerini ve mutluluğu tanıyana kadar, daha fazla bekmeye gerek yoktu.

Kurt, kızını vermeyi hemen kabul etmemişti. "şileğin kuvvetliyse yen bakalım beni tavlada,"

demişti. şu, işin şakasıydı tabi. Eğer aşkı söz konusu olmasa komutanını yenmeye cesaret edebilir miydi Gökhan. şeş sıfır ezici mağlubiyetle değil, Al ah'ın emri, peygamberin kavliyle verdi kızını Kurt.

Dünya dönüyordu. Savaşları, silahlar değil insanlar kazanıyordu.

Hayatı güzel ikleriyle ve keyifle yaşayan, mutluluğun değerini bilen ve bu nedenle ona sahip olmak için mücadele eden insanlar...

Türk'ün düşmanı çoktu, ama onu toprağına bağlayan gözü doymazlık değil sevgiydi. şu bağı

ölüm bile koparamazdı, çünkü ölen sevgiliyi kucaklayacak olan yine topraktı.

www.derzulya.com Türklerin kıyamet savaşı, "Derzulya" serisini mutlaka okuyan!

Habis Üçlemesi -1 Asi (Nisan 2005)

Habis Üçlemesi - II San Istila (Yakında) 1-Asi (Habis Üçlemesi 1/2005) 2- San Istilâ (Habis Üçlemesi II / Yazılıyor)

3- Gri Tanrı (Habis Üçlemesi III / Yazılacak) ğ- Mavi Melek (Hasat Üçlemesi I / Yazılacak) 5- Yejil Kıyamet (Hasat Üçlemesi II / Yazılacak)

6- Mor Ölüm (Hasat Üçlemesi III / Yazılacak)

7- Kızıl Vaiz (Hain Üçlemesi I / Yazılacak)

8- Cel at (Hain Üçlemesi II / Yazılacak)

9- Aşk (Hain Üçlemesi III / Yazılacak)

10- şeyaz Kapı (Yazılacak)

11-Zefir (Yazılacak)

12-Derzulya Öyküleri (Yazılacak)

Orkun Uçar on iki kitaptan oluşacak, epik fantezi dünyası Derzulya'nın inşasını sürdürüyor.

"Asi'nin devamı, "Sarı Istilâ" yakında okurlarıyla buluşacak.